ओं नमः परमात्मने, श्री महागणपतये नमः,

श्री गुरुभ्यो नमः

हरिः ओं ॥

कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय संहिता

प्रथमं काण्डं

Version Notes:

This is now the current Version 3.0 dated June 30, 2024.

1. This replaces the earlier version 2.2 dated October 31, 2023.
2. This version has been updated with the errors found and reported till June 15, 2024.
3. Required convention, style and presentation improvements or standardisations has been done whereever applicable.
4. Notify your corrections / suggestions etc to our email id vedavms@gmail.com

Earlier Versions

1st	Version Number	0.1 dated 31st May 2019
2nd	Version Number	1.0 dated 31st March 2020
3rd	Version Number	1.1 dated 30th June 2020
4th	Version Number	1.2 dated 31st Aug 2020
5th	Version Number	2.0 dated 30th June 2021
6th	Version Number	2.0 dated 31st Oct 2021
7th	Version Number	2.1 dated 31st Aug 2022
8th	Version Number	2.2 dated 31st Oct 2023

Table of Contents

1 कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय संहितायां प्रथमंकाण्डं 16
1.1 प्रथमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः दर्शपूर्णमासौ 16
1.2 प्रथमकाण्डेद्वितीयः प्रश्नःअग्निष्टोमे क्रयः 32
1.3 प्रथमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः अग्निष्टोमे पशुः 49
1.4 प्रथमकाण्डेचतुर्थः प्रश्नः सुत्यादिने कर्तव्या ग्रहाः 66
1.4.1 Annexure for 1.4 91
1.5 प्रथमकाण्डेपञ्चमः प्रश्नः पुनराधानं 92
1.5.1 Annexure for 1.5 120
1.6 प्रथमकाण्डे षष्ठः प्रश्नः याजमानकाण्डं 121
1.7 प्रथमकाण्डे सप्तमः प्रश्नः याजमान–ब्राह्मणं 146
1.8 प्रथमकाण्डे अष्टमः प्रश्नः राजसूयः 171

======================================

Introduction and Notes

This TaittirIya SamhitA book is being compiled for the benefit of Veda Students for learning, with no commercial purpose. There will be seven volumes, one book/volume for each Kandam (Major Section). This book is being published in Sanskrit, Tamil and Malayalam languages.

These books are strictly for learning under the guidance of a qualified Vedic Guru and not meant for self-learning.

We thank our guides**, Shri Ganapathy Sharma and**
Shri Subramania Sharma, with our namaskarams, who inspired us to compile this book.

We would also like to thank some well wishers who have provided the Transliterationcoding for this compilation.

Sources of reference:

We have referred the following four books extensively for the compilation:

1. TaittirIya SamhitA printed by Mysore Branch Press in 1894. This has the complete Krishna Yayur Veda TaittirIya SamhitA work of great Scholar Shri Bhatta Bhaskara Misra.

2. TaittirIya SamhitA printed by Anandashram Press in 1862 containing the work of great Scholar Shri Sayanacharya.

3. TaittirIya SamhitA printed by Swadyaya Mandal containing the work of great Vedic Scholar (Padma Bhushan) Shri Damodar Satwalekar. (Fourth Edition - year 1983)

4. TaittirIya SamhitA printed by Narasimha Priya Trust, Chennai containing the compilation done by great Vedic Scholars Shri Krishnamurthi Sastri and Shri Ganeshwar Dravid. (Second Edition - year 2008)

There are very minor differences when we compared these books. The level of details, representation of letters, marking of avagraham and the way padams of the words are joined or split varies as they have been compiled at different period of times and also for different sets of target audience/learners.
Kindly refer to our notes/explanations given below.

Details of TaittirIya SamhitA:

The TaittirIya SamhitA has Seven Kandams (Major Sections), 44 Prasnas (Subjects), 651 Anuvakams (Chapters within a Subject) and a total of 2198 Panchatis.The total Padams are 109287.

The details are given in a table below:

	Prasna	Anuvakam	Panchati	Padams
Kandam 1	**8**	**146**	**342**	**16572**
Kandam 2	**6**	**75**	**384**	**19273**
Kandam 3	**5**	**55**	**206**	**10622**
Kandam 4	**7**	**82**	**279**	**14095**
Kandam 5	**7**	**120**	**403**	**19404**
Kandam 6	**6**	**66**	**333**	**16981**
Kandam 7	**5**	**107**	**251**	**12340**
Total	**44**	**651**	**2198**	**109287**

Conventions/Symbols used in this book:

We have used normal conventions for gm, gg, avagraham, Anunaasikam as in other books that have been released.

Panchatis: A Panchati (“Pancha Shati”, which means a stanza consists of normally 50 padams, which may vary some times based on the combination of the padams by the composer Rishi) , representing a set of Mantras. A Panchati in SamhitA need not end with a Ruk-Stop symbol (|). (Vedic full-stop). The last Padam in a Panchati may be taken together with the first Padam of the following Panchati as per the Vedic Chanting rules/conventions. Panchati end is significant for the purpose of count of the Padams in a Panchati. Each Panchati is given a number, at the beginning, with reference to its Kandam, Prasna, Anuvakam and Panchati as generally represented in four-level numbering in these books.

The end of the Panchati is marked with the symbol ‘ [ ] ‘ (square bracket) when it is rendered along with the next Panchati together. Additional ‘—‘ hyphen is also added to indicate that the Padam is split for continuous rendering.
When a Panchati ends in a Ruk, the normal separator (Ruk-Stop) symbol **‘ | ‘** is used. An Anuvaham will always end with a Ruk. Under each of the Prasna (Subject), the Panchati numbers are serially marked at end.

Note: The books containing the works of Bhatta Bhaskaracharya and Sayanacharya end the Panchati with the Padam.

Example: 1.1.7.1 end of the Panchati -10 is चक्षुः ।

This is followed by the first padam of Panchati 11, as दृꣳह.

Since we need to render it to together, in this book, it is represented as

चक्षु– [ ] at the end of Panchati 10 and the Panchati 11 will start as र्दृꣳह.

The visargam of cakshu: becomes 'r'. This **'r'** may be retained with cakshu, in Tamil and Malayalam based on the convention used in the languages.

<u>Korvai(Chain) Statement as formula:</u>

Our Rishis, Saints and Scholars have defined methods by which the Veda Mantras are not altered. Then they have created check points/control systems in place so that the student memorises the Veda correctly/accurately. The System is different in its practical implementation in the four Vedas as per Scholars. In (Krishna Yajur Veda) TaittirIya SamhitA, there is a korvai (chain) at the end of each Chapter(Anuvakam). This is represented in brackets in bold letters with the reference number of respective Anuvakam in that Prasna as ***(A1) (A2)*** etc. in this book. The Korvai statement helps the students with the count of the Padams in an Anuvakam and how to keep control totals of the total Padams in the Panchatis and Anuvakam.

Korvai for Anuvakam:

How Korvai provides relations of Padams in a Panchati for an Anuvakam:

1. If an Anuvakam has only one and one Panchati, the number of Padams may be less than 50 but not more than 75. The count is indicated in the Korvai below the Anuvakam.

   a) **Example of Single Panchati Anuvakam with less than 50 Padams:**

   1.1.1.1- (इ॒षे–त्रि॑चत्वारिꣳशत्)*(A1)*

   The Korvai indicates that starting with the first Padam "**इ॒ष**" there are **43** Padams in that single Panchati Anuvakam.

   b) Example of Single Panchati Anuvakam with more than 50 Padams:

Example: Take 1.1.3.1, the korvai is (सोमे॑–ना॒ष्टौ च॑)*(A3)*

This is a key that indicates that there are eight padams after the word and सोमे॑न॒ ; **is the 50th Padam (key word). Words in mantra form that come after the key word** सोमे॑न॒ **are** ( ) त्वा ऽऽत॑न॒च्मीन्द्रा॑य॒ दधि॒विष्णो॑ ह॒व्यꣳ र॑क्षस्व । **The padam for the above part, as per Pada Paatam is**

त्वा । आ (एति) । त॒नच्मि । इन्द्रा॒य ।

दधि । विष्णो (इति) । हव्यम् । रक्षस्व । **(eight in number)**

Note: when 'आ**'** is represented distinctly as a Padam, the Pada Paatam gives it as एति which is derived out of आ+इति.

Korvai hints that there should be eight padams, as per pada paatam, after सोमेन. Please note the wording is **सोमे–नाष्टौ च (as in korvai) is सोमेन +अष्टौ च,** in which **न +अ** becomes **'ना'** as per vowel Sandhi.

This clearly indicates that there are **58 Padams** in that Anuvakam.

2. If the Anuvham has more than two Panchatis, the first and succeeding Panchatis will be of the Padam count of 50 only. The Last Panchati may have less than 50 Padams but generally not more than 75.

3. If the last Panchati of the Anuvakam has more than 50 Padams, the 50th Padam will be indicated separately, in our book it is represented as ( ) and number of Panchatis after 50 Padams will be indicated in the count with reference to the 50th Padam indicated in the Korvai.
Take the Example of 1.1.9 :

   This has three Panchatis, first and second has 50 Padams each and the third Panchati has 61.

(देवयजन्यै व्रजं – तमतो मा – विरफ्शिन् – नेकादश च) *(A9)*

The Korvai gives the 50th Padam control of Panchati 1,2 and 3 of the Anuvakam. It Indicates the after **विरफ्शिन्, 50th** Padam of the third Panchati, there are 11 more Padams indicating there are 50+11 = 61 Padams in the third Panchati.

4. If the last Panchati of the Anuvakam has less than 50 Padams, the count is indicated at the end.
   Take the Example of 1.1.2

   (सहस्रवल्शा–अष्टात्रिꣳशच्च) *(A2)*

   This Anuvakam has two Panchatis, first one 50 Padams and the second one 38. The Korvai below clearly gives that there are 38 Padams after the 50th Padam (end of first Panchati) giving a control of 88 Padams in that Anuvakam.

5. If the last Panchati of the Anuvakam has exactly 50 Padams, the 50th Padam is given as reference in the Korvai at the end of the Anuvakam and there will be no count of numbers mentioned.

2.1.8.5 - (असौ – शृणाति – मिथुनानां – नयति – यच्छति) (A8)

The first four words represent the 50th Padam of the first four Panchatis as control reference. The last Panchati of the Anuvakam has exactly 50 Padams ending with "**यच्छति**". Therefore no count is given but the reference to the 50th

Padam as "**यच्छति**" is indicated.

The Check is complete now! The Students in ancient times were compulsorily taught the Pada Paatam. Nowadays it may be restricted to Veda Paatashalas only. The Korvais have their own swarams and the Korvais were memorised by the students. The Korvais will be different for every Anuvakam with reference to different key words and the counts. The Korvai for two or more Anuvakams may be combined. A student can check his own learning in this system.
We have marked ( ) bracket after the key word given in the Korvai, when that word occurs in the middle of the Panchati.

Anuvaka-Korvai for Prasna:

At the end of a Prasna, a Korvai is given with the first padam/word of all the Anuvakams and also indicate how many Anuvakams are there.
e.g. Anuvaka-Korvai for Prasna 1 of Kandam 1, represented as 1.1, is

इषे त्वा – यज्ञस्य – शुन्धध्वं – कर्मणे वां – देवो – ऽवधूतं – धुष्टिः – सं वपा– म्या ददे – प्रत्युष्टं – कृष्णोऽसि – भुवनमसि – वाजस्यो– भा वां – **चतुर्दश** ।

The Korvai at the end indicates that there are 14 Anuvahams. (highlighted)
A different type of Korvai is given in short, indicating the first and last Padam of the Prasna, e.g for 1.1 is इषे त्वा – कल्पयाति ।

Special Korvai Type 1:

This korvai gives the first padam of the **1st,11th,21st** Panchatis of a Prasna **(in increments of ten panchatis)**. This is not indicated or printed in all books.

Example for 1.1 is इ॒षे – दृ॒ꣳह॒ – भु॒वन – म॒ष्टावि॒ꣳ॒शतिः ।

The count number of AshtAvigmsati indicates that there are total 28 Panchatis in that Prasna.

Special Korvai Type 2:

Our Rishis/composers have given an additional method of Korvai so that the Students can keep control, memorise a set of Panchatis or Anuvakams or a Prasna. This will have the first padam and last Padam of the Anuvaham/Ruk/Chandas in that Panchati/Anuvaham depending on the coverage of this type of Special Korvai. This Korvai is used mainly when the mantra has repetitive similar statements, similar statements which may per se make it difficult to memorise.

We are giving below an example, with the known Mantra, which will make student understand the concept of this Type of Special Korvai.

The Mantra termed **Mrugaram** appears in Section 1.20 of Udaka Shanti starting with “Agner Manve” and ending with “prataraana AyuH”.

This Mantra is from TaittarIya SamhitA Kandam 4 Prasna 7. Panchatis 4.7.15.1 to 4.7.15.7.

There are Ruks/ statements ending with **“Munjatvam(gm)hasaH, MunjatamaagasaH , MunchantvenasaH and Munchatama(gm)hasaH.**

We would have definitely had our own difficulties to memorise this !.

This Prasna has a normal Anuvaka Korvai. But a Special Korvai as explained above, follows at the end of Anuvakam for control. It is reproduced below:

Special Korvai for Anuvaakam A-15

(अग्नेर्मन्वे - यस्येद- मिन्द्रस्य - यः सं ग्राममिन्द्र॒ꣳ - स नो मुञ्च त्व॒ꣳ हसः । मन्वे वान्ता नो मुञ्चतमागसः ।

यो वां - वायो- रुप - रथीतमौ - यदयात-मश्विनौ - तौ नो मुञ्चत मागसः । मरुतान्- तिग्मं - मरुतो - देवानां - यँदिदं यँविश्वान् - ते नो मुञ्चन्त्वेनसः । अनु न - उर्वी - द्यावापृथिवी

ते नो मुञ्चतम॒ꣳहसो यत्तै । चतुर॒ꣳ हसः षाडागसश्चतुरेनसो द्विर॒ꣳहसः ।

The Korvai gives the first part of the Ruk/Chandas that end with मुञ्चत्व॒ꣳ हसः, मुञ्चतमागसः, मुञ्चन्त्वेनसः **and** मुञ्चतम॒ꣳहसः.

Please refer to Mrugara Mantra in Udaka Shanti. At the end it gives a control that मुञ्चत्व॒ꣳ हसः appears **four** times, मुञ्चतमागसः **six** times, मुञ्चन्त्वेनसः **four** times and मुञ्चतम॒ꣳहसः **two** times. (marked in yellow).

If a Student understands this Korvai it becomes easy for his learning and also gets a control of "how to memorise". This type of Korvai may apply differently at different situations based on the

complexity and the subject matter contained in that Anuvakam/Prasnam.

Kanda Korvai :

This Korvai gives first padam of all Prasnams in that Kandam. For Example, in First Kandam there are Eight Prasnams. The Korvai is starting padam of all the eight Prasnams is as follows:-

(इ॒ष–आपो॑–दे॒वस्या–ऽऽ द॑दे–देवासु॒राः–सं त्वा॑–पाकय॒ज्ञ–मनु॑मत्यै ।)

Please observe from the above korvai that each word represents first padam of each prasnam till all the 8 Prasnas. This Korvai comes only after the End of the Kandam.

The various types of korvai mantras are given in a box at the end of the Prasna/Kandam clearly indicating what type of korvai it is.

Represenation of Avagraham(ऽ) in the Book:

We find that the Avagraham symbol has been used with different meaning/indications in our source books of reference. This may not match strictly with the grammar rules that one studies; but the authors try to indicate that there is a Padam with आ by marking ऽऽ, sometimes there is no perceived need for double avagraham since the previous letter is extended to a Dheerga letter or a single avagraham would suffice.

The observations are:

1. Bhatta Bhaskaracharya's book uses less avagrahams. When there is a Padam ,आ,a marking ऽऽ is being made.
2. Book containing works of Sayanacharya and Satwalekar use similar styles of marking Avagraham though there are minor differences in the approach to indicate the **constituent sound.**
3. Book by Narasimha Priya Trust uses extra avagraham in some places selectively to indicate the the existence of letter 'अ'with extra marking of avagraha symbol ऽ.

We have marked the Avagraham as per the convention in the books containing the work of Sayanacharya and Satwalekar. We have checked the Pada Padam for places where the extra avagraham indicates the

existence of ‘अ’ **or** ‘आ’ and marked with an ***** (asterisk mark).

The Student must refer to the Guru for the right extensions or extra rendering of Avagraha as per their Vedic School or branch. Our guides have specifically requested us to mark this difference in the books through an * symbol.

Expansion of Mantras given in Short form:

In certain places of the SamhitA, a full mantra is indicated in a short form, which is normally its first padam. This short form needs to be expanded and rendered while reciting SamhitA as per some Schools of Krishna Yajur Veda. This is similar to the short forms that we have seen in Udaka Shanti.
We have indicated the short form with a symbol ‘**>**’ with a number in a raised font. At the end of Prasna, we have given a separate Annexure where we have provided the SamhitA reference of the short form where it appears as such and its expanded form with reference of the expanded mantra with Source reference in TaittirIya SamhitA.
Example:

In **1.4.46.3** the short mantra form appears as “उदग्ने शुचयस्तव >[1]”

The expanded form of that mantra is “उदग्ने शुचयस्तव शुक्रा भ्राजन्त ईरते । तव ज्योतीꣳष्यर्चयः” ।

And this appears in the exapanded form in **(TS 1-3-14-8)**
Second example is given for further understanding.

1.4.46.3 -वि ज्योतिषा >[2]

विज्योतिषा बृहता भात्यग्निरावि-र्विश्वानि कृणुतेमहित्वा ।
प्रादेवी-र्मायाः सहते-दुरेवाः शिशीते शृङ्गे रक्षसे विनिक्षे ।

(TS 1-2-14-7)

These are given in the Annexure at the end of 1.4 that is Fourth Prasna of first Kandam. Please note that if any expansion is there, that expansion is given at the end of that Prasnam as Annexure.

Additional Information:

1. The Book by Shri Satwalekar provides details of the Rishi , Chandas, Devata for the TaittirIya SamhitA which is rarely found in other books. This book indicates the 50th Padam of Panchatis used in Korvai which is not found in other books.
2. The Books containing the works of Shri Bhatta Bhakaracharya and Shri Sayanacharya give the Pada Paatam at the end of each Panchati or sometime the Prasna.
3. The Book compiled by Narasimha Priya Trust, Chennai provides the detailed count of Padams, Panchatis, Anuvakams and Prasnam at the end of each Kandam. This book provides easy rendering for students who want to learn the SamhitA.This book marks Dheerga Swaritam distinctly as other books follow Vedic traditional convention of marking Swaritam.

=========

Prarthanaa Mantras:

1. यो वेदादौ स्वरः प्रोक्तो वेदान्ते च प्रतिष्ठितः ।
तस्य प्रकृतिलीनस्य यः परः स महेश्वरः ।

2. ऋतꣳ सत्यं परं ब्रह्म पुरुषं कृष्णपिङ्गलं ।
ऊर्ध्वरेतंविरूपाक्षँविश्वरूपाय वै नमो नमः।*(ओं नमः परमात्मने)*

3. गणानां त्वा गणपतिꣳ हवामहे कविं कवीना–मुपमश्रवस्तमं ।
ज्येष्ठराजंब्रह्मणां ब्रह्मणस्पत आनश्शृण्वन्नूतिभिः सीदसादनं ।
(श्री महागणपतयेनमः)

4. तत्पुरुषायविद्महे महासेनाय धीमहि । तन्नः षण्मुखः प्रचोदयात् ।*(कुमारगुरवे नमः)*

5. प्रणो देवी सरस्वति वाजेभिर्वाजिनीवति । धीनामवित्र्यवतु ।**(महासरस्वत्यै नमः)**

6. सदाशिव समारम्भां शंकराचार्य मध्यमां । अस्मदाचार्य पर्यन्तां वन्दे गुरु परंभरां ।
(श्री गुरुभ्यो नमः)

7. व्यासं वसिष्ठ नप्तारं शक्तेः पौत्रमकल्मषं । पराशरात्मजं वन्दे शुक तातं तपोनिधिं ।
व्यासाय विष्णुरूपाय व्यासरूपाय विष्णवे । नमो वै ब्रह्मनिधये वासिष्ठाय नमो नमः ।
(श्री वेदव्यासाय नमः)

ओं नमः परमात्मने, श्री महागणपतये नमः, श्री गुरुभ्यो नमः

हरिः ओं

1 कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय संहितायां प्रथमंकाण्डं

1.1 प्रथमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः दर्शपूर्णमासौ

TS 1.1.1.1

इषे त्वोर्जे त्वा, वायवः स्थोपायवः स्थ, देवो वः सविता प्रार्पयतु

श्रेष्ठतमाय कर्मण, आ प्यायद्ध्वमघ्निया देवभाग–मूर्जस्वतीः

पयस्वतीः प्रजावती–रनमीवा अयक्ष्मा मा वः स्तेन ईशत

मा ऽघश७ंसो, रुद्रस्य हेतिः परि वो वृणक्तु, ध्रुवा अस्मिन्

गोपतौ स्यात बह्वीर्, यजमानस्य पशून् पाहि ॥ 1

(इषे–त्रिचत्वारि७ंशत्) *(A1)*

TS 1.1.2.1

यज्ञस्य घोषदसि, प्रत्युष्ट७ं रक्षः प्रत्युष्टा अरातयः, प्रेयमगाद्–धिषणा

बर्.हिरच्छ मनुना कृता स्वधया वितष्टा त आ वहन्ति कवयः

पुरस्ताद् देवेभ्यो जुष्टमिह बर्.हिरासदे, देवानां परिषूतमसि

वर्.षवृद्धमसि, देवबर्.हिर्मा त्वा ऽन्वङ् मा तिर्यक्, पर्व ते

राद्ध्यासमा,–च्छेत्ता ते मा रिषं, देवबर्.हिः शतवल्.शं ँवि रोह,
सहस्रवल्.शा [ ] 2

TS 1.1.2.2

वि वय९् रुहेम, पृथिव्याः संपृचः पाहि, सुसंभृता त्वा
सं भराम्यदित्यै रास्ना ऽसीन्द्राण्यै सन्नहनं, पूषा ते ग्रन्थिं
ग्रथ्नातु, स ते मा ऽऽ स्थादिन्द्रस्य त्वा बाहुभ्यामुद्–यच्छे,
बृहस्पते मूर्द्ध्ना हरा,–म्युर्वन्तरिक्षमन्विहि, देवंगममसि ॥ 3

(सहस्रवल्.शा–अष्टात्रि९्शच्च) *(A2)*

TS 1.1.3.1

शुन्धद्ध्वं दैव्याय कर्मणे देवयज्यायै, मातरिश्वनो घर्मो ऽसि द्यौरसि
पृथिव्यसि विश्वधाया असि परमेण धाम्ना दृ९्हस्व मा ह्वार्,–वसूनां
पवित्रमसि शतधारं ँवसूनां पवित्रमसि सहस्रधार९्, हुतः स्तोको
हुतो द्रप्सो ऽग्नये बृहते नाकाय स्वाहा द्यावापृथिवीभ्या९्,
सा विश्वायुः, सा विश्वव्यचाः, सा विश्वकर्मा, सं पृच्यद्ध्व–मृतावरी
–रूर्मिणीर्मधुमत्तमा मन्द्रा धनस्य सातये, सोमेन ( )

त्वाऽऽ तनच्मीन्द्राय दधि, विष्णो हव्य९ रक्षस्व ॥ 4

(सोमे–नाष्टौ च) *(A3)*

TS 1.1.4.1

कर्मणे वां देवेभ्यः शकेयं, वेषाय त्वा, प्रत्युष्ट९ रक्षः प्रत्युष्टा

अरातयो, धूरसि धूर्व धूर्वन्तं धूर्व तं योऽस्मान् धूर्वति तं धूर्वयं

वयं धूर्वाम,–स्त्वं देवानामसि सस्नितमं पप्रितमं जुष्टतमं वह्नितमं

देवहूतम–मह्रुतमसि हविर्द्धानं, दृ९हस्व मा ह्वार्, मित्रस्य त्वा

चक्षुषा प्रेक्षे मा भेर्मा सं विक्था मा त्वा –[ ] 5

TS 1.1.4.2

हि९सिष,–मुरु वाताय, देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां,

पूष्णो हस्ताभ्या–मग्नये जुष्टं निर्वपाम्यग्नीषोमाभ्या,–मिदं देवाना,–

मिदमु नः सह, स्फात्यै त्वा नारात्यै, सुवरभि वि ख्येषं, वैश्वानरं

ज्योतिर्, दृ९हन्तां दुर्या द्यावापृथिव्यो,–रुर्वन्तरिक्ष मन्वि,–

ह्यदित्यास्त्वोपस्थे सादयाम्यग्ने हव्य९ रक्षस्व ॥ 6

(मा त्वा–षट्चत्वारि९शच्च) *(A4)*

TS 1.1.5.1

देवो वः सवितोत् पुनात्वच्छिद्रेण पवित्रेण वसोः सूर्यस्य

रश्मिभि,–रापो देवीरग्रेपुवो अग्रेगुवो ऽग्र इमं यज्ञं नयताग्रे

यज्ञपतिं धत्तयुष्मानिन्द्रो ऽवृणीत वृत्रतूर्ये, यूयमिन्द्रमवृणीद्ध्वं

वृत्रतूर्येप्रोक्षिताः स्था,–ग्नये वो जुष्टं प्रोक्षाम्यग्नीषोमाभ्या॒ं

शुन्धद्ध्वं दैव्याय कर्मणे देवयज्याया, अवधूत॒ं रक्षो ऽवधूता

अरातयो, ऽदित्यास्त्वगसि प्रति त्वा –[ ] **7**

TS 1.1.5.2

पृथिवी वेत्त्व,–धिषवणमसि वानस्पत्यं प्रति त्वा

ऽदित्यास्त्वग्–वेत्त्वग्ने–स्तनूरसि वाचो विसर्जनं देववीतये त्वा

गृह्णा,–म्यद्रिरसि वानस्पत्यः स इदं देवेभ्यो हव्य॒ं सुशमि शमि,–

ष्वेषमा वदोर्जमा वद द्युमद्–वदत वय॒ं सङ्घातं जेष्म,

वर्.षवृद्धमसि, प्रति त्वा वर्.षवृद्धं वेत्तु, परापूत॒ं रक्षः परापूता

अरातयो, रक्षसां भागो ( ) ऽसि, वायुर्वो वि विनक्तु, देवो वः सविता

हिरण्यपाणिः प्रति गृह्णातु ॥ **8**

(त्वा–भाग–एकादश च) *(A5)*

TS 1.1.6.1

अवधूत॒ꣳ॒ रक्षो ऽवधूता॒ अरा॑तयो॒, ऽदित्या॒स्त्वग॑सि॒ प्रति॒ त्वा पृथि॒वी

वे॒त्तु, दि॒वः स्कं॒भनि॑रसि॒ प्रति॒ त्वा ऽदित्या॒स्त्वग्–वे॑त्तु, धि॒षणा ऽसि

पर्व॒त्या प्रति॒ त्वा दि॒वः स्कं॒भनि॒र्वे॑त्तु, धि॒षणा ऽसि पार्व॒तेयी प्रति॒ त्वा

पर्व॒ति वे॑त्तु, दे॒वस्य॑ त्वा सवि॒तुः प्र॑स॒वे ऽश्विनो॑र्बा॒हुभ्यां॒

पू॒ष्णोहस्ता॑भ्या॒मधि॑ वपामि धा॒न्यमसि धि॒नुहि दे॒वान्, प्रा॒णाय॒ त्वा,

( ) ऽपा॒नाय॑ त्वा, व्या॒नाय॑ त्वा, दी॒र्घामनु॒ प्रसि॑ति॒मायुषे धां, दे॒वो व॑ः

सवि॒ता हिर॑ण्यपाणि॒ः प्रति॑ गृह्णातु ॥ 9

(प्रा॒णाय॒ त्वा॒–पञ्चदश च) *(A6)*

TS 1.1.7.1

धृष्टि॑रसि॒ ब्रह्म॑ य॒च्छा,–पा॑ग्ने॒ ऽग्निमा॒माद॑ं जहि॒, नि ष्क्र॒व्याद॑ꣳ॒

से॒धाऽऽ दे॑व॒यज॑ँ वह॒, नि॑र्दग्ध॒ꣳ॒ रक्षो॒ नि॑र्दग्धा॒ अरा॑तयो, ध्रु॒वम॑सि

पृथि॒वीं दृ॒ꣳ॒हाऽऽयु॑र्दृꣳह प्र॒जां दृ॑ꣳह सजा॒ता॒नस्मै यजमाना॒य पर्यू॑ह,

ध॒र्त्रम॑स्य॒न्तरि॑क्षं दृꣳह प्रा॒णं दृ॑ꣳहापा॒नं दृ॑ꣳह सजा॒ता॒नस्मै

यज॒माना॑य॒ पर्यू॑ह ध॒रुण॑मसि॒ दिवं॑ दृꣳह॒ चक्षु॑र् –[ ] 10

TS 1.1.7.2

दृ॒ꣳह श्रोत्रं॑ दृ॒ꣳह स॒जा॒तान॒स्मै यज॑माना॒य पर्यू॑ह॒, धर्मा॑सि॒ दिशो॑
दृ॒ꣳह योनिं॑ दृ॒ꣳह प्र॒जां दृ॒ꣳह स॒जा॒तान॒स्मै यज॑माना॒य पर्यू॑ह॒, चित॑ः
स्थ प्र॒जाम॒स्मै र॒यिम॒स्मै स॑जा॒ता॒न॒स्मै यज॑माना॒य पर्यू॑ह॒, भृगू॑णा॒
मङ्गि॑रसां॒ तप॑सा तप्यद॒ध्वं॒, यानि॑ घ॒र्मे क॒पाला॑न्युप-चि॒न्वन्ति॑
वे॒धस॑ः ।
पू॒ष्णस्तान्यपि॑ व्र॒त इ॑न्द्रवा॒यू वि मु॑ञ्चतां ॥ **11**

(चक्षु॑ – र॒ष्टाच॑त्वारिꣳशच्च) *(A7)*

TS 1.1.8.1

सं व॑पा॒मि, समापो॑ अ॒द्भिर॑ग्मत॒ समोष॑धयो॒ रसे॑न॒सꣳ रे॒वती॒र्
जग॑तीभि॒ मधु॑मती॒र् मधु॑मतीभिः सृज्यद्ध्व,-म॒द्भ्यः परि॒ प्रजाताः
स्थ॒ सम॒द्भिः पृ॑च्यद॒ध्वं॒, जन॑यत्यै त्वा॒ सं यौ॑म्य॒ग्नये॑
त्वा॒ ऽग्नीषोमा॑भ्यां, म॒खस्य॒ शिरो॑ ऽसि, घ॒र्मो॑ ऽसि वि॒श्वायु॑,-रु॒रु
प्रथ॑स्वो॒रु ते॑ य॒ज्ञप॑तिः प्रथतां॒, त्वच॑ं गृह्णी,-ष्वा॒न्तरि॑त॒ꣳ रक्षो॒ ऽन्तरि॑ता॒
अरा॑तयो, दे॒वस्त्वा॑ सवि॒ता ( ) श्र॑पयत॒ु वर्.षिष्ठे॒ अधि॒ नाके॒, ऽग्निस्ते

तनुवं मा ऽति धागग्ने हव्यꣳ रक्षस्व, सं ब्रह्मणा पृच्य,–स्वैकताय स्वाहा, द्विताय स्वाहा, त्रिताय स्वाहा ॥ 12

(सविता–द्वाविꣳशतिश्च) *(A8)*

TS 1.1.9.1

आ दद, इन्द्रस्य बाहुरसि दक्षिणः सहस्रभृष्टिः शततेजावायुरसि तिग्मतेजाः, पृथिवि देवयज–न्योषद्ध्यास्ते मूलं मा हिꣳसिष,–मपहतो ऽररुः पृथिव्यै, व्रजं गच्छ गोस्थानं, वँर्.षतु ते द्यौर्बधान देव सवितः परमस्यां परावति शतेन पाशैर्यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मस्तमतो मा मौगपहतो ऽररुः पृथिव्यै देवयजन्यै, व्रजं –[ ] 13

TS 1.1.9.2

गच्छ गोस्थानं, वँर्.षतु ते द्यौर्बधान देव सवितः परमस्यां परावति शतेन पाशैर्यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मस्तमतो मा मौगपहतो ऽररुः पृथिव्या अदेवयजनो, व्रजं गच्छ गोस्थानं, वँर्.षतु ते द्यौर्, बधान देव सवितः परमस्यां परावति शतेन पाशैर्यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मस्तमतो मा –[ ] 14

TS 1.1.9.3

मौ,–गररुस्ते दिवं मा स्कान्., वसवस्त्वा परि गृह्णन्तु गायत्रेण छन्दसा, रुद्रास्त्वा परि गृह्णन्तु त्रैष्टुभेन छन्दसा, ऽऽदित्यास्त्वा परि गृह्णन्तु जागतेन छन्दसा, देवस्य सवितुः सवे कर्म कृण्वन्ति वेधस, ऋतम,–स्यृतसदनम,–स्यृतश्रीरसि, धा असि स्वधा अस्युर्वी चासि वस्वी चासि पुरा क्रूरस्य विसृपो विरफ्शिन्, ( ) नुदादाय पृथिवीं जीरदानुर्यामैरयन् चन्द्रमसि स्वधाभिस्तां धीरासो अनुदृश्य यजन्ते ॥ 15

(देवयजन्यै व्रजं–तमतो मा–विरफ्शिन्–नेकादश च) *(A9)*

TS 1.1.10.1

प्रत्युष्टꣳ रक्षः प्रत्युष्टा अरातयो, ऽग्नेर्वस्तेजिष्ठेन तेजसा निष्टपामि, गोष्ठं मा निर्मृक्षं ँवाजिनं त्वा सपत्नसाहꣳ सं मार्ज्मि, वाचं प्राणं, चक्षुः श्रोत्रं, प्रजां ँयोनिं मा निर्मृक्षं ँवाजिनीं त्वा सपत्नसाहीꣳ सं मार्ज्म्या, शासाना सौमनसं प्रजाꣳ सौभाग्यं तनूं ।
अग्नेरनुव्रता भूत्वा सं नह्ये सुकृताय कं ॥
सुप्रजसस्त्वा वयꣳ सुपत्नीरुप –[ ] 16

TS 1.1.10.2

सेदिम ।

अग्ने सपत्नदंभनमदब्धासो अदाभ्यं ॥

इमं ँवि ष्यामि वरुणस्य पाशं ँयमबद्ध्नीत सविता सुकेतः ।

धातुश्च योनौ सुकृतस्य लोके स्योनं मे सह पत्या करोमि ॥

समायुषा सं प्रजया समग्ने वर्चसा पुनः ।

सं पत्नी पत्या ऽहं गच्छे समात्मा तनुवा मम ॥

महीनां पयो ऽस्योषधीना॒ग्ं रसस्तस्य ते ऽक्षीयमाणस्य निर् –[ ] **17**

TS 1.1.10.3

वपामि, महीनां पयो ऽस्योषधीना॒ग्ं रसो ऽदब्धेन त्वा चक्षुषा ऽवेक्षे सुप्रजास्त्वाय, तेजो ऽसि, तेजो ऽनु प्रे,–ह्यग्निस्ते तेजो मा वि नै,–दग्नेर्जिह्वा ऽसि सुभूर्देवानां धाम्नेधाम्ने देवेभ्यो यजुषेयजुषे भव, शुक्रमसि, ज्योतिरसि, तेजो ऽसि, देवो वः सवितोत् पुनात्वच्छिद्रेण पवित्रेण वसोः सूर्यस्य रश्मिभिः, शुक्रं ( ) त्वा शुक्रायां धाम्नेधाम्ने देवेभ्यो यजुषेयजुषे गृह्णामि, ज्योतिस्त्वा ज्योति,–ष्यर्चिस्त्वा ऽर्चिषि धाम्नेधाम्ने देवेभ्यो यजुषेयजुषे गृह्णामि ॥ **18**

(उप–नी–रश्मिभिः शुक्रꣳ–षोडश च) *(A10)*

TS 1.1.11.1

कृष्णो ऽस्याखरेष्ठो ऽग्नये त्वा स्वाहा, वेदिरसि बर्.हिषे त्वा स्वाहा, बर्.हिरसि स्रुग्भ्यस्त्वा स्वाहा, दिवे त्वा, ऽन्तरिक्षाय त्वा, पृथिव्यै त्वा, स्वधा पितृभ्य ऊर्ग्भव बर्.हिषद्भ्य ऊर्जा पृथिवीं गच्छतविष्णोः स्तूपो ऽस्यूर्णाम्रदसं त्वा स्तृणामि स्वासस्थं देवेभ्यो गन्धर्वो ऽसि विश्वावसुर् विश्वस्मादीषतो यजमानस्य परिधिरिड ईडितइन्द्रस्य बाहुरसि –[ ] **19**

TS 1.1.11.2

दक्षिणो यजमानस्य परिधिरिड ईडितो मित्रावरुणौ त्वोत्तरतः परि धत्तां ध्रुवेण धर्मणा यजमानस्य परिधिरिड ईडितः सूर्यस्त्वा पुरस्तात् पातु कस्याश्चिदभिशस्त्यावीतिहोत्रं त्वा कवे द्युमन्तꣳ समिधीमह्यग्ने बृहन्तमद्ध्वरे विशो यन्त्रे स्थो वसूनाꣳ रुद्राणा–मादित्यानाꣳ सदसि सीद जुहूरुपभृद् ध्रुवा ऽसि घृताची नाम्ना प्रियेण नाम्ना प्रिये सदसि ( ) सीदैता असदन्थ् सुकृतस्य

लोके ता विष्णो पाहि पाहि यज्ञं पाहि यज्ञपतिंपाहि
मां ँयज्ञनियं ॥ 20

(बाहुरसि–प्रिये सदसि–पञ्चदश च) *(A11)*

TS 1.1.12.1

भुवनमसि वि प्रथस्वाग्ने यष्टरिदं नमः ।
जुह्वेह्यग्निस्त्वा ह्वयति देवयज्याया उपभृदेहि देवस्त्वा सविता
ह्वयति देवयज्याया अग्नाविष्णू मा वामव क्रमिषं ँवि जिहाथां मा
मा सं ताप्तं ँलोकं मे लोककृतौ कृणुतं ँविष्णोः स्थानमसीत
इन्द्रो अकृणोद् वीर्याणि समारभ्योर्द्ध्वो अद्ध्वरो दिविस्पृशमह्रुतो
( ) यज्ञो यज्ञपते– रिन्द्रावान्थ् स्वाहा बृहद्–भाः पाहि मा ऽग्ने
दुश्चरितादा मा सुचरिते भज मखस्य शिरो ऽसि सं ज्योतिषा
ज्योतिरङ्क्तां ॥ 21

(अह्रुत–एकवि९्शतिश्च) *(A12)*

TS 1.1.13.1

वाजस्य मा प्रसवेनोद्ग्राभेणो–दग्रभीत् ।
अथा सपत्ना९् इन्द्रो मे निग्राभेणाधरा९् अकः ॥

उद्ग्राभं च निग्राभं च ब्रह्म देवा अवीवृधन्न् ।

अथा सपत्नानिन्द्राग्नी मे विषूचीनान् व्यस्यतां ॥

वसुभ्यस्त्वा रुद्रेभ्यस्त्वा ऽऽदित्येभ्यस्त्वा ऽक्त९ रिहाणा वियन्तु वयः ॥

प्रजां ँयोनिं मा निर्मृक्षमा प्यायन्तामाप ओषधयो

मरुतां पृषतयः स्थ दिवं –[ ] **22**

TS 1.1.13.2

गच्छ ततो नो वृष्टिमेरय ।

आयुष्पा अग्ने ऽस्यायुर्मे पाहि चक्षुष्पा अग्ने ऽसि चक्षुर्मे पाहि

ध्रुवा ऽसियं परिधिं पर्यधत्था अग्ने देव पणिभिर्वीयमाणः ।

तं त एतमनु जोषं भरामि नेदेष त्वदपचेतयातैयज्ञस्य पाथ

उप समित९ स७स्रावभागाः स्थेषा बृहन्तः प्रस्तरेष्ठा

बर्.हिषदश्च–[ ] **23**

TS 1.1.13.3

देवा इमां ँवाचमभि विश्वे गृणन्त आसद्यास्मिन् बर्.हिषि

मादयद्ध्व–मग्नेर् वामपन्नगृहस्य सदसि सादयामि सुंनाय सुंनिनी

सुंने मा धत्तं धुरि धुर्यौ पातमग्ने ऽदब्धायो ऽशीततनो पाहि मा ऽद्य

दिवः पाहि प्रसित्यै पाहि दुरिष्ट्यै पाहि दुरद्मन्यै पाहि

दुश्चरितादविषं नः पितुं कृणु सुषदा योनि॒ स्वाहा देवा गातुविदो

गातुं ँवित्त्वा गातु ( ) –मित मनसस्पत इमं नो देव देवेषु यज्ञ॒

स्वाहा वाचि स्वाहा वाते धाः ॥ 24

(दिवं–च–वित्त्वा गातुं–त्रयोदश च) (*A13*)

TS 1.1.14.1

उभा वामिन्द्राग्नी आहुवद्ध्या उभा राधसः सह मादयद्ध्यै ।

उभा दाताराविषा॒ रयीणामुभा वाजस्य सातये हुवे वां ॥

अश्रव॒ हि भूरिदावत्तरा वां ँविजामातुरुत वा घा स्यालात् ।

अथा सोमस्य प्रयती युवभ्यामिन्द्राग्नी स्तोमं जनयामि नव्यं ॥

इन्द्राग्नी नवतिं पुरो दासपत्नीरधूनुतं ।

साकमेकेन कर्मणा ॥

शुचिं नु स्तोमं नवजात–मद्येन्द्राग्नी वृत्रहणा जुषेथां । 25

TS 1.1.14.2

उभा हि वा॒ सुहवा जोहवीमि ता वाज॒ सद्य उशते धेष्ठा ॥

वयमु त्वा पथस्पते रथं न वाजसातये ।

धियेॆ पूषन्नयुज्महि ॥

पथस्पथः परिपतिं वचस्या कामेन कृतो अभ्यानडर्कं ।

स नो रासच्छुरुधश्चन्द्राग्रा धियंधियं सीषधाति प्र पूषा ॥

क्षेत्रस्य पतिना वयं हितेनेव जयामसि ।

गामश्वं पोषयित्न्वा स नो –[ ] **26**

TS 1.1.14.3

मृडातीदृशे ॥

क्षेत्रस्य पते मधुमन्तमूर्मिं धेनुरिव पयो अस्मासु धुक्ष्व ।

मधुश्चुतं घृतमिव सुपूतमृतस्य नः पतयो मृडयन्तु ॥

अग्ने नय सुपथा राये अस्मान्. विश्वानि देव वयुनानि विद्वान् ।

युयोद्ध्यस्म–ज्जुहुराणमेनो भूयिष्ठां ते नमउक्तिं विधेम ॥

आ देवानामपि पन्थामगन्म यच्छक्नवाम तदनु प्रवोढुं ।

अग्निर् विद्वान्थ्स यजाथ् – [ ] **27**

TS 1.1.14.4

सेदु होता सो अद्ध्वरान्थ् स ऋतून् कल्पयाति ॥

यद्–वाहिष्ठं तदग्नये बृहदर्च विभावसो ।

महिषीव त्वद्–रयि–स्त्वद्–वाजा उदीरते ॥

अग्ने त्वं **पारया** नव्यो अस्मान्थ् स्वस्तिभिरति दुर्गाणि विश्वा ।

पूश्च पृथ्वी बहुला न उर्वी **भवा** तोकाय तनयाय शं ँयोः ॥

त्वमग्ने व्रतपा असि देव आ ( ) मर्त्येष्वा । त्वं ँयज्ञेष्वीड्यः ॥

यद्–वो वयं प्रमिनाम व्रतानि विदुषां देवा अविदुष्टरासः ।

अग्निष्टद् विश्वमा पृणाति विद्वान्. येभिर् देवा॑ ऋतुभिः

कल्पयाति ॥ **28**

(जुषेथामा–स नो–यजा–दा–त्रयोवि॑शतिश्च) *(A14)*

=====================

Prasna Korvai with starting Padams of 1 to 14 Anuvaakams :-

(इषे त्वा–यज्ञस्य–शुन्धध्वं–कर्मणे वां–देवो–

ऽवधूतं–धुष्टिः–सं वपा–म्या ददे–प्रत्युष्टं–कृष्णोऽसि–

भुवनमसि–वाजस्योभा वां–चतुर्दश ।)

Korvai with starting Padams of 1, 11, 21 Series of Panchaatis :-

(इषे–दृꣳह–भुवन–मष्टाविꣳशतिः ।)

First and Last Padam of First Prasnam :-

(इषे त्वा–कल्पयाति ।)

॥ हरिः ओं ॥

कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय संहितायां प्रथमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः समाप्तः

ओं नमः परमात्मने, श्री महागणपतये नमः,

श्री गुरुभ्यो नमः ॥ हरिः ओं

1.2 प्रथमकाण्डेद्वितीयः प्रश्नःअग्निष्टोमे क्रयः

TS 1.2.1.1

आप उन्दन्तु जीवसे दीर्घायुत्वाय वर्चस ओषधे त्रायस्वैन॑ स्वधिते

मैन॑ हि॑सीर् देवश्रूरेतानि प्र वपे स्वस्त्युत्तराण्यशीया ऽऽपो

अस्मान् मातरः शुन्धन्तु घृतेन नो घृतपुवः पुनन्तु विश्वमस्मत् प्र

वहन्तु रिप्रमुदाभ्यः शुचिरा पूत एमि सोमस्य तनूरसि तनुवं मे पाहि

महीनां पयो ऽसि वर्चोधा असि वर्चो – [ ] 1

TS 1.2.1.2

मयि धेहि वृत्रस्य कनीनिका ऽसि चक्षुष्पा असि चक्षुर्मे पाहि

चित्पतिस्त्वा पुनातु वाक्पतिस्त्वा पुनातु देवस्त्वा सविता

पुनात्वच्छिद्रेण पवित्रेण वसोः सूर्यस्य रश्मिभिस्तस्य ते पवित्रपते

पवित्रेण यस्मै कं पुने तच्छकेयमा वो देवास ईमहे सत्यधर्माणो

अद्ध्वरे यद्–वो देवास आगुरे यज्ञियासो हवामह इन्द्राग्नी द्यावा

पृथिवी आप ओषधी ( ) स्त्वं दीक्षाणा–मधिपतिरसीह
मा सन्तं पाहि ॥ 2

(वर्च–ओषधीरष्टौ च) *(A1)*

TS 1.2.2.1

आकूत्यै प्रयुजे ऽग्नये स्वाहा मेधायै मनसे ऽग्नये स्वाहा दीक्षायै
तपसे ऽग्नये स्वाहा सरस्वत्यै पूष्णे ऽग्नये स्वाहा ऽऽपो देवीर्बृहतीर्
विश्वशंभुवो द्यावापृथिवी उर्वन्तरिक्षं बृहस्पतिर्नो हविषा वृधातु
स्वाहा विश्वे देवस्य नेतुर्मर्तो वृणीत सख्यं ँविश्वे राय इषुद्ध्यसि
द्युम्नं ँवृणीत पुष्यसे स्वाहर्ख्–सामयोः शिल्पे स्थ स्ते वामा
रभे ते मा – [ ] 3

TS 1.2.2.2

पातमास्य यज्ञस्योदृच इमां धिय७ं शिक्षमाणस्य देव क्रतुं
दक्षं ँवरुण स७ंशिशाधि यया ऽति विश्वा दुरिता तरेम सुतर्माणमधि
नाव७ं रुहेमोर्गस्याङ्गिरस्यूर्णम्रदा ऊर्जं मे यच्छ पाहि मा मा मा

हिꣳसीर् विष्णोः शर्मासि शर्म यजमानस्य शर्म मे यच्छ

नक्षत्राणां मा ऽतीकाशात् पाहीन्द्रस्य योनिरसि - [ ] 4

TS 1.2.2.3

मा मा हिꣳसीः कृष्यै त्वा सुसस्यायै सुपिप्पलाभ्य-स्त्वौषधीभ्यः

सूपस्था देवो वनस्पतिरूर्द्ध्वो मा पाह्योदृचः स्वाहा यज्ञं मनसा

स्वाहा द्यावापृथिवीभ्याꣳ स्वाहोरो-रन्तरिक्षाथ् स्वाहा यज्ञं

ँवातादा रभे ॥ 5

(मा- योनिरसि-त्रिꣳशच्च) *(A2)*

TS 1.2.3.1

दैवीं धियं मनामहे सुमृडीका-मभिष्टये वर्चोधां ँयज्ञवाहसꣳ

सुपारा नो असद् वशे ।

ये देवा मनोजाता मनोयुजः सुदक्षा दक्षपितारस्ते नः पान्तु ते

नो ऽवन्तु तेभ्यो नमस्तेभ्यः स्वाहा ऽग्ने त्वꣳ सु जागृहि वयꣳ

सु मन्दिषीमहि गोपाय नः स्वस्तये प्रबुधे नः पुनर्ददः ।

त्वमग्ने व्रतपा असि देव आ मर्त्येष्वा ।

त्वं - [ ] 6

TS 1.2.3.2

ँयज्ञेष्वीड्यः ॥

विश्वे देवा अभि मामा ऽववृत्रन् पूषा सन्या सोमो राधसा देवः

सविता वसोर्वसुदा वा रास्वेयथ् सोमा ऽऽभूयो भर मा पृणन् पूर्त्या

वि राधि मा ऽहमायुषा चन्द्रमसि मम भोगाय भव वस्त्रमसि मम

भोगाय भवोस्रा ऽसि मम भोगाय भव हयो ऽसि मम

भोगाय भव–[ ] **7**

TS 1.2.3.3

छागो ऽसि मम भोगाय भव मेषो ऽसि मम भोगाय भव वायवे त्वा

वरुणाय त्वा निर्.ऋत्यै त्वा रुद्राय त्वा देवीरापो अपां नपाद्–य

ऊर्मिर्.हविष्य इन्द्रियावान्–मदिन्तमस्तं ँवो मा ऽव क्रमिषमच्छिन्नं

तन्तुं पृथिव्या अनु गेषं भद्रादभि श्रेयः प्रेहि बृहस्पतिः पुरएता ते

अस्त्वथेमव स्य ( ) वर आ पृथिव्या आरे शत्रून् कृणुहि सर्ववीर

एदमगन्म देवयजनं पृथिव्या विश्वे देवा यदजुषन्त पूर्व

ऋख्सामाभ्यां ँयजुषा सन्तरन्तो रायस्पोषेण समिषा मदेम ॥ **8**

(आ त्वꣳ–हयोऽसि मम भोगाय भव–स्य–पञ्चविꣳशतिश्च) *(A3)*

TS 1.2.4.1

इयं ते शुक्र तनूरिदं ँवर्चस्तया सं भव भ्राजं गच्छ जूरसि धृता
मनसा जुष्टा विष्णवे तस्यास्ते सत्यसवसः प्रसवे वाचो यन्त्रमशीय
स्वाहा शुक्रमस्य–मृतमसि वैश्वदेवꣳ हविः सूर्यस्य
चक्षुरा ऽरुहमग्ने–रक्ष्णः कनीनिकां ँयदेत शेभिरीयसे भ्राजमानो
विपश्चिता चिदसि मना ऽसि धीरसि दक्षिणा – [ ] **9**

TS 1.2.4.2

ऽसि यज्ञिया ऽसि क्षत्रिया ऽस्यदिति–रस्युभयतः शीर्.ष्णी सा नः
सुप्राची सुप्रतीची सं भव मित्रस्त्वा पदि बद्ध्नातु पूषा ऽद्ध्वनः
पात्विन्द्राया–द्ध्यक्षायानु त्वा माता मन्यतामनु पिता ऽनु भ्राता
सगर्भ्यो ऽनु सखा सयूथ्यः सा देवि देवमच्छेहीन्द्राय सोमꣳ
रुद्रस्त्वाऽऽ वर्तयतु मित्रस्य पथा स्वस्ति सोम सखा ( )
पुनरेहि सह रय्या ॥ **10**

(दक्षिणा–सोमसखा–पञ्च च) *(A4)*

TS 1.2.5.1

वस्व्यसि रुद्रा ऽस्यदिति-रस्यादित्या ऽसि शुक्रा ऽसि चन्द्रा ऽसि

बृहस्पतिस्त्वा सुम्ने रण्वतु रुद्रो वसुभिरा चिकेतु पृथिव्यास्त्वा

मूर्द्धन्ना जिघर्मि देवयजन इडायाः पदे घृतवति स्वाहा

परिलिखित ँ रक्षः परिलिखिता अरातय इदमह ँ रक्षसो ग्रीवा अपि

कृन्तामि यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म इदमस्य ग्रीवा – [ ] **11**

TS 1.2.5.2

अपि कृन्ताम्यस्मे रायस्त्वे रायस्तोते रायः सं देवि देव्योर्वश्या

पश्यस्व त्वष्टीमती ते सपेय सुरेता रेतो दधाना वीरं ँविदेय तव

संदृशिमा ऽह ँ रायस्पोषेण वि योषं ॥ **12**

(अस्य ग्रीवा-एकान्न त्रि ँशच्च) *(A5)*

TS 1.2.6.1

अ ँशुना ते अ ँशुः पृच्यतां परुषा परुर्गन्धस्ते काममवतु मदाय

रसो अच्युतो ऽमात्यो ऽसि शुक्रस्ते ग्रहो ऽभि त्यं देव ँ

सवितारमूण्योः कविक्रतुमर्चामि सत्यसवस ँ रत्नधामभि प्रियं

मतिमूर्द्ध्वा यस्यामतिर्भा अदिद्युतथ् सवीमनि हिरण्य पाणिरमिमीत

सुक्रतुः कृपा सुवः ।

प्रजाभ्यस्त्वा प्राणाय त्वा व्यानाय त्वा प्रजास्त्वमनु ( )

प्राणिहि प्रजास्त्वामनु प्राणन्तु ॥ 13 **(अनु–सप्त च)** *(A6)*

TS 1.2.7.1

सोमं ते क्रीणाम्यूर्जस्वन्तं पयस्वन्तं वीर्यावन्तमभि मातिषाह॑ं

शुक्रं ते शुक्रेण क्रीणामि चन्द्रं चन्द्रेणा–मृतममृतेन सम्यत् ते

गोरस्मे चन्द्राणि तपसस्तनूरसि प्रजापतेर् वर्णस्तस्यास्ते सहस्रपोषं

पुष्यन्त्याश्चरमेण पशुना क्रीणाम्यस्मे ते बन्धुर्मयि ते रायः

श्रयन्तामस्मे ज्योतिः सोमविक्रयिणि तमो मित्रो न एहि सुमित्रधा

इन्द्रस्योरु– ( ) –मा विश दक्षिण–मुशन्नुशन्त॑ं स्योनः स्योन॑ं

स्वान भ्राजाङ्घारे बंभारे हस्त सुहस्त कृशानवेते वः सोम

क्रयणास्तान् रक्षध्वं मा वो दभन् ॥ 14

(ऊरुं–द्वावि॑ंशतिश्च) *(A7)*

TS 1.2.8.1

उदायुषा स्वायुषोदोषधीना॑ं रसेनोत् पर्जन्यस्य शुष्मेणो

दस्थाममृता॑ं अनु ।

उ॒र्वन्तरि॑क्षम॒न्वि॒ह्यदि॑त्या॒ः सदो॒ ऽस्यदि॑त्या॒ः स॒द

आसी॒दास्त॑भ्ना॒द्–द्यामृ॑ष॒भो अ॒न्तरि॑क्ष॒ममिमीत व॒रिमाण॑ं पृ॒थि॒व्या

आ ऽसी॒दद् विश्वा॒ भुव॑नानि स॒म्राड् विश्वेत् ता॒नि॒ वरु॑णस्य व्र॒ता॒नि

वने॑षु॒ व्य॑न्तरि॑क्षं तता॒न वा॒ज॒मर्व॑थ्सु॒ पयो॑ अघ्नि॒यासु॒ हृ॒थ्सु – [ ] 15

TS 1.2.8.2

क्रतु॒ं ँवरु॑णो वि॒क्ष्वग्नि॑ं दि॒वि सूर्य॑मदधा॒थ् सोम॒मद्रा॒वु॒दु॒ त्यं जा॒तवे॑दसं

दे॒वं ँव॑हन्ति के॒तव॑ः ।

दृ॒शे विश्वा॑य॒ सूर्यं॑ ॥

उस्रा॒वेत॑ं धूर्.षाहावन॒श्रू अवीरहणौ ब्रह्म॒चोद॑नौ॒ वरु॑णस्य॒ स्कंभ॑नमसि॒

वरु॑णस्य स्कंभ॒सर्ज॑नमसि॒ प्रत्य॑स्तो॒ वरु॑णस्य॒ पाशः ॥ 16

(हृ॒थ्सु–पञ्च॑त्रि॒ꣳशच्च) *(A8)*

TS 1.2.9.1

प्र च्य॑वस्व भुवस्पते॒ विश्वा॑न्य॒भि धामा॑नि॒ मा त्वा॑ परि॒परी वि॒दन्मा त्वा॑

परि॒प॑न्थिनो॒ वि॒दन्मा त्वा॒ वृका॑ अ॒घायवो॒ मा ग॑न्ध॒र्वो वि॒श्वाव॑सु॒रा

द॑घच्छ्ये॒नो भू॒त्वा परा॑ प॒त यज॑मानस्य नो गृ॒हे दे॒वैः सꣳस्कृ॒तं

ँयजमानस्य स्वस्त्ययन्यस्यपि पन्थामगस्महि स्वस्ति गामनेहसं ँयेन

विश्वाः परि द्विषो वृणक्ति विन्दते वसु नमो मित्रस्य ( ) वरुणस्य

चक्षसे महो देवाय तदृत७ं सपर्यत दूरेदृशे देवजाताय केतवे

दिवस्पुत्राय सूर्याय श७ंसत वरुणस्य स्कंभनमसि वरुणस्य

स्कंभसर्जन-मस्युन्मुक्तो वरुणस्य पाशः ॥ **17**

(मित्रस्य-त्रयोवि७ंशतिश्च) *(A9)*

TS 1.2.10.1

अग्ने-रातिथ्यमसि विष्णवे त्वा सोमस्या ऽऽतिथ्यमसि विष्णवे त्वा-

ऽतिथेरातिथ्यमसि विष्णवे त्वा ऽग्नये त्वा रायस्पोषदाव्न्ने विष्णवे त्वा

श्येनाय त्वा सोमभृते विष्णवे त्वा या ते धामानि हविषा यजन्ति ता

ते विश्वा परिभूरस्तु यज्ञं गयस्फानः प्रतरणः सुवीरो ऽवीरहा प्र चरा

सोम दुर्यानदित्याः सदो ऽस्यदित्याः सद आ - [ ] **18**

TS 1.2.10.2

सीद वरुणो ऽसि धृतव्रतो वारुणमसि शम्ँयोर्देवाना७ं सख्यान्मा

देवाना-मपसश्छिथ्स्मह्यापतये त्वागृह्णामि परिपतये त्वा गृह्णामि

तनूनप्त्रे त्वागृह्णामि शाक्वराय त्वा गृह्णामि शक्मन्-नोजिष्ठाय त्वा

गृह्णाम्य –नाधृष्टमस्य–नाधृष्यं देवानामोजो ऽभिशस्तिपा

अनभिशस्तेन्य–मनु मे दीक्षां दीक्षापतिर् मन्यतामनु तपस्तपस्पति

रञ्जसा सत्यमुप गेषꣳ सुविते मा ( ) धाः ॥ 19

(अमै–कं च) *(A10)*

TS 1.2.11.1

अꣳशुरꣳशुस्ते देव सोमाऽऽ प्यायता–मिन्द्रायैकधनविद आ

तुभ्यमिन्द्रः प्यायतामा त्वमिन्द्राय प्यायस्वाऽऽ प्यायय सखीन्थ्

सन्या मेधया स्वस्ति ते देव सोम सुत्यामशीयेष्टा रायः प्रेषे

भगायर्तमृतवादिभ्यो नमो दिवे नमः पृथिव्या अग्ने व्रतपते त्वं

व्रँतानां व्रँतपतिरसि या मम तनूरेषा सा त्वयि – [ ] 20

TS 1.2.11.2

या तव तनूरियꣳ सा मयि सह नौ व्रतपते व्रतिनोर्व्रतानि

या ते अग्ने रुद्रिया तनूस्तया नः पाहि तस्यास्ते स्वाहा

या ते अग्ने ऽयाशया रजाशया हराशया तनूर्वर्.षिष्ठा गह्वरेष्ठोग्रं

वँचो अपावधीं त्वेषं वँचो अपावधीꣳ स्वाहा ॥ 21

(त्वयि–चत्वारि॒ꣳ॒शच्च) *(A11)*

TS 1.2.12.1

वि॒त्तायनी मे ऽसि ति॒क्तायनी मे॒ ऽस्यवतान्मा नाथि॒तमवतान्मा व्यथि॒तं

वि॒दे॒रग्निर्नभो॒ नामाग्ने अङ्गिरो॒ यो ऽस्यां पृथि॒व्यामस्यायु॒षा नाम्नेहि॒

यत् ते ऽनाधृ॒ष्टं नाम य॒ज्ञियं॒ ते॒न त्वाऽऽ द॒धे ऽग्ने अङ्गिरो॒ यो

द्वि॒तीयस्यां तृ॒तीयस्यां पृथि॒व्या–मस्यायु॒षा नाम्नेहि॒

यत् ते ऽनाधृ॒ष्टं नाम – [ ] 22

TS 1.2.12.2

य॒ज्ञियं॒ ते॒न त्वाऽऽ दधे सि॒ꣳ॒हीरसि महि॒षीरस्यु॒रु प्रथस्वो॒रु

ते य॒ज्ञपतिः प्रथतां ध्रु॒वा ऽसि दे॒वेभ्यः शुन्धस्व दे॒वेभ्यः

शुंभस्वेन्द्रघो॒षस्त्वा॒ वसुभिः पु॒रस्तात् पातु॒ मनोजवास्त्वा पि॒तृभिर्

दक्षि॒णतः पातु॒ प्रचेतास्त्वा रु॒द्रैः प॒श्चात् पातु वि॒श्वकर्मा

त्वा ऽऽदि॒त्यैरुत्त॒रतः पातु सि॒ꣳ॒हीरसि सपत्नसा॒ही स्वाहा

सि॒ꣳ॒हीरसि सुप्रजा॒वनि॒ः स्वाहा सि॒ꣳ॒ही – [ ] 23

TS 1.2.12.3

रसि रायस्पोषवनिः स्वाहा सिꣳहीरस्या-दित्यवनिः स्वाहा
सिꣳहीरस्या वह देवान् देवयते यजमानाय स्वाहा भूतेभ्यस्त्वा
विश्वायुरसि पृथिवीं दृꣳह ध्रुवक्षिदस्यन्तरिक्षं दृꣳहाच्युतक्षिदसि
दिवं दृꣳहाग्नेर् भस्मास्यग्नेः पुरीषमसि ॥ 24

(नाम-सुप्रजावनिः स्वाहा सिꣳहीः-पञ्चत्रिꣳशच्च) *(A12)*

TS 1.2.13.1

युञ्जते मन उत युञ्जते धियो विप्रा विप्रस्य बृहतो विपश्चितः ।
वि होत्रा दधे वयुना विदेक इन्मही देवस्य सवितुः परिष्टुतिः ॥
सुवाग्-देव दुर्याꣳ आ वद देवश्रुतौ देवेष्वा घोषेथामा नो
वीरो जायतां कर्मण्यो यꣳ सर्वे ऽनु जीवाम यो बहूनामसद्-वशी ।
इदं ँविष्णुर्वि चक्रमे त्रेधा नि दधे पदं ।
स मूढमस्य – [ ] 25

TS 1.2.13.2

पाꣳसुर इरावती धेनुमती हि भूतꣳ सूयवसिनी मनवे यशस्ये ।
व्यस्कभ्नाद्रोदसी विष्णुरेते दाधार पृथिवीमभितो मयूखैः ॥

प्राची प्रेतमद्ध्वरं कल्पयन्ती ऊर्द्ध्वं यज्ञं नयतं मा जीह्वरतमत्र
रमेथां वर्.ष्मन् पृथिव्या दिवो वा विष्णवुत वा पृथिव्या महो वा
विष्णवुत वा ऽन्तरिक्षाद्धस्तौ पृणस्व बहुभिर्वसव्यैरा प्र यच्छ–[ ] 26

TS 1.2.13.3

दक्षिणादोत सव्यात् ।
विष्णोर्नुकं वीर्याणि प्र वोचं यः पार्थिवानि विममे रजाꣳसि यो
अस्कभायदुत्तरꣳ सधस्थं विचक्रमाण स्त्रेधोरुगायो
विष्णो रराटमसि विष्णोः पृष्ठमसि विष्णोः श्नप्त्रे स्थो
विष्णोः स्यूरसि विष्णोर् ध्रुवमसि वैष्णवमसि विष्णवे त्वा ॥ 27

(अस्य–यच्छै–कान्न चत्वारिꣳशच्च) *(A13)*

TS 1.2.14.1

कृणुष्व पाजः प्रसितिं न पृथ्वीं याहि राजे वामवाꣳ इभे न ।
तृष्वीमनु प्रसितिं–द्रूणानो ऽस्ता ऽसि विद्ध्य रक्षस स्तपिष्ठैः ॥
तव भ्रमास आशुया पतंत्यनु स्पृश धृषता शोशुचानः ।
तपूꣳष्यग्ने जुह्वा पतङ्गानसन्दितो वि सृज विष्व गुल्काः ॥

प्रतिस्पशो विसृज–तूर्णितमो भवा पायुर्विशो अस्या अदब्धः ।

यो नो दूरे अघशꣳसो – [ ] 28

TS 1.2.14.2

यो अन्त्यग्ने माकिष्टे व्यथिरा दधर्.षीत् ॥

उदग्ने तिष्ठ प्रत्याऽऽ तनुष्व न्यमित्राꣳ ओषतात् तिग्महेते ।

यो नो अरातिꣳ समिधान चक्रे नीचा तं धक्ष्यतसं न शुष्कं ॥

ऊर्द्ध्वो भव प्रति विद्ध्याद्ध्यस्मदा विष्कृणुष्व दैव्यान्यग्ने ।

अव स्थिरा तनुहि यातु जूनां जामिमजामिं प्र मृणीहि शत्रून् ॥

स ते – [ ] 29

TS 1.2.14.3

जानाति सुमतिं यँविष्ठय ईवते ब्रह्मणे गातुमैरत् ।

विश्वान्यस्मै सुदिनानि रायो द्युम्नान्यर्यो वि दुरो अभि द्यौत् ॥

सेदग्ने अस्तु सुभगः सुदानुर्यस्त्वा नित्येन हविषाय उक्थैः ।

पिप्रीषति स्व आयुषि दुरोणे विश्वेदस्मै सुदिना सा ऽसदिष्टिः ॥

अर्चामि ते सुमतिं घोष्यर्वाख् सं ते वावाता जरता – [ ] 30

TS 1.2.14.4

मियंगीः ।

स्वश्वास्त्वा सुरथा मर्जये–मास्मे क्षत्राणि धारयेरनु द्यून् ॥

इह त्वा भूर्या चरेदुप त्मन् दोषावस्तर् दीदिवाꣳस–मनु द्यून् ।

क्रीडन्तस्त्वा सुमनसः सपेमाभि द्युम्ना तस्थिवाꣳ सो जनानां ॥

यस्त्वा स्वश्वः सुहिरण्यो अग्न उपयाति वसुमता रथेन ।

तस्य त्राता भवसि तस्य सखा यस्त आतिथ्य मानुषग् जुजोषत् ॥

महो रुजामि – [ ] **31**

TS 1.2.14.5

बन्धुता वचोभिस्तन्मा पितुर्गोतमाद–न्वियाय ।

त्वं नो अस्य वचस–श्चिकिद्धि होतर्यविष्ठ सुक्रतो दमूनाः ॥

अस्वप्नजस्तरणयः सुशेवा अतन्द्रा सो ऽवृका अश्रमिष्ठाः ।

ते पायवः सद्ध्रियञ्चो निषद्या ऽग्ने तव नः पान्त्वमूर ॥

ये पायवो मामतेयंते अग्ने पश्यन्तो अन्धं दुरिताद रक्षन्न् ।

ररक्षतान्थ् सुकृतो विश्ववेदा दिफ्सन्त इद्–रिपवो ना ह – [ ] **32**

TS 1.2.14.6

देभुः ॥

त्वया वयꣳ सधन्य-स्त्वोता-स्तव प्रणीत्य श्याम वाजान् ।

उभा शꣳसा सूदय सत्यताते ऽनुष्ठुया कृणुह्यह्रयाण ॥

अया ते अग्ने समिधा विधेम प्रति स्तोमꣳ शस्यमानं गृभाय ।

दहाशसो रक्षसः पाह्यस्मान् द्रुहो निदो मित्रमहो अवद्यात् ॥

रक्षोहणं वाँजिनमाजि घर्मि मित्रं प्रथिष्ठ-मुप यामि शर्म ।

शिशानो अग्निः क्रतुभिः-समिद्धः-सनो दिवा – [ ] **33**

TS 1.2.14.7

स रिषः पातुनक्तं ॥

विज्योतिषा बृहता भात्यग्निराविर्विश्वानि कृणुतेमहित्वा ।

प्रादेवीर्मायाः सहते दुरेवाः शिशीते शृङ्गे रक्षसे विनिक्षे ॥

उत स्वानासो दिवि षन्त्वग्ने स्तिग्मायुधा रक्षसे हन्त वा उ ।

मदे चिदस्य प्र रुजन्ति भामा न वरन्ते परिबाधो अदेवीः ॥ **34**

(अघशꣳसः-स ते-जरताꣳ-रुजामि-ह-दिवै-कचत्वारिꣳशच्च) *(A14)*

========================

Prasna Korvai with starting Padamsof 1 to 14 Anuvaakams :-

(उन्दन्त्वा–कूत्यै–दैवी–मियन्ते–वस्व्यस्य–ꣳशुनाते–सोमन्त–उदायुषा प्र च्यवस्वा–ऽग्नेरातिथ्य–मꣳशुरꣳ शुर्–वित्तायनी मेऽसि–युञ्चते–कृणुष्व पाज–श्चतुर्दश ।)

Korvai with starting Padams of 1, 11, 21 Series of Panchaatis :-

(आपो–वस्व्यसि या तवे–यज्ञी–श्चतुस्त्रिꣳशत् ।)

First and Last Padam of Second Prasnam :-

(आप उन्द - न्त्वदेवीः ।)

॥ हरिः ओं ॥

॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय संहितायां प्रथमकाण्डे

द्वितीयः प्रश्नः समाप्तः ॥

ओं नमः परमात्मने, श्री महागणपतये नमः,

श्री गुरुभ्यो नमः ॥ हरिः ओं

1.3 प्रथमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः – अग्निष्टोमे पशुः

TS 1.3.1.1

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे ऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामा

ददे ऽभ्रिरसि नारिरसि परिलिखित॒ँ रक्षः परिलिखिता अरातय

इदमह॒ँ रक्षसो ग्रीवा अपि कृन्तामि यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं

द्विष्म इदमस्य ग्रीवा अपि कृन्तामि दिवे त्वा ऽन्तरिक्षाय त्वा पृथिव्यै

त्वा शुन्धतां ँल्लोकः पितृषदनो यवो ऽसि यवयास्मद्द्वेषो – [ ] 1

TS 1.3.1.2

यवयारातीः पितृणा॒ँ सदनमस्युद्–दिव॑ँ स्तभाना ऽन्तरिक्षं पृण

पृथिवीं दृ॒ँह द्युतानस्त्वा मारुतो मिनोतु मित्रावरुणयोर् ध्रुवेण धर्मणा

ब्रह्मवनिं त्वा क्षत्रवनि॒ँ सुप्रजावनि॒ँ रायस्पोषवनिं पर्यूहामि ब्रह्म

दृ॒ँह क्षत्रं दृ॒ँह प्रजां दृ॒ँह रायस्पोषं दृ॒ँह घृतेन द्यावापृथिवी

आ पृणेथामिन्द्रस्य सदो ऽसि विश्वजनस्य छाया परि त्वा गिर्वणो

गिर इमा ( ) भवन्तु विश्वतो वृद्धायुमनु वृद्धयो जुष्टा भवन्तु जुष्टय

इन्द्रस्य स्यूरसीन्द्रस्य ध्रुवमस्यैन्द्रमसीन्द्राय त्वा ॥ 2

(द्वेष–इमा–अष्टादश च) *(A1)*

TS 1.3.2.1

रक्षोहणो वलगहनो वैष्णवान् खनामीदमहं तं ँवलगमुद्–वपामि

यं नः समानो यमसमानो निचखानेदमेनमधरं करोमि यो नः समानो

यो ऽसमानो ऽरातीयति गायत्रेण छन्दसा ऽवबाढो वलगः किमत्र भद्रं

तन्नौ सह विराडसि सपत्नहा सम्राडसि भ्रातृव्यहा

स्वराडस्यभिमातिहा विश्वाराडसि विश्वासां नाष्ट्राणाꣳ हन्ता – [ ] 3

TS 1.3.2.2

रक्षोहणो वलगहनः प्रोक्षामि वैष्णवान् रक्षोहणो वलगहनो ऽव

नयामि वैष्णवान्. यवो ऽसि यवयास्मद् द्वेषो यवयाराती रक्षोहणो

वलगहनो ऽव स्तृणामि वैष्णवान् रक्षोहणो वलगहनो ऽभि जुहोमि

वैष्णवान् रक्षोहणौ वलगहनावुप दधामि वैष्णवी रक्षोहणौ वलगहनौ

पर्यूहामि वैष्णवी रक्षोहणौ वलगहनौ परि स्तृणामि वैष्णवी रक्षोहणौ

वलगहनौ वैष्णवी बृहन्नसि बृहद्ग्रावा बृहतीमिन्द्राय ( )
वाचं ँवद ॥ 4

(हन्ते–न्द्राय द्वे च) *(A2)*

TS 1.3.3.1

विभूरसि प्रवाहणो वह्निरसि हव्यवाहनः श्वात्रो ऽसि प्रचेतास्तुथो
ऽसि विश्ववेदा उशिगसि कविरङ्घारिरसि बंभारिरवस्युरसि
दुवस्वाञ्छुन्ध्यूरसि मार्जालीयः सम्राडसि कृशानुः परिषद्यो ऽसि
पवमानः प्रतक्वा ऽसि नभस्वानसंमृष्टो ऽसि हव्यसूद ऋतधामा ऽसि
सुवर्ज्योतिर्ब्रह्मज्योतिरसि सुवर्द्धामा ऽजो ऽस्येकपादहिरसि
बुद्ध्नयो रौद्रेणानीकेन ( ) पाहि मा ऽग्ने पिपृहि मा मा
मा हि॑ँसीः ॥ 5

(अनीकेना–ष्टौ च) *(A3)*

TS 1.3.4.1

त्व॑ँ सोम तनूकृद्भ्यो द्वेषोभ्यो ऽन्यकृतेभ्य उरु यन्ता ऽसि वरूथ॑ँ
स्वाहा जुषाणो अप्तुराज्यस्य वेतु स्वाहा ऽयं नो अग्निर्वरिवः

कृणोत्वयं मृधः पुर एतु प्रभिन्दन्न् ।

अयꣳ शत्रूञ्जयतु जर्.हृषाणो ऽयं वाजं जयतु वाजसातौ ॥

उरु विष्णो वि क्रमस्वोरु क्षयाय नः कृधि ॥

घृतं घृतयोने पिब प्रप्र यज्ञपतिं तिर ॥

सोमो जिगाति गातुविद् – [ ] **6**

TS 1.3.4.2

देवानामेति निष्कृतमृतस्य योनिमासदमदित्याः सदो ऽस्यदित्याः सद

आ सीदैष वो देव सवितः सोमस्तꣳ रक्षद्ध्वं मा वो दभदेतत्त्वꣳ

सोम देवो देवानुपागा इदमहं मनुष्यो मनुष्यान्थ् सह प्रजया सह

रायस्पोषेण नमो देवेभ्यः स्वधा पितृभ्य इदमहं निर्वरुणस्य पाशाथ्

सुवरभि – [ ] **7**

TS 1.3.4.3

वि ख्येषं वैश्वानरं ज्योतिरग्ने व्रतपते त्वं व्रतानां व्रतपतिरसिया मम

तनूस्त्वय्यभूदियꣳ सा मयि या तव तनूर् मय्यभूदेषा सा त्वयियथायथं

नौ व्रतपते व्रतिनोर् व्रतानि ॥ **8**

(गातुविद्–भ्ये–कन्निꣳशच्च) *(A4)*

TS 1.3.5.1

अत्यन्यानगां नान्यानुपा गामर्वाक् त्वा परैरविदं परो ऽवरैस्तं त्वा जुषे

वैष्णवं देवयज्यायै देवस्त्वा सविता मद्ध्वा ऽनक्त्वोषधे त्रायस्वैन॰

स्वधिते मैन॑ हि॑सीर् दिवमग्रेण मा लेखीरन्तरिक्षं मद्ध्येन मा

हि॑सीः पृथिव्या सं भव वनस्पते शतवल्.शो वि रोह

सहस्रवल्.शा वि वय॑ रुहेम यं ( ) त्वा ऽय॰ स्वधितिस्तेतिजानः

प्रणिनाय महते सौभगायाच्छिन्नो रायः सुवीरः ॥ **9**

(यं–दश च) *(A5)*

TS 1.3.6.1

पृथिव्यै त्वा ऽन्तरिक्षाय त्वा दिवे त्वा शुन्धतां ँलोकः पितृषदनो यवो

ऽसि यवयास्मद्द्वेषो यवयारातीः पितृणा॑ सदनमसि

स्वावेशो ऽस्यग्रेगा नेतृणां ँवनस्पतिरधि त्वा स्थास्यति तस्य

वित्ताद्देवस्त्वा सविता मद्ध्वा ऽनक्तु सुपिप्पलाभ्यस्त्वौषधीभ्य

उद्–दिव॰ स्तभाना ऽन्तरिक्षं पृण पृथिवीमुपरेण दृ॑ह ते ते

धामान्युश्मसी – [ ] **10**

TS 1.3.6.2

गमद्ध्ये गावो यत्र भूरिशृङ्गा अयासः ॥

अत्राह तदुरुगायस्य विष्णोः परमं पदमव भाति भूरेः ॥

विष्णोः कर्माणि पश्यत यतो व्रतानि पस्पशे ॥

इन्द्रस्य युज्यः सखा ॥

तद्–विष्णोः परमं पद॰ं सदा पश्यन्ति सूरयः ।

दिवीव चक्षुराततं ॥

ब्रह्मवनिं त्वा क्षत्रवनि॰ं सुप्रजावनि॰ं रायस्पोषवनिं पर्यूहामि

ब्रह्म दृ॰ंह क्षत्रं दृ॰ंह प्रजां दृ॰ंह रायस्पोषं ( ) दृ॰ंह परिवीरसि

परि त्वा दैवीर्विशो व्ययन्तां परीम॰ं रायस्पोषो यजमानं मनुष्या

अन्तरिक्षस्य त्वा सानाववं गूहामि ॥ **11**

(उश्मसी–पोषमे–कान्नवि॰ंशतिश्च) *(A6)*

TS 1.3.7.1

इषे त्वोपवीरस्युपो देवान् दैवीर्विशः प्रागुर्वह्नीरुशिजो बृहस्पते

धारया वसूनि हव्या ते स्वदन्तां देव त्वष्टर्वसु रण्व रेवती रमद्ध्व–

मग्नेर्जनित्रमसि वृषणौ स्थ उर्वश्यस्यायुरसि पुरूरवा घृतेनाक्ते वृषणं

दधाथां गायत्रं छन्दो ऽनु प्र जायस्व त्रैष्टुभं जागतं छन्दो ऽनु

प्र जायस्व भवतं– [ ] 12

TS 1.3.7.2

नः समनसौ समोकसावरेपसौ ।

मा यज्ञꣳ हिꣳसिष्टं मा यज्ञपतिं जातवेदसौ शिवौ भवतमद्य नः ॥

अग्नावग्निश्चरति प्रविष्ट ऋषीणां पुत्रो अधिराज एषः ।

स्वाहाकृत्य ब्रह्मणा ते जुहोमि मा देवानां मिथुया कर्भागधेयं ॥ 13

(भवत–मेकत्रिꣳशच्च) *(A7)*

TS 1.3.8.1

आ दद ऋतस्य त्वा देवहविः पाशेनाऽऽ रभे धर्.षा

मानुषानद्भ्यस्त्वौषधीभ्यः प्रोक्षाम्यपां पेरुरसि स्वात्तं चित् सदेवꣳ

हव्यमापो देवीः स्वदतैनꣳ सं ते प्राणो वायुना गच्छताꣳ सं

ँयजत्रैरङ्गानि सं ँयज्ञपतिराशिषा घृतेनाक्तौ पशुं त्रायेथाꣳ

रेवतीर्यज्ञपतिं प्रियधा ऽऽ विशतोरो अन्तरिक्ष सजूर्देवेन – [ ] 14

TS 1.3.8.2

वातेनास्य हविष स्त्मना यज समस्य तनुवा भव वर्.षीयो वर्.षीयसि यज्ञे यज्ञपतिं धाः पृथिव्याः संपृचः पाहि नमस्त आतानानर्वा प्रेहि घृतस्य कुल्यामनु सह प्रजया सह रायस्पोषेणाऽऽपो देवीः शुद्धायुवः शुद्धा यूयं देवा॰ ऊढ्व॰ शुद्धा वयं परिविष्टाः परिवेष्टारो वो भूयास्म ॥ **15**

(देवेन–चतुश्चत्वारि॰शच्च) *(A8)*

TS 1.3.9.1

वाक्त आ प्यायतां प्राणस्त आ प्यायतां चक्षुस्त आ प्यायता॰ श्रोत्रं त आ प्यायतां ँया ते प्राणाञ्छुग्–जगाम या चक्षुर्या श्रोत्रं ँयत्ते क्रूरं ँयदास्थितं तत्त आ प्यायतां तत्त एतेन शुन्धतां नाभिस्त आ प्यायतां पायुस्त आ प्यायता॰ शुद्धाश्चरित्राः शमद्भ्यः – [ ] **16**

TS 1.3.9.2

शमोषधीभ्यः शं पृथिव्यै शमहोभ्या–मोषधे त्रायस्वैन॰ स्वधिते मैन॰ हि॰सी रक्षसां भागो ऽसीदमह॰ रक्षो ऽधमं तमो नयामि यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म इदमेनमधमं तमो नयामीषे त्वा

घृतेन द्यावापृथिवी प्रोर्ण्वाथा–मच्छिन्नो रायः सुवीर

उर्वन्तरिक्षमन्विहि वायो वीहि ( ) स्तोकाना९ स्वाहोर्द्ध्वनभसं

मारुतं गच्छतं ॥ 17

(अद्भ्यो–वीहि–पञ्च च) *(A9)*

TS 1.3.10.1

सं ते मनसा मनः सं प्राणेन प्राणो जुष्टं देवेभ्यो हव्यं

घृतवथ् स्वाहैन्द्रः प्राणो अङ्गेअङ्गे नि देद्ध्यदैन्द्रो ऽपानो अङ्गेअङ्गे

वि बोभुवद्–देव त्वष्टर्भूरि ते स८्समेतु विषुरूपा यथ् सलक्ष्माणो

भवथ देवत्रा यन्तमवसे सखायो ऽनु त्वा माता पितरो मदन्तु

श्रीरस्यग्निस्त्वा श्रीणात्वापः समरिणन् वातस्य – [ ] 18

TS 1.3.10.2

त्वा ध्रज्यै पूष्णो र९ह्या अपामोषधीना८् रोहिष्यै घृतं घृतपावानः

पिबत वसां ँवसापावानः पिबतान्तरिक्षस्य हविरसि स्वाहा

त्वा ऽन्तरिक्षाय दिशः प्रदिश आदिशो विदिश उद्दिशः स्वाहा दिग्भ्यो

नमो दिग्भ्यः ॥ 19 **(वातस्या–ष्टावि८्शतिश्च)** *(A10)*

TS 1.3.11.1

समुद्रं गच्छ स्वाहा ऽन्तरिक्षं गच्छ स्वाहा देवꣳ सवितारं गच्छ स्वाहा ऽहोरात्रे गच्छ स्वाहा मित्रावरुणौ गच्छ स्वाहा सोमं गच्छ स्वाहा यज्ञं गच्छ स्वाहा छन्दाꣳसि गच्छ स्वाहा द्यावापृथिवी गच्छ स्वाहा नभो दिव्यं गच्छ स्वाहा ऽग्निं वैँश्वानरं गच्छ स्वाहा ऽद्भ्यस्त्वौषधीभ्यो मनो मे हार्दि यच्छ तनूं त्वचं पुत्रं नप्तारमशीय शुगसि ( ) तमभि शोच यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मो धाम्नोधाम्नो राजन्नितो वरुण नो मुञ्च यदापो अघ्निया वरुणेति शपामहे ततो वरुण नो मुञ्च ॥ **20**

(असि–षड्विꣳशतिश्च) *(A11)*

TS 1.3.12.1

हविष्मतीरिमा आपो हविष्मान् देवो अद्ध्वरो हविष्माꣳ आ विवासति हविष्माꣳ अस्तु सूर्यः ॥

अग्नेर्वो ऽपन्नगृहस्य सदसि सादयामि सुम्नाय सुम्निनीः सुम्ने मा धत्तेन्द्राग्नियोर् भागधेयीः स्थ मित्रावरुणयोर् भागधेयीः स्थ विश्वेषां देवानां भागधेयीः स्थ यज्ञे जागृत ॥ **21**

(ह॒विष्म॑ती॒–श्चतु॑स्त्रि॒ꣳ॒शत्) *(A12)*

TS 1.3.13.1

हृ॒दे त्वा॒ मन॑से त्वा दि॒वे त्वा॒ सूर्या॑य त्वो॒र्द्ध्वमि॒मम॑द्ध्व॒रं कृ॑धि दि॒वि

दे॒वेषु॒ होत्रा॑ यच्छ॒ सोम॑ राजन्ने॒ह्यव॑ रो॒ह मा भेर्मा सं ँवि॑क्था॒ मा त्वा

हि॒ꣳ॒सिषं प्र॒जास्त्वमु॒पाव॑रोह प्र॒जास्त्वामु॒पाव॑रोहन्तु शृ॒णोत्व॒ग्निः

स॒मिधा॒ हव॑ं मे शृ॒ण्वन्त्वापो॑ धि॒षणा॑श्च दे॒वीः ॥

शृ॒णोत॑ ग्रावाणो वि॒दुषो॒ नु – [ ] **22**

TS 1.3.13.2

य॒ज्ञꣳ शृ॒णोतु॑ दे॒वः स॑वि॒ता हव॑ं मे ।

देवी॑रापो अपां नपा॒द्–य ऊ॒र्मिर्.ह॑वि॒ष्य॑ इन्द्रि॒यावा॑न्–म॒दिन्त॑म॒स्तं

दे॒वेभ्यो॑ दे॒वत्रा॑ धत्त शु॒क्रꣳ शु॒क्रपे॒भ्यो॒ येषां॑ भा॒गः स्थ स्वाहा॒

कार्.षि॑र॒स्यपा॒पां मृ॒द्ध्रꣳ स॑मु॒द्रस्य॒ वो ऽक्षि॑त्या॒ उन्न॑ये ॥

यम॑ग्ने पृ॒त्सु मर्त्य॒माव॒ वाजे॑षु॒ यं जु॒नाः ।

स यन्ता॒ शश्व॑ती॒रिषः॑ ॥ **23**

(नु–स॒प्तच॑त्वारिꣳशच्च) *(A13)*

TS 1.3.14.1

त्वमग्ने रुद्रो असुरो महो दिवस्त्व(गुं) शर्द्धो मारुतं पृक्ष ईशिषे ।
त्वं (गुं) वातैररुणैर्यासि शंगयस्त्वं पूषा विधतः पासि नु त्मना ॥
आ वो राजानमद्ध्वरस्य रुद्र(गुं) होतार(गुं) सत्ययज(गुं) रोदस्योः ।
अग्निं पुरा तनयित्नो रचित्ताद्धिरण्यरूपमवसे कृणुद्ध्वं ॥
अग्निर्.होता नि षसादा यजीयानुपस्थे मातुः सुरभावु लोके ।
युवा कविः पुरुनिष्ठ – [ ] 24

TS 1.3.14.2

ऋतावा धर्ता कृष्टीनामुत मद्ध्य इद्धः ॥
साद्ध्वीमकर् देववीतिं नो अद्य यज्ञस्य जिह्वामविदाम गुह्यां ।
स आयुरा ऽगाथ्सुरभिर् वसानो भद्रामकर् देवहूतिं नो अद्य ॥
अक्रन्ददग्निः स्तनयन्निव द्यौः क्षामा रेरिहद्–वीरुधः समञ्जन्न् ।
सद्यो जज्ञानो वि हीमिद्धो अख्यदा रोदसी भानुना भात्यन्तः ॥
त्वे वसूनि पुर्वणीक – [ ] 25

TS 1.3.14.3

होतर्दोषा वस्तोरेरिरे यज्ञियासः ।

क्षामेव विश्वा भुवनानि यस्मिन्थ्स७ं सौभगानि दधिरे पावके ॥

तुभ्यं ता अङ्गिरस्तम विश्वाः सुक्षितयः पृथक् ।

अग्ने कामाय येमिरे ॥

अश्याम तं काममग्ने तवोत्यश्याम रयि७ं रयिवः सुवीरं ।

अश्याम वाजमभि वाजयन्तो ऽश्याम द्युम्नमजराजरं ते ॥

श्रेष्ठं ँयविष्ठ भारताग्ने द्युमन्तमा भर । **26**

TS 1.3.14.4

वसो पुरुस्पृह७ं रयिं ॥

स श्वितानस्तन्यतू रोचनस्था अजरेभिर् नानदद्भिर्यविष्ठः ।

यः पावकः पुरुतमः पुरूणि पृथून्यग्निरनुयाति भर्वन्न् ॥

आयुष्टे विश्वतो दधदयमग्निर् वरेण्यः ।

पुनस्ते प्राण आ ऽयति परा यक्ष्म७ं सुवामि ते ॥

आयुर्दा अग्ने हविषो जुषाणो घृतप्रतीको घृतयोनिरेधि ॥
घृतं पीत्वा मधु चारु गव्यं पितेव पुत्रमभि – [ ] **27**

TS 1.3.14.5

रक्षतादिमं ।
तस्मै ते प्रतिहर्यते जातवेदो विचर्.षणे ।
अग्ने जनामि सुष्टुतिं ॥
दिवस्परि प्रथमं जज्ञे अग्निरस्मद् द्वितीयं परि जातवेदाः ।
तृतीयमप्सु नृमणा अजस्रमिन्धान एनं जरते स्वाधीः ॥
शुचिः पावक वन्द्यो ऽग्ने बृहद्–वि रोचसे ।
त्वं घृतेभिराहुतः ॥
दृशानो रुक्म उर्व्या व्यद्यौद्–दुर्मर्.षमायुः श्रिये रुचानः ॥
अग्निरमृतो अभवद्–वयोभिर् – [ ] **28**

TS 1.3.14.6

यदेनं द्यौरजनयथ्सुरेताः ॥
आ यदिषे नृपतिं तेज आनट्छुचि रेतो निषिक्तं द्यौरभीके ।
अग्निः शर्द्धमनवद्यं ँयुवान७ स्वाधियं जनयथ्सूदयच्च ॥

स तेजीयसा मनसा त्वोत उत शिक्ष स्वपत्यस्य शिक्षोः ।

अग्ने रायो नृतमस्य प्रभूतौ भूयाम ते सुष्टुतयश्च वस्वः ॥

अग्ने सहन्तमा भर द्युम्नस्य प्रासहा रयिं ॥

विश्वा य – [ ] **29**

<u>TS 1.3.14.7</u>

श्चर्.षणीरभ्यासा वाजेषु सासहत् ॥

तमग्ने पृतनासहꣳ रयिꣳ सहस्व आ भर ।

त्वꣳ हि सत्यो अद्भुतो दाता वाजस्य गोमतः ॥

उक्षान्नाय वशान्नाय सोमपृष्ठाय वेधसे ।

स्तोमैर्विधेमाग्नये ॥

वद्मा हि सूनो अस्यद्मसद्वा चक्रे अग्निर्जनुषा ऽज्मान्नं ।

स त्वं न ऊर्जसन ऊर्जं धा राजेव जेरवृके क्षेष्यन्तः ॥

अग्न आयूꣳषि – [ ] **30**

TS 1.3.14.8

पवस आ सुवोर्जमिषं च नः ।

आरे बाधस्व दुच्छुनां ॥

अग्ने पवस्व स्वपा अस्मे वर्चः सुवीर्यं ।

दधत्पोषꣳ रयिं मयि ॥

अग्ने पावक रोचिषा मन्द्रया देव जिह्वया ।

आ देवान्. वक्षि यक्षि च ॥

स नः पावक दीदिवो ऽग्ने देवाꣳ इहा वह ।

उप यज्ञꣳ हविश्च नः ॥

अग्निः शुचिव्रततमः शुचिर्विप्रः शुचिः ( ) कविः ।

शुची रोचत आहुतः ॥

उदग्ने शुचयस्तव शुक्रा भ्राजन्त ईरते ।

तव ज्योतीꣳष्यर्चयः ॥ **31**

(पुरुनिष्ठः–पुर्वणीक–भरा–ऽभि–वयोभिर्–य–

आयूꣳषि–विप्रः शुचि–श्चतुर्दश च) *(A14)*

==============================

Prasna Korvai with starting Padams of 1 to 14 Anuvaakams :-

(दे॒वस्य॑–र॒क्षो॒ह॒णो॑–वि॒भू–स्त्वꣳ सो॒मा–ऽत्य॒न्याऩगां॓–पृथि॒व्या–इ॒षे त्वा–ऽऽद॒दे वा॒क्ते–सन्ते॑–स॒मु॒द्रꣳ–ह॒विष्म॑तीर्–हृ॒दे–त्वम॑ग्नेरु॒द्र–श्च॑तुर्दश ।)

Korvai with starting Padams of 1, 11, 21 Series of Panchaatis :-

(दे॒वस्य॑–ग॒मद्ध्ये॑–ह॒विष्म॑तीः–पव॒स–एक॑त्रिꣳशत्।)

First and Last Padam of Third Prasnam:-

(दे॒वस्या॒–र्चय॑ः।)

॥ हरि॑ः ओं ॥

॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय संहितायां प्रथमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः समाप्तः ॥

ओं नमः परमात्मने, श्री महागणपतये नमः,

श्री गुरुभ्यो नमः ॥ हरिः ओं

1.4 प्रथमकाण्डेचतुर्थः प्रश्नः सुत्यादिने कर्तव्या ग्रहाः

TS 1.4.1.1

आ द॒दे ग्रावा॑स्यद्ध्वर॒कृद् दे॒वेभ्यो॒–गंभी॒रमि॒म–मद्ध्व॒रं

कृद्ध्यु॒त्तमे॑न प॒विनेन्द्रा॒य सोम॒॑ सु॒षु॒तं मधु॑मन्त॒ं पय॑स्वन्तं

॒वृष्टि॒वनि॒मिन्द्रा॑य त्वा वृ॒त्रघ्न इन्द्राय त्वा वृ॒त्र॒तु॒र इन्द्राय त्वा

ऽभिमाति॒घ्न इन्द्रा॑य त्वा ऽऽदि॒त्यव॒त इन्द्रा॑य त्वा वि॒श्वदे॒व्यावते श्वा॒त्राः

स्थ वृ॒त्र॒तु॒रो राधो॑गूर्ता अ॒मृत॑स्य॒ पत्नी॒स्ता देवीर्दे॒वत्रे॒मं ॒य॒ज्ञं

ध॒त्तोप॑हूता॒ः सोम॑स्य पिब॒तोप॑हूतो यु॒ष्माक॒॑ – [ ] 1

TS 1.4.1.2

सोम॑ः पिब॒तु य॒त्ते सोम दि॒वि ज्योति॒र्यत् पृथि॒व्यां ॒य॒दु॒राव॒न्तरि॑क्षे॒

तेना॒स्मै यज॑माना॒यो॒रु रा॒या कृ॒द्ध्यधि॑ दा॒त्रे वो॑चो॒ धिष॑णे वी॒डू स॒ती

वी॑डये॒था–मूर्जं॑ दधा॒था॑मूर्जं॑ मे ध॒त्तं मा वा॒ हि॒सि॒षं मा मा

हि॒ꣳसि॒ष्टं प्रागपागु॒दगधराक् तास्त्वा॒ दिश॒ आ धाव॒न्त्वंब॒ नि ष्वर ।
यत्ते ( ) सो॒मादाभ्यं॒ नाम॒ जागृ॒वि तस्मै ते सोम॒ सोमा॒य स्वाहा ॥ 2

(यु॒ष्माकꣳ॒ - स्व॒र यत्ते॒ - नव च) *(A1)*

TS 1.4.2.1

वा॒चस्पतये पवस्व वाजि॒न् वृषा॒ वृष्णो अ॒ꣳ॒शुभ्यां॒ गभस्तिपूतो
दे॒वो दे॒वानां प॒वित्रमसि॒ येषां भा॒गो ऽसि॒ तेभ्य॒स्त्वा स्वांकृतो ऽसि॒
मधुमती॒र्न इषस्कृधि॒ विश्वेभ्यस्त्वेन्द्रि॒येभ्यो दि॒व्येभ्यः॒ पार्थिवेभ्यो॒
मनस्त्वा ऽष्टू॒र्वन्तरिक्ष॒-मन्विहि॒ स्वाहा त्वा सुभ॒वः सूर्याय
दे॒वेभ्यस्त्वा मरीचि॒पेभ्य॒ ए॒ष ते॒ योनिः प्रा॒णाय त्वा ॥ 3

(वा॒चः-स॒प्तचत्वारिꣳशत्) *(A2)*

TS 1.4.3.1

उ॒प॒या॒मगृहीतो ऽस्य॒न्तर्यच्छ मघवन् पा॒हि सोममुरु॒ष्य राय॒ः समिषो
यजस्वा॒न्तस्ते दधामि॒ द्यावापृथि॒वी अ॒न्त॒रुर्वन्तरिक्षꣳ स॒जोषा
दे॒वैरव॒रैः परैश्चान्तर्या॒मे मघवन् मादयस्व॒ स्वांकृतो ऽसि॒ मधुमती॒र्न
इषस्कृधि॒ विश्वेभ्यस्त्वेन्द्रि॒येभ्यो दि॒व्येभ्यः॒ पार्थिवेभ्यो॒ मनस्त्वा

ऽष्टूर्वन्तरिक्षमन्विहि स्वाहा त्वा सुभवः सूर्याय देवेभ्य ( )

स्त्वा मरीचिपेभ्य एष ते योनिरपानाय त्वा ॥ 4

(देवेभ्यः-सप्त च) *(A3)*

TS 1.4.4.1

आ वायो भूष शुचिपा उप नः सहस्रं ते नियुतो विश्ववार ।

उपो ते अन्धो मद्यमयामि यस्य देव दधिषे पूर्वपेयं ॥

उपयामगृहीतो ऽसि वायवे त्वेन्द्रवायू इमे सुताः ।

उप प्रयोभिरा गतमिन्दवो वामुशन्ति हि ॥

उपयामगृहीतो ऽसीन्द्रवायुभ्यां त्वैष ते योनिः सजोषाभ्यां त्वा ॥ 5

(आ वायो-त्रिचत्वारिꣳशत्) *(A4)*

TS 1.4.5.1

अयं वाँ मित्रावरुणा सुतः सोम ऋतावृधा ।

ममेदिह श्रुतꣳ हवं ।

उपयामगृहीतो ऽसि मित्रावरुणाभ्यां त्वैष ते योनिर्.

ऋतायुभ्यां त्वा ॥ 6

(अयं वाँ-वँिꣳशतिः) *(A5)*

TS 1.4.6.1

या वां कशा मधुमत्यश्विना सूनृतावती ।

तया यज्ञं मिमिक्षतं ।

उपयामगृहीतो ऽस्यश्विभ्यां त्वैष ते योनिर्माद्ध्वीभ्यां त्वा ॥ 7

(या वा-मष्टादश) *(A6)*

TS 1.4.7.1

प्रातर्युजौ वि मुच्येथा-मश्विनावेह गच्छतं ।

अस्य सोमस्य पीतये ॥

उपयामगृहीतो ऽस्यश्विभ्यां त्वैष ते योनिरश्विभ्यां त्वा ॥ 8

(प्रातर्युजावे-कान्नविꣳशतिः) *(A7)*

TS 1.4.8.1

अयं वेनश्चोदयत् पृश्निगर्भा ज्योतिर्जरायू रजसो विमाने ।

इममपाꣳ संगमे सूर्यस्य शिशुं न विप्रा मतिभी रिहन्ति ॥

उपयामगृहीतो ऽसि शण्डाय त्वैष ते योनिर्वीरतां पाहि ॥ 9

(अयं वेनः - पञ्चविꣳशतिः) *(A8)*

TS 1.4.9.1

तं प्र॒त्नथा॑ पू॒र्वथा॑ वि॒श्वथे॒मथा᳚ ज्ये॒ष्ठता॑तिं बर्.हि॒षद॑ꣳ सुव॒र्विदं॑

प्र॒तीची॒नं ँवृ॒जनं॑ दोहसे गि॒रा ऽऽशुं जय॑न्त॒मनु॒ यासु॒ वर्द्ध॑से ।

उ॒प॒या॒मगृ॑हीतो ऽसि॒ मर्का॑य त्वै॒ष ते॒ योनिः॑ प्र॒जाः पा॑हि ॥ **10**

(तं प्र॒त्नथा॒ - षड्वि॑ꣳशतिः) *(A9)*

TS 1.4.10.1

ये दे॑वा दि॒व्येका॑दश॒ स्थ पृ॑थि॒व्यामद्ध्येका॑दश॒ स्थाप्सु॒षदो॑

म॒हि॒नैका॑दश॒ स्थ ते दे॑वा य॒ज्ञमि॒मं जु॑षद्ध्व-मुपया॒मगृ॑हीतो-

ऽस्याग्रय॒णो॑ ऽसि॒ स्वा᳚ग्रयणो॒ जिन्व॑ य॒ज्ञं जिन्व॑ य॒ज्ञप॑तिम॒भि सव॑ना

पाहि॒ विष्णु॒स्त्वां पा॑तु॒ विशं॒ त्वं पा॑हीन्द्रि॒येणै॒ष ते॒ योनि॒र्

विश्वे᳚भ्यस्त्वा दे॒वेभ्यः॑ ॥ **11**

(ये दे॑वा॒ - स्त्रिच॑त्वारिꣳशत्) *(A10)*

TS 1.4.11.1

त्रि॒ꣳ॒शत् त्रय॑श्च ग॒णिनो॑ रु॒जन्तो॒ दिव॑ꣳ रु॒द्राः पृ॑थि॒वीं च॑ सचन्ते ।

ए॒का॒द॒शासो॑ अफ्सु॒षदः॑ सु॒तꣳ सोमं॑ जुषन्ता॒ꣳ॒ सव॑नाय॒ विश्वे᳚ ॥

उ॒प॒या॒मगृ॑हीतो ऽस्याग्रय॒णो॑ ऽसि॒ स्वा᳚ग्रयणो॒ जिन्व॑ य॒ज्ञं जिन्व॑

यज्ञपतिमभि सवना पाहि विष्णुस्त्वां पातु विशं त्वं पाहीन्द्रियेणैष ते योनिर्विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्यः ॥ 12

(त्रिꣳशत्रयो - द्विचत्वारिꣳशत्) *(A11)*

TS 1.4.12.1

उपयामगृहीतो ऽसीन्द्राय त्वा बृहद्वते वयस्वत उक्थायुवे यत्त इन्द्र बृहद्-वयस्तस्मै त्वा विष्णवे त्वैष ते योनिरिन्द्राय त्वोक्थायुवे ॥ 13 **(उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय - द्वाविꣳशतिः)** *(A12)*

TS 1.4.13.1

मूर्द्धानं दिवो अरतिं पृथिव्या वैश्वानरमृताय जातमग्निं ।
कविꣳ सम्राज-मतिथिं जनानामासन्ना पात्रं जनयन्त देवाः ॥
उपयामगृहीतो ऽस्यग्नये त्वा वैश्वानराय ध्रुवो ऽसि ध्रुवक्षितिर् ध्रुवाणां ध्रुवतमो ऽच्युताना-मच्युतक्षित्तम एष ते योनिरग्नये त्वा वैश्वानराय ॥ 14 **(मूर्द्धानं - पञ्चत्रिꣳशत्)** *(A13)*

TS 1.4.14.1

मधुश्च माधवश्च शुक्रश्च शुचिश्च नभश्च नभस्यश्चेषश्चोर्जश्च सहश्च सहस्यश्च तपश्च तपस्यश्चो-पयामगृहीतो ऽसि

स॒ꣳस॒र्पो᳚ ऽस्यꣳहस्प॒त्याय॑ त्वा ॥ **15**

(मधुश्च – त्रि॒ꣳ॒शत्) *(A14)*

TS 1.4.15.1

इन्द्रा᳚ग्नी॒ आ ग॑तꣳ सु॒तं गी॒र्भिर्नभो॒ वरे᳚ण्यं ।

अ॒स्य पा॑तं धि॒ये॒षि॒ता ॥

उ॒प॒या॒मगृ॑हीतो ऽसीन्द्रा॒ग्निभ्या᳚ं त्वै॒ष ते॒ योनि॑रिन्द्रा॒ग्निभ्या᳚ं त्वा ॥ **16**

(इन्द्रा᳚ग्नी॒ विꣳश॒तिः) *(A15)*

TS 1.4.16.1

ओमा॑सश्चर्.षणीधृतो॒ विश्वे॑ देवास॒ आग॑त ।

दा॒श्वाꣳसो॑ दा॒शुषः॑ सु॒तं ॥

उ॒प॒या॒मगृ॑हीतो ऽसि॒ विश्वे᳚भ्यस्त्वा दे॒वेभ्य॑ ए॒ष ते॒ योनि॒र्विश्वे᳚भ्यस्त्वा

दे॒वेभ्यः॑ ॥ 17 **(ओमा॑सो विꣳश॒तिः)** *(A16)*

TS 1.4.17.1

म॒रुत्व॑न्तं ँवृष॒भं ँवा॑वृधा॒नमक॑वारिं दि॒व्यꣳ शा॒समिन्द्रं᳚ ।

वि॒श्वा॒सा॒ह॑मव॒से॒ नूत॑नायो॒ग्रꣳ स॑हो॒दामि॒ह तꣳ हु॑वेम ॥

उपयामगृहीतो ऽसीन्द्राय त्वा मरुत्वत एष ते योनिरिन्द्राय

त्वा मरुत्वते ॥ 18 (**मरुत्वन्तꣳ - षड्विꣳशतिः**) *(A17)*

TS 1.4.18.1

इन्द्र मरुत्व इह पाहि सोमं ँयथा शार्याते अपिबः सुतस्य ।

तव प्रणीती तव शूर शर्मन्ना-विवासन्ति कवयः सुयज्ञाः ॥

उपयामगृहीतो ऽसीन्द्राय त्वा मरुत्वत एष ते योनिरिन्द्राय

त्वा मरुत्वते ॥ 19 (**इन्द्रैकान्नत्रिꣳशत्**) *(A18)*

TS 1.4.19.1

मरुत्वाꣳ इन्द्र वृषभो रणाय पिबा सोममनुष्वधं मदाय ।

आ सिञ्चस्व जठरे मद्ध्व ऊर्मिं त्वꣳ राजा ऽसि प्रदिवः सुतानां ॥

उपयामगृहीतो ऽसीन्द्राय त्वा मरुत्वत एष ते योनिरिन्द्राय

त्वा मरुत्वते ॥ 20 (**मरुत्वानेकान्नत्रिꣳशत्**) *(A19)*

TS 1.4.20.1

महाꣳ इन्द्रो य ओजसा पर्जन्यो वृष्टिमाꣳ इव ।

स्तोमैर्वथ्सस्य वावृधे ॥

उपयामगृहीतो ऽसि महेन्द्राय त्वैष ते योनि र्महेन्द्राय त्वा ॥ 21

(महानेकान्न – वि॑ꣳशतिः) *(A20)*

TS 1.4.21.1

महा꣡ꣳ इन्द्रो॑ नृवदा च॑र्.षणिप्रा उत द्विब॑र्.हा अमिनः सहो॑भिः ।
अस्मद्रि॑यग्वावृधे वी॒र्या॑योरुः पृथुः सुकृ॑तः कर्तृभि॑र्भूत् ॥
उपयाम॑गृहीतो ऽसि महे॑न्द्राय त्वैष ते॑ योनिर्म॑हेन्द्राय॑ त्वा ॥ **22**

(महान् नृवथ् – षड्वि॑ꣳशतिः) *(A21)*

TS 1.4.22.1

कदा चन स्त॑रीरसि ने॑न्द्र सश्चसि दाशुषे॒ ।
उपोपेन्नु म॑घवन् भूय इन्नु ते दानं॑ देवस्य॑ पृच्यते ॥
उपयाम॑गृहीतो ऽस्या–दि॑त्येभ्यस्त्वा ॥
कदा चन प्र यु॑च्छस्युभे नि पा॑सि जन्म॑नी ।
तु॑रीयादित्य स॑वनं त इन्द्रियमा त॑स्थावमृतं॑ दिवि ॥
यज्ञो देवानां प्र॑त्येति सुम्नमा॑दित्यासो **भ॑वता** मृडयन्तः ॥
आ वो ( ) ऽर्वा॑ची सुमतिर् व॑वृत्यादꣳहोश्चिद्–या
व॑रिवोवित्त॑रा ऽसत् ॥

विवस्व आदित्यैष ते सोमपीथस्तेन मन्दस्व तेन तृप्य तृप्यास्म

ते वयं तर्पयितारो या दिव्या वृष्टिस्तया त्वा श्रीणामि ॥ **23**

(वः – सप्तविꣳशतिश्च) *(A22)*

TS 1.4.23.1

वाममद्य सवितर्वाममु श्वो दिवेदिवे वाममस्मभ्यꣳ सावीः ।

वामस्य हि क्षयस्य देव भूरेरया धिया वामभाजः स्याम ॥

उपयामगृहीतो ऽसि देवाय त्वा सवित्रे ॥ **24**

(वामं – चतुर्विꣳशतिः) *(A23)*

TS 1.4.24.1

अदब्धेभिः सवितः पायुभिष्ट्वꣳ शिवेभिरद्य परि पाहि नो गयं ।

हिरण्यजिह्वः सुविताय नव्यसे रक्षा माकिर्नो अघशꣳस ईशत ॥

उपयामगृहीतो ऽसि देवाय त्वा सवित्रे ॥ **25**

(अदब्धेभि – स्त्रियोविꣳशतिः) *(A24)*

TS 1.4.25.1

हिरण्यपाणिमूतये सवितारमुप ह्वये ।

स चेत्ता देवता पदं ॥

उपयामगृहीतो ऽसि देवाय त्वा सवित्रे ॥ 26

(हिरण्यपाणिं – चतुर्दश) *(A25)*

TS 1.4.26.1

सुशर्मा ऽसि सुप्रतिष्ठानो बृहदुक्षे नम एष ते योनिर्

विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्यः ॥ 27 **(सुशर्मा – द्वादश)** *(A26)*

TS 1.4.27.1

बृहस्पति–सुतस्य त इन्दो इन्द्रियावतः पत्नीवन्तं ग्रहं

गृह्णाम्यग्ना(3)इ पत्नीवा(3) स्सजूर्देवेन त्वष्ट्रा सोमं पिब स्वाहा ॥ 28

(बृहस्पतिसुतस्य – पञ्चदश) *(A27)*

TS 1.4.28.1

हरिरसि हारियोजनो हर्योः स्थाता वज्रस्य भर्ता पृश्नेः प्रेता तस्य ते

देव सोमेष्टयजुषः स्तुतस्तोमस्य शस्तोक्थस्य हरिवन्तं ग्रहं गृह्णामि

हरीः स्थ हर्योर्द्धानाः सहसोमा इन्द्राय स्वाहा ॥ 29

(हरिरसि – षड्विꣳशतिः) *(A28)*

TS 1.4.29.1

अग्न आयूꣳषि पवस आ सुवोर्जमिषं च नः ।

आरे बाधस्व दुच्छुनां ॥

उपयामगृहीतो ऽस्यग्नये त्वा तेजस्वत एष ते योनिरग्नये त्वा तेजस्वते ॥ 30 (अग्न आयूꣳषि – त्रयोविꣳशतिः) *(A29)*

TS 1.4.30.1

उत्तिष्ठन्नोजसा सह पीत्वा शिप्रे अवेपयः ।

सोममिन्द्र चमू सुतं ॥

उपयामगृहीतो ऽसीन्द्राय त्वौजस्वत एष ते योनिरिन्द्राय त्वौजस्वते ॥ 31 (उत्तिष्ठन्नेकविꣳशतिः) *(A30)*

TS 1.4.31.1

तरणिर् विश्वदर्.शतो ज्योतिष्कृदसि सूर्य ।

विश्वमा भासि रोचनं ॥

उपयामगृहीतो ऽसि सूर्याय त्वा भ्राजस्वत एष ते योनिः सूर्याय त्वा भ्राजस्वते ॥ 32 (तरणिर् – विꣳशतिः) *(A31)*

TS 1.4.32.1

आ प्यायस्व मदिन्तम सोम विश्वाभि–रूतिभिः ।

भवा नः सप्रथस्तमः ॥ 33 (आ प्यायस्व – नव) *(A32)*

TS 1.4.33.1

ईयुष्टे ये पूर्वतरामपश्यन् व्युच्छन्तीमुषसं मर्त्यासः ।

अस्माभिरू नु प्रतिचक्ष्याऽभूदो ते यन्ति ये अपरीषु पश्यान् ॥ **34**

(ईयु – रेकान्नविꣳशतिः) *(A33)*

TS 1.4.34.1

ज्योतिष्मतीं त्वा सादयामि ज्योतिष्कृतं त्वा सादयामि

ज्योतिर्विदं त्वा सादयामि भास्वतीं त्वा सादयामि

ज्वलन्तीं त्वा सादयामि मल्मलाभवन्तीं त्वा सादयामि

दीप्यमानां त्वा सादयामि रोचमानां त्वा सादयाम्यजस्रां

त्वा सादयामि बृहज्ज्योतिषं त्वा सादयामि

बोधयन्तीं त्वा सादयामि जाग्रतीं त्वा सादयामि ॥ **35**

(ज्योतिष्मतीꣳ – षट्त्रिꣳशत्) *(A34)*

TS 1.4.35.1

प्रयासाय स्वाहा ऽऽयासाय स्वाहा वियासाय स्वाहा सँयासाय

स्वाहोद्यासाय स्वाहा ऽवयासाय स्वाहा शुचे स्वाहा शोकाय स्वाहा

तप्यत्वै स्वाहा तपते स्वाहा ब्रह्महत्यायै स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा ॥ **36**

(प्रयासाय – चतुर्वि॒ꣳशतिः) *(A35)*

TS 1.4.36.1

चित्तꣳ सन्तानेन भवं यक्ना रुद्रं तनिम्ना पशुपतिꣴ

स्थूलहृदयेनाग्निꣳ हृदयेन रुद्रं लोहितेन शर्वं मतस्नाभ्यां

महादेव–मन्तःपार्श्वेनौषिष्ठहनꣳ शिङ्गीनिकोश्याभ्यां ॥ 37

(चित्त – मष्टादश) *(A36)*

TS 1.4.37.1

आ तिष्ठ वृत्रहन् रथं युक्ता ते ब्रह्मणा हरी ।

अर्वाचीनꣳ सु ते मनो ग्रावा कृणोतु वग्नुना ॥

उपयामगृहीतो ऽसीन्द्राय त्वा षोडशिन एष ते योनिरिन्द्राय

त्वा षोडशिने ॥ 38 **(आ तिष्ट – षट्विꣳशतिः)** *(A37)*

TS 1.4.38.1

इन्द्रमिद्धरी वहतो ऽप्रतिधृष्टशवस–मृषीणां च स्तुतीरुप

यज्ञं च मानुषाणां ॥

उपयामगृहीतो ऽसीन्द्राय त्वा षोडशिन एष ते योनिरिन्द्राय

त्वा षोडशिने ॥ 39 **(इन्द्रमित् – त्रयोविꣳशतिः)** *(A38)*

TS 1.4.39.1

असावि सोम इन्द्र ते शविष्ठ धृष्णवा गहि ।

आ त्वा पृणक्त्विन्द्रियꣳ रजः सूर्यं न रश्मिभिः ॥

उपयामगृहीतो ऽसीन्द्राय त्वा षोडशिन एष ते योनिरिन्द्राय

त्वा षोडशिने ॥ 40 (**असावि – सप्तविꣳशतिः**) *(A39)*

TS 1.4.40.1

सर्वस्य प्रतिशीवरी भूमिस्त्वोपस्थ आ ऽधित ।

स्योना ऽस्मै सुषदा भव यच्छास्मै शर्म सप्रथाः ॥

उपयामगृहीतो ऽसीन्द्राय त्वा षोडशिन एष ते योनिरिन्द्राय

त्वा षोडशिने ॥ 41 (**सर्वस्य षड्विꣳशतिः**) *(A40)*

TS 1.4.41.1

महाꣳ इन्द्रो वज्रबाहुः षोडशी शर्म यच्छतु ।

स्वस्ति नो मघवा करोतु हन्तु पाप्मानं ँयो ऽस्मान् द्वेष्टि ॥

उपयामगृहीतो ऽसीन्द्राय त्वा षोडशिन एष ते योनिरिन्द्राय

त्वा षोडशिने ॥ 42 (**महान् – षड्विꣳशतिः**) *(A41)*

TS 1.4.42.1

सजोषा इन्द्र सगणो मरुद्भिः सोमं पिब वृत्रहञ्छूर विद्वान् ।

जहि शत्रू\(ं\)रप मृधो नुदस्वाथाभयं कृणुहि विश्वतो नः ॥

उपयामगृहीतो ऽसीन्द्राय त्वा षोडशिन एष ते योनिरिन्द्राय त्वा

षोडशिने ॥ **43 (सजोषाः – त्रि\(ं\)शत्)** *(A42)*

TS 1.4.43.1

उदु त्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः ।

दृशे विश्वाय सूर्यं ॥

चित्रं देवाना–मुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः ।

आ ऽप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्ष\(ं\) सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्च ॥

अग्ने नय सुपथा राये अस्मान्. विश्वानि देव वयुनानि विद्वान् ।

युयोद्ध्यस्म–ज्जुहुराण मेनो भूयिष्ठां ते नमउक्तिं विधेम ॥

दिवं गच्छ सुवः पत रूपेण – [ ] **44**

TS 1.4.43.2

वो रूपमभ्यैमि वयसा वयः ।

तुथो वो विश्व वेदा वि भजतु वर्.षिष्ठे अधि नाके ॥

एतत्ते अग्ने राध ऐति सोमच्युतं तन्मित्रस्य पथा नयर्तस्य पथा प्रेत

चन्द्रदक्षिणा यज्ञस्य पथा सुविता नयन्तीर् ब्राह्मणमद्य

राद्ध्यासमृषिमार्.षेयं पितृमन्तं पैतृमत्य॑ सुधातुदक्षिणं ँवि सुवः

पश्य व्यन्तरिक्षं ँयतस्व सदस्यै ( ) –रस्मद्दात्रा देवत्रा गच्छत

मधुमतीः प्रदातारमा विशतानवहायास्मान् देवयानेन पथेत सुकृतां

ँलोके सीदत तन्नः स॑स्कृतं ॥ **45**

(रूपेण – सदस्यै – रष्टादश च) *(A43)*

TS 1.4.44.1

धाता रातिः सवितेदं जुषन्तां प्रजापतिर् निधिपतिर्नो अग्निः ।

त्वष्टा विष्णुः प्रजया स॑रराणो यजमानाय द्रविणं दधातु ॥

समिन्द्र णो मनसा नेषि गोभिः स॑ सूरिभिर्मघवन्थ् स॑ स्वस्त्या ।

सं ब्रह्मणा देवकृतं ँयदस्ति सं देवाना॑ सुमत्या यज्ञियानां ॥

सं ँवर्चसा पयसा सं तनूभि – रगन्महि मनसा स॑ शिवेन ॥

त्वष्टा नो अत्र वरिवः कृणो – [ ] **46**

TS 1.4.44.2

त्वनु मार्ष्टु तनुवो यद्–विलिष्टं ॥

यदद्य त्वा प्रयति यज्ञे अस्मिन्नग्ने होतारमवृणीमहीह ।

ऋधगयाडृधगुताशमिष्ठाः प्रजानन्. यज्ञमुप याहि विद्वान् ॥

स्वगा वो देवाः सदनमकर्म य आजग्म सवनेदं जुषाणाः ।

जक्षिवाꣳसः पपिवाꣳसश्च विश्वे ऽस्मे धत्त वसवो वसूनि ॥

याना ऽवह उशतो देव देवान् तान् – [ ] **47**

TS 1.4.44.3

प्रेरय स्वे अग्ने सधस्थे ।

वहमाना भरमाणा हवीꣳषि वसुं घर्मं दिवमा तिष्ठतानु ॥

यज्ञ यज्ञं गच्छ यज्ञपतिं गच्छ स्वां ँयोनिं गच्छ स्वाहैष ते यज्ञो

यज्ञपते सहसूक्तवाकः सुवीरः स्वाहा देवा गातुविदो गातुं ँवित्त्वा

गातुमित मनसस्पत इमं नो देव देवेषु यज्ञꣳ स्वाहा वाचि स्वाहा

वाते धाः ॥ **48 (कृणोतु – तान – ष्टाचत्वारिꣳशच्च)** *(A44)*

TS 1.4.45.1

उरुꣳ हि राजा वरुणश्चकार सूर्याय पन्थामन्वेतवा उ ।

अपदे पादा प्रतिधातवे ऽकरुतापवक्ता हृदयाविधश्चित् ॥

शतं ते राजन् भिषजः सहस्रमुर्वी गंभीरा सुमतिष्टे अस्तु ।

बाधस्व द्वेषो निर्.ऋतिं पराचैः कृतं चिदेनः प्र मुमुग्ध्यस्मत् ॥

अभिष्ठितो वरुणस्य पाशो ऽग्नेरनीकमप आ विवेश ।

अपां नपात् प्रतिरक्षन्नसुर्यं दमेदमे – [ ] **49**

TS 1.4.45.2

समिधँं यक्ष्यग्ने ।

प्रति ते जिह्वा घृतमुच्चरण्येथ् समुद्रे ते हृदयमफ्स्वन्तः ।

सं त्वा विशन्त्वोषधी–रुता ऽऽपो यज्ञस्य त्वा यज्ञपते हविर्भिः ।

सूक्तवाके नमोवाके विधेमावभृथ निचङ्कुण निचेरुरसि

निचङ्कुणाव देवैर् देवकृतमेनो ऽयाडव मर्त्यैर्मर्त्यकृतमुरोरा नो

देव रिषस्पाहि सुमित्रा न आप ओषधयः – [ ] **50**

TS 1.4.45.3

सन्तु दुर्मित्रास्तस्मै भूयासुर्यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मो

देवीराप एष वो गर्भस्तं ँवः सुप्रीत॒ँ सुभृतमकर्म

देवेषु नः सुकृतो ब्रूतात्–प्रतियुतो वरुणस्य पाशः प्रत्यस्तो

वरुणस्य पाश एधो ऽस्येधिषीमहि समिदसि तेजो ऽसि तेजो मयि

धेह्यपो अन्वचारिष॒ँ रसेन समसृक्ष्महि ।

पयस्वा॒ँ अग्न आ ( ) ऽगमं तं मा स॒ँ सृज वर्चसा ॥ **51**

(दमेदम – ओषधय – आ – षट्च) *(A45)*

TS 1.4.46.1

यस्त्वा हृदा कीरिणा मन्यमानो ऽमर्त्यं मर्त्यो जोहवीमि ।

जातवेदो यशो अस्मासु धेहि प्रजाभिरग्ने अमृतत्वमश्यां ॥

यस्मै त्व॒ँ सुकृते जातवेद उ लोकमग्ने कृणवः स्योनं ।

अश्विन॒ँ स पुत्रिणं वीरवन्तं गोमन्त॒ँ रयिं नशते स्वस्ति ॥

त्वे सु पुत्र शवसो ऽवृत्रन् कामकातयः ।

न त्वामिन्द्राति रिच्यते ॥

उक्थउक्थे सोम इन्द्रं ममाद नीथेनीथे मघवान॑ – [ ] 52

TS 1.4.46.2

सुतासः ।

यदी॑ सबाधः पितरं न पुत्राः समानदक्षा अवसे हवन्ते ॥

अग्ने रसेन तेजसा जातवेदो वि रोचसे ।

रक्षोहा ऽमीवचातनः ॥

अपो अन्वचारिष॑ रसेन समसृक्ष्महि ।

पयस्वा॑ अग्न आ ऽगमं तं मा स॑ सृज वर्चसा ॥

वसुर्वसुपतिर्. हिकमस्यग्ने विभावसुः ।

स्याम ते सुमतावपि ॥

त्वामग्ने वसुपतिं ँवसूनामभि प्र मन्दे – [ ] 53

TS 1.4.46.3

अद्ध्वरेषु राजन्न् ।

त्वया वाजं ँवाजयन्तो जयेमाभि ष्याम पृथ्सुतीर् मर्त्यानां ।

त्वामग्ने वाजसातमं ँविप्रा वर्द्धन्ति सुष्टुतं ।

स नो रास्व सुवीर्यं ॥

अयं नो अग्निर्वरिवः कृणोत्वयं मृधः पुर एतु प्रभिन्दन्न् ।

अय७ँ शत्रूञ्जयतु जर्.हृषाणो ऽयं वाजं जयतु वाजसातौ ॥

अग्निना ऽग्निः समिद्ध्यते कविर् गृहपतिर् युवा ।

हव्यवाड्-जुह्वास्यः ॥

त्व७ ह्यग्ने ( ) अग्निना विप्रो विप्रेण सन्थ्सता ।

सखा सख्या समिद्ध्यसे ॥

उदग्ने शुचयस्तव >[1], वि ज्योतिषा >[2]॥ **54**

(मघवानं - मन्दे - ह्यग्ने - चतुर्दश च) *(A46)*

====================

Prasna Korvai with starting Padams of 1 to 46 Anuvaakams :-

आ ददे–वाचस्पतय–उपयामगृहीतोऽस्या वायो – अयं ँवां –
ँया वां–प्रातर्युजा–वयं–तं –ँये देवा–स्त्रि॒ꣳश– दुपया
मगृहीतोऽसि–मूर्द्धानं–मधुश्चे–न्द्राग्नी ओमासो–मरुत्वन्त–
मिन्द्र मरुत्वो–मरुत्वान्–महान्–महान्नुवत्–कदा–वाम–मदब्धेभिर्.
हिरण्यपाणिꣳ–सुशर्मा–बृहस्पति सुतस्य – हरिरस्य–ग्न– उ
त्तिष्ठन्–तरणि–राप्यायस्वे–युष्टे ये– ज्योतिष्मतीं– प्रयासाय– चित्त–
मातिष्ठे–न्द्र–मसावि–सर्वस्य–महान्थ्–सजोषा–
उदुत्यं–धातो–रुꣳ हि–य–स्त्वा षट्चत्वारिꣳशत् ।

Special Korvai for this Prasnam:-

वाच प्राणाय त्वा । उपयामगृहीतोऽस्यपानाय त्वा ।
आ वायो वायवे सजोषाभ्यां त्वा । अयमृतायुभ्यां त्वा ।
या वामश्विभ्यां माद्ध्वीभ्यां त्वा । प्रातर्युजावश्विभ्यामश्विभ्यां त्वा ।
अयꣳ शण्डाय वीरतां पाहि । तं मर्काय प्रजाः पाहि ।
ये देवा स्त्रिꣳशदाग्रयणोऽसि विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्यः ।

उपयामगृहीतो–ऽसीन्द्राय त्वोक्थायुवे ।

मूर्द्धानमग्नये त्वा वैश्वानराय । मधुश्च स७ँ सर्पोऽसि ।

इन्द्राग्नी इन्द्राग्निभ्यां त्वा ।

ओमासो विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्यः ।

मरुत्वं तन्त्रीणीन्द्राय त्वा मरुत्वते ।

महान्द्वे महेन्द्राय त्वा । कदा चनाऽऽदित्येभ्यस्त्वा ।

कदा चन स्तरी र्विवस्व आदित्य । इद्र७ँ शुचिरपः ।

वामन्त्रीणी देवाय त्वा सवित्रे । सुशर्माऽसि विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्यः ।

बृहस्पति–सुतस्य त्वष्ट्रा सोमं पिब स्वाहा ।

हरिरसि सहसोमा इन्द्राय स्वाहा ।

अग्न आयू७ँष्यग्नये त्वा तेजस्वते । उत्तिष्ठन्निन्द्राय त्वौजस्वते ।

तरणिः सूर्याय त्वा भ्राजस्वते । आ तिष्ठाद्याष्षटिन्द्राय त्वा षोडशिने ।

उदु त्यं चित्रं । अग्ने नय दिवं गच्छ । उरूमायुष्टे यद्देवा मुमुग्धि ।

अग्नाविष्णू सुक्रतू मुमुक्तं । परा वै पङ्क्त्यः ।

देवा वै ये देवाः पङ्क्त्यो । परा वै स वाचं । भूमिर्व्यतृष्यन्न् ।
प्रजापतिर् व्यक्षुद्ध्यन्न् । भूमिरादिया वै । अग्निहोत्रमादित्यो वै ।
भूमिर्लेकः सलेकः सुलेकः । विष्णोरुदुत्तमं ।
अन्नपते पुनस्वाऽऽदित्याः । उरुं सं सृज वर्चसा ।
यस्त्वा सुष्टुतं । त्वमग्ने युक्ष्वा हि सुष्टिर्तिं ।
त्वमग्ने विचर्.षणे । यत्वा वि रोचसे ।

Korvai with starting Padams of 1, 11, 21 Series of Panchaatis :-

(आ ददे–ये देवा–महा–नुत्तिष्ठन्थ्–सर्वस्य–सन्तु दुर्मित्रा–
श्चतुष्पञ्चाशत् ।)

First and Last Padam of Fourth Prasnam :-

(आ ददे–वि ज्योतिषा ।)

॥ हरिः ओं ॥

॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय संहितायां प्रथमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः समाप्तः ॥

1.4.1 Annexure for 1.4

1.4.46.3 उदग्ने शुचयस्तव >[1]

उदग्ने शुचयस्तव शुक्रा भ्राजन्त ईरते । तव ज्योतीꣳष्यर्चयः ।

(TS 1-3-14-8)

1.4.46.3 -वि ज्योतिषा>[2]

विज्योतिषा बृहता भात्यग्निराविर् विश्वानि कृणुतेमहित्वा ।
प्रादेवीर्मायाः सहते–दुरेवाः शिशीते शृङ्गे रक्षसे विनिक्षे ।

(TS 1-2-14-7)

==

ओं नमः परमात्मने, श्री महागणपतये नमः,

श्री गुरुभ्यो नमः ॥ हरिः ओं

1.5 प्रथमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः पुनराधानं

TS 1.5.1.1

देवासुराः सँय्यत्ता आसन् ते देवा विजयमुपयन्तो ऽग्नौ वामं ँवसु सं न्यदधतेदमु नो भविष्यति यदि नो जेष्यन्तीति तदग्निर्न्यकामयत तेनापाक्रामत् तद्–देवा विजित्यावरुरुथ्समाना अन्वायन् तदस्य सहसाऽऽ *दित्सन्त सो ऽरोदीद्–यदरोदीत् तद् रुद्रस्य रुद्रत्वं ँयदश्र्वशीयत तद् – [ ] 1

TS 1.5.1.2

रजत७ं हिरण्यमभवत् तस्माद् रजत७ं हिरण्य–मदक्षिण्य–मश्रुज७ं हि यो बर्.हिषि ददाति पुरा ऽस्य सँवथ्सराद् गृहे रुदन्ति तस्माद्–बर्.हिषि न देय७ं सो ऽग्निरब्रवीद्–भाग्यसान्यथ व इदमिति पुनराधेयं ते केवलमित्यब्रुवन्–नृद्ध्नवत् खलु स इत्यब्रवीद्–यो मद्देवत्यमग्नि–मादधाता इति तं पूषा ऽऽ *धत्त तेन – [ ] 2

TS 1.5.1.3

पूषा ऽऽर्द्ध्नोत् तस्मात् पौष्णाः पशव उच्यन्ते तं त्वष्टाऽऽ *धत्त तेन त्वष्टा ऽऽर्द्ध्नोत् तस्मात् त्वाष्ट्राः पशव उच्यन्ते तं मनुरा ऽधत्त तेन मनुरार्द्ध्नोत् तस्मान्मानव्यः प्रजा उच्यन्ते तं धाता ऽऽ *धत्त तेन धाता ऽऽर्द्ध्नोथ् सँवथ्सरो वै धाता तस्माथ् सँवथ्सरं प्रजाः पशवो ऽनु प्र जायन्ते य एवं पुनराधेयस्यर्द्धिं वेद – [ ] 3

TS 1.5.1.4

र्ध्नोत्येव यो ऽस्यैवं बन्धुतां वेद बन्धुमान् भवति भागधेयं वा अग्निराहित इच्छमानः प्रजां पशून्. यजमानस्योप दोद्रावोद्वास्य पुनरा दधीत भागधेयेनैवैन९ समर्द्धयत्यथो शान्तिरेवास्यैषा पुनर्वस्वोरा दधीतैतद्–वै पुनराधेयस्य नक्षत्रं यत् पुनर्वसू स्वायामेवैनं देवतायामाधाय ब्रह्मवर्चसी भवति दर्भै–( )–रा दधात्ययातयामत्वाय दर्भैरा दधात्यद्भ्य एवैनमोषधीभ्यो ऽवरुद्ध्याऽऽ धत्ते पञ्चकपालः पुरोडाशो भवति पञ्च वा ऋतव ऋतुभ्य एवैनमवरुद्ध्याऽऽ धत्ते ॥ 4

(अशीयत तत्– तेन–वेद– दर्भैः पञ्चवि९शतिश्च) *(A1)*

TS 1.5.2.1

परा॒ वा ए॒ष य॒ज्ञं प॒शून्. व॑पति॒ यो᳚ ऽग्निमु॑द्वा॒सय॑ते॒ पञ्चकपालः
पु॒रोडाशो॑ भवति॒ पाङ्क्तो॑ य॒ज्ञः पाङ्क्ता᳚ः प॒शवो॑ य॒ज्ञमे॒व प॒शूनव॑
रुन्धे वी॒रहा वा ए॒ष दे॒वा॒नां ँ यो᳚ ऽग्निमु॑द्वा॒सय॑ते॒ न वा ए॒तस्य॑ ब्राह्म॒णा
ऋ॑ता॒यवः॑ पु॒रा ऽन्न॑मक्षन् प॒ङ्क्त्यो॑ याज्यानुवा॒क्या॑ भवन्ति॒ पाङ्क्तो॑
य॒ज्ञः पाङ्क्त॒ः पुरु॑षो दे॒वाने॒व वी॒रं निर॑व॒दाया॒ग्निं पुन॒रा – [ ] **5**

TS 1.5.2.2

ध॑त्ते श॒ताक्ष॑रा भवन्ति श॒ता॒युः पुरु॑षः श॒तेन्द्रि॑य॒ आयु॑ष्ये॒वेन्द्रि॒ये
प्रति॑ तिष्ठति॒ यद्–वा अ॒ग्निरा॑हितो॒ नर्द्ध्यते॒ ज्यायो॑ भाग॒धेयं॑
निका॒मय॑मानो॒ यदा᳚ग्नेय॒ꣳ॒ सर्वं॒ भव॑ति॒ सैवास्यर्द्धि॒ः सं ँ वा ए॒तस्य॑
गृ॒हे वाक्सृ॑ज्यते॒ यो᳚ ऽग्निमु॑द्वा॒सय॑ते॒ स वा॒च॒ꣳ॒ सꣳसृ॑ष्टा॒ं ँ यज॑मान
ईश्व॒रो ऽनु॒ परा॑भवितो॒ र्विभ॑क्तयो भवन्ति वा॒चो विधृ॑त्यै॒
यज॑मान॒स्या–परा॑भावाय॒ – [ ] **6**

TS 1.5.2.3

विभ॑क्तिं करोति॒ ब्रह्मै॒व त॑दकरुपा॒ꣳ॒शु य॑जति॒ यथा॑ वा॒मं ँ वसु॑
विवि॒दानो गूह॑ति ता॒दृगे॒व त॒दग्निं प्रति॑ स्विष्ट॒कृत॒ं निरा॑ह॒ यथा॑ वा॒मं

ँवसु विविदानः प्रकाशं जिगमिषति तादृगेव तद्–विभक्तिमुक्त्वा
प्रयाजेन वषट्करोत्यायतनादेव नैति यजमानो वै पुरोडाशः पशव
एते आहुती यदभितः पुरोडाशमेते आहुती – [ ] 7

TS 1.5.2.4

जुहोति यजमानमेवोभयतः पशुभिः परि गृह्णातिकृतयजुः
संभृतसंभार इत्याहुर्न संभृत्याः संभारा न यजुः कर्तव्यमित्यथो खलु
संभृत्या एव संभाराः कर्तव्यं ँयजुर्यज्ञस्य समृद्ध्यैपुनर्निष्कृतो
रथो दक्षिणा पुनरुथ्स्यूतं ँवासः पुनरुथ्सृष्टो ऽनड्वान् पुनराधेयस्य
समृद्ध्यै सप्त ते अग्ने समिधः सप्त जिह्वा इत्यग्निहोत्रं
जुहोति यत्रयत्रैवास्य न्यक्तं तत – [ ] 8

TS 1.5.2.5

एवैनमव रुन्धे वीरहा वा एष देवानां ँयो ऽग्निमुद्वासयते तस्य वरुण
एवर्णयादाग्निवारुण–मेकादशकपालमनु निर्वपेद्–यं चैव हन्ति
यश्चास्यर्णयात् तौ भागधेयेन प्रीणाति नाऽऽर्तिमार्च्छति यजमानः ॥ 9

(आ–ऽपराभावाय–पुरोडाशमेते–आहुती–ततः–षट्त्रिँ॒शच्च) *(A2)*

TS 1.5.3.1

भूमिर् भूम्ना द्यौर् वरिणा ऽन्तरिक्षं महित्वा ।

उपस्थे ते देव्यदिते ऽग्निमन्नादमन्नाद्यायाऽऽ दधे ॥

आ ऽयं गौः पृश्निरक्रमीदसनन् मातरं पुनः ।

पितरं च प्रयन्थ्सुवः ॥

त्रिꣳशद्–धाम वि राजति वाक् पतङ्गाय शिश्रिये ।

प्रत्यस्य वह द्युभिः ॥

अस्य प्राणादपानत्यन्तश्चरति रोचना ।

व्यख्यन् महिषः सुवः ॥

यत्त्वा–[ ] **10**

TS 1.5.3.2

क्रुद्धः परोवप मन्युना यदवर्त्या ।

सुकल्पमग्ने तत्तव पुनस्त्वोद्–दीपयामसि ॥

यत्ते मन्युपरोप्तस्य पृथिवीमनु दद्ध्वसे ।

आदित्या विश्वे तद्–देवा वसवश्च समाभरन्न् ॥

मनो ज्योतिर् जुषतामाज्यँ विच्छिन्नं यँज्ञꣳ समिमं दधातु ।

बृहस्पतिस्तनुतामिमं नो विश्वे देवा इह मादयन्तां ॥

सप्त ते अग्ने समिधः सप्त जिह्वाः सप्तर्. – [ ] **11**

TS 1.5.3.3

षयः सप्त धाम प्रियाणि ।

सप्त होत्राः सप्तधा त्वा यजन्ति सप्त योनीरा **पृणस्वा** घृतेन ॥

पुनरूर्जा नि वर्तस्व पुनरग्न इषा ऽऽयुषा ।

पुनर्नः पाहि विश्वतः ॥

सह रय्या नि वर्तस्वाग्ने पिन्वस्व धारया ।

विश्वफ्स्निया विश्वतस्परि ॥

लेकः सलेकः सुलेकस्ते न आदित्या आज्यं जुषाणा वियन्तु केतः

सकेतः सुकेतस्ते न ( ) आदित्या आज्यं जुषाणा वियन्तु विवस्वाँ

अदितिर् देवजूतिस्ते न आदित्या आज्यं जुषाणा वियन्तु ॥ **12**

(त्वा–जिह्वाः सप्त–सुकेतस्ते न–स्त्रयोदश च) *(A3)*

TS 1.5.4.1

भूमिर् भूम्ना द्यौर् वरिणेत्याहाऽऽशिषैवैनमा धत्तेसर्पा वै जीर्यन्तो

ऽमन्यन्त स एतं कसर्णीरः काद्रवेयो मन्त्रमपश्यत् ततो वै ते

जीर्णास्तनूरपाघ्नत सर्पराज्ञिया ऋग्भिर् गार्.हपत्यमा दधाति

पुनर्नवमेवैनमजरं कृत्वा ऽऽ धत्ते ऽथो पूतमेव पृथिवीमन्नाद्यं

नोपानमथ्सैतं – [ ] **13**

TS 1.5.4.2

मन्त्रमपश्यत् ततो वै तामन्नाद्य-मुपानमद्–यथ् सर्पराज्ञिया ऋग्भिर्

गार्.हपत्य–मादधात्यन्नाद्यस्यावरुद्ध्या अथो अस्यामेवैनं

प्रतिष्ठितमाधत्ते यत्त्वा क्रुद्धः परोवपेत्याहाप ह्नुत एवास्मै तत्

पुनस्त्वोद्दीपयामसीत्याह समिन्ध एवैनं ँयत्ते मन्युपरोप्तस्येत्याह

देवताभिरेवै – [ ] **14**

TS 1.5.4.3

–नꣳ सं भरति वि वा एतस्य यज्ञश्छिद्यते यो ऽग्निमुद्वासयते

बृहस्पतिवत्यर्चोप तिष्ठते ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिर् ब्रह्मणैव

यज्ञꣳ सं दधाति विच्छिन्नं ँयज्ञꣳ समिमं दधात्वित्याह सन्तत्यै

विश्वे देवा इह मादयन्तामित्याह सन्तत्यैव यज्ञं देवेभ्यो ऽनु दिशति सप्त ते अग्ने समिधः सप्त जिह्वा – [ ] 15

TS 1.5.4.4

इत्याह सप्तसप्त वै सप्तधा ऽग्नेः प्रियास्तनुवस्ता एवाव रुन्धे पुनरूर्जा सह रय्येत्यभितः पुरोडाशमाहुती जुहोति यजमानमेवोर्जा च रय्या चोभयतः परि गृह्णात्यादित्या वा अस्माल्लोकादमुँ लोकमायन्ते ऽमुष्मिन् ँल्लोके व्यतृष्यन्त इमं ँल्लोकं पुनरभ्यवेत्याग्निमाधायैतान्. ( ) होमानजुहवुस्त आर्द्ध्नुवन्ते सुवर्गँ लोकमायन्. यः पराचीनं पुनराधेयादग्निमादधीत स एतान्. होमान् जुहुयाद् यामेवाऽऽदित्या ऋद्धिमार्द्ध्नुवन् तामेवर्द्ध्नोति ॥ 16

(सैतं–देवताभिरेव–जिह्वा–एतान्–पञ्चविꣳशतिश्च) *(A4)*

TS 1.5.5.1

उपप्रयन्तो अद्ध्वरं मन्त्रं ँवोचेमाग्नये ।
आरे अस्मे च शृण्वते ॥
अस्य प्रत्नामनु द्युतꣳ शुक्रं दुदुह्रे अह्रयः ।

पयः सहस्रसामृषिं ॥

अग्निर्मूर्द्धा दिवः ककुत्पतिः पृथिव्या अयं ।

अपाꣳ रेताꣳसि जिन्वति ॥

अयमिह प्रथमो धायि धातृभिर्. होता यजिष्ठो अद्ध्वरेष्वीड्यः ।

यमप्नवानो भृगवो विरुरुचुर्वनेषु चित्रं ँविभुवं ँविशेविशे ॥

उभा वामिन्द्राग्नी आहुवद्ध्या – [ ] **17**

TS 1.5.5.2

उभा राधसः सह मादयद्ध्यै ।

उभा दाताराविषाꣳ रयीणामुभा वाजस्य सातये हुवे वां ॥

अयं ते योनिर्. ऋत्वियो यतो जातो अरोचथाः ।

तं जानन्नग्न आ रोहाथा नो वर्द्धया रयिं ॥

अग्न आयूꣳषि पवस आ सुवोर्जमिषं च नः ।

आरे बाधस्व दुच्छुनां ॥

अग्ने पवस्व स्वपा अस्मे वर्चः सुवीर्यं ।

दधत् पोषꣳ रयिं – [ ] **18**

TS 1.5.5.3

मयि ॥

अग्ने पावक रोचिषा मन्द्रया देव जिह्वया ।

आ देवान्. वक्षि यक्षि च ॥

स नः पावक दीदिवो ऽग्ने देवाँ इहाऽऽ वह ।

उप यज्ञँ हविश्च नः ॥

अग्निः शुचिव्रततमः शुचिर्विप्रः शुचिः कविः ।

शुची रोचत आहुतः ॥

उदग्ने शुचयस्तव शुक्रा भ्राजन्त ईरते ।

तव ज्योतीँष्यर्चयः ॥

आयुर्दा अग्ने ऽस्यायुर्मे– [ ] **19**

TS 1.5.5.4

देहि वर्चोदा अग्ने ऽसि वर्चो मे देहि तनूपा अग्ने ऽसि तनुवं मे पाह्यग्ने यन्मे तनुवा ऊनं तन्म आ पृण चित्रावसो स्वस्ति ते पारमशीयेन्धानास्त्वा शतँ हिमा द्युमन्तः समिधीमहि वयस्वन्तो

वयस्कृतं यँशस्वन्तो यशस्कृतं सुवीरासो अदाभ्यं ।

अग्ने सपत्नदंभनं वँर्.षिष्ठे अधि नाके ॥

सं त्वमग्ने सूर्यस्य वर्चसा ( ) ऽगथाः समृषीणाँ स्तुतेन

सं प्रियेण धाम्ना ।

त्वमग्ने सूर्यवर्चा असि सं मामायुषा वर्चसा प्रजया सृज ॥ 20

(आहुवद्ध्यै-पोषं रयिं-मे-वर्चसा-सप्तदश च)*(A5)*

TS 1.5.6.1

सं पश्यामि प्रजा अह-मिडप्रजसो मानवीः ।

सर्वा भवन्तु नो गृहे ॥

अंभः स्थाम्भो वो भक्षीय महः स्थ महो वो भक्षीय सहः स्थ

सहो वो भक्षीयोर्जः स्थोर्जं वँो भक्षीय रेवती रमद्ध्वमस्मिन्

लँोके ऽस्मिन् गोष्ठे ऽस्मिन् क्षये ऽस्मिन्. योनाविहैव स्तेतो मा ऽप

गात बह्वीर्मे भूयास्त - [ ] 21

TS 1.5.6.2

सं॒हिता ऽसि विश्वरूपीरा मोर्जा विशा ऽऽगौपत्येनाऽऽ रायस्पोषेण

सहस्रपोषं वँः पुष्यासं मयि वो रायः श्रयन्तां ॥

उप त्वा ऽग्ने दिवेदिवे दोषावस्तर्द्धिया वयं ।

नमो भरन्त एमसि ॥

राजन्तमद्ध्वराणां गोपामृतस्य दीदिविं ।

वर्द्धमान৺ स्वे दमे ॥

स नः पितेव सूनवे ऽग्ने सूपायनो भव ।

सचस्वा नः स्वस्तये ॥

अग्ने – [ ] **22**

TS 1.5.6.3

त्वं नो अन्तमः ।

उत त्राता शिवो भव वरूत्थ्यः ॥

तं त्वा शोचिष्ठ दीदिवः ।

सुम्नाय नूनमीमहे सखिभ्यः ॥

वसुरग्निर् वसुश्रवाः ।

अच्छा नक्षि द्युमत्तमो रयिं दाः ॥

ऊ॒र्जा वः॑ पश्याम्यू॒र्जा मा॑ पश्यत रा॒यस्पोषे॑ण वः पश्यामि रा॒यस्पोषे॑ण

मा पश्य॒तेडा॑ः स्थ मधु॒कृतः॑ स्यो॒ना मा॑ऽऽ विश॒तेरा॒ मदः॑ ।

स॒ह॒स्र॒पो॒षं॑ वः पुष्या॒सं – [ ] 23

TS 1.5.6.4

मयि॑ वो॒ राय॑ः श्रयन्तां ॥

तथ्स॑वि॒तुर्वरे॑ण्यं॒ भर्गो॑ दे॒वस्य॑ धीमहि ।

धियो॒ यो नः॑ प्रचो॒दया॑त् ॥

सो॒मान॒ँ॒ स्वर॑णं कृणु॒हि ब्र॑ह्मणस्पते ।

क॒क्षीव॑न्तं॒ँ य औशि॑जं ॥

क॒दा च॒न स्त॒रीर॑सि॒ नेन्द्र॑ सश्चसि दा॒शुषे॑ ।

उपो॒पेन्नु म॑घव॒न्भूय॒ इन्नु ते॒ दानं॑ दे॒वस्य॑ पृच्यते ॥

परि॑ त्वा ऽग्ने॒ पुरं॑ व॒यं ँविप्र॒ँ॒ सहस्य धीमहि ।

धृ॒षद्व॑र्णं ( ) दि॒वेदि॑वे भे॒त्तारं॑ भङ्गु॒राव॑तः ॥

अग्ने॑ गृहपते सुगृहप॒ति॒रहं त्वया॑ गृ॒हप॑तिना भूयास॒ँ॒ सुगृहप॒तिर्मया॒

त्वं गृ॒हप॑तिना भूयाः श॒तँ॒ हि॒मास्ता॒मा॒शिषमा शासे॒॑ तन्त॒वे

ज्योतिष्मतीं तामाशिषमा शासे ऽमुष्मै ज्योतिष्मतीं ॥ 24

(भूयास्त–स्वस्तयेऽग्ने–पुष्यासं–धृषद्वर्ण–मेकान्नत्रि॑ऀशच्च) (*A6*)

TS 1.5.7.1

अयज्ञो वा एष यो ऽसामोपप्रयन्तो अद्ध्वरमित्याह स्तोममेवास्मै

युनक्त्युपेत्याह प्रजा वै पशव उपेमं ँल्लोकं प्रजामेव पशूनिमं

ँल्लोकमुपैत्यस्य प्रत्नामनु द्युतमित्याह सुवर्गो वै लोकः प्रत्नः

सुवर्गमेव लोक॑ऀ समारोहत्यग्निर्मूर्द्धा दिवः

ककुदित्याह मूर्द्धान– [ ] 25

TS 1.5.7.2

मेवैन॑ऀ समानानां करोत्यथो देवलोकादेव मनुष्यलोके प्रति

तिष्ठत्ययमिह प्रथमो धायि धातृभिरित्याह मुख्यमेवैनं करोत्युभा

वामिन्द्राग्नी आहुवद्ध्या इत्याहौजो बलमेवाव रुन्धे ऽयं ते योनिर्.

ऋत्विय इत्याह पशवो वै रयिः पशूनेवाव रुन्धे षड्भिरुपतिष्ठते

षड् वा – [ ] 26

TS 1.5.7.3

ऋतव ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठति षड्भिरुत्तराभिरुप तिष्ठते द्वादश

संपद्यन्ते द्वादश मासाः सँवथ्सरः सम्ँवथ्सर एव प्रति तिष्ठति यथा

वै पुरुषो ऽश्वो गौर्जीर्यत्येव-मग्निराहितो जीर्यति सम्ँवथ्सरस्य

परस्तादाग्निपावमानीभि-रुप तिष्ठते पुनर्नव-मेवैन-मजरं करोत्यथो

पुनात्येवोप तिष्ठते योग एवास्यैष उप तिष्ठते – [ ] **27**

TS 1.5.7.4

दम एवास्यैष उप तिष्ठते याच्ञैवास्यैषोप तिष्ठते यथा पापीयाञ्छ्रेयस

आहृत्य नमस्यति तादृगेव तदायुर्दा अग्ने ऽस्यायुर्मे देहीत्याहा ऽऽयुर्दा

ह्येष वर्चोदा अग्ने ऽसि वर्चो मे देहीत्याह वर्चोदा ह्येष तनूपा अग्ने

ऽसि तनुवं मे पाहीत्याह – [ ] **28**

TS 1.5.7.5

तनूपा ह्येषो ऽग्ने यन्मे तनुवा ऊनं तन्म आ पृणेत्याह यन्मे

प्रजायै पशूनामूनं तन्म आ पूरयेति वावैतदाहचित्रावसो स्वस्ति ते

पारमशीयेत्याह रात्रिर्वै चित्रावसुरव्युष्ट्यै वा एतस्यै पुरा

ब्राह्मणा अभैषुर्व्युष्टिमेवाव रुन्ध इन्धानास्त्वा शत९ – [ ] **29**

TS 1.5.7.6

हिमा इत्याह शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठत्येषा वै सूर्मी कर्णकावत्येतया ह स्म वै देवा असुराणाꣳ शततर्.हाꣳ स्तृꣳहन्ति यदेतया समिधमादधाति वज्रमेवैतच्छतघ्नीं यँजमानो भ्रातृव्याय प्र हरति स्तृत्या अछंबट्कारꣳ सं त्वमग्ने सूर्यस्य वर्चसाऽगथा इत्याहैतत् त्वमसीदमहं ( ) भूयासमिति वावैतदाह त्वमग्ने सूर्यवर्चा असीत्याहाऽऽशिषमेवैतामा शास्ते ॥ **30**

(मूर्द्धानꣳ-षड्वा-एष उप तिष्ठते-पाहीत्याह-शत-महꣳ षोडश च) *(A7)*

TS 1.5.8.1

सं पश्यामि प्रजा अहमित्याह यावन्त एव ग्राम्याः पशवस्तानेवाव रुन्धेऽम्भः स्थाम्भो वो भक्षीयेत्याहाम्भो ह्येता महः स्थ महो वो भक्षीयेत्याह महो ह्येताः सहः स्थ सहो वो भक्षीयेत्याह सहो ह्येता ऊर्जः स्थोर्जँ वो भक्षीयेत्या - [ ] **31**

TS 1.5.8.2

–होर्जो ह्येता रेवती रमद्ध्वमित्याह पशवो वै रेवतीः पशूनेवात्मन्

रमयत इहैव स्तेतो मा ऽप गातेत्याह ध्रुवा एवैना अनपगाः कुरुत

इष्टकचिद्–वा अन्यो ऽग्निः पशुचिदन्यः सꣳहिता ऽसि विश्वरूपीरिति

वथ्समभि मृशत्युपैवैनं धत्ते पशुचितमेनं कुरुते प्र – [ ] **32**

TS 1.5.8.3

वा एषो ऽस्माल्लोकाच्च्यवते य आहवनीयमुप तिष्ठते गार्.हपत्य-

मुपतिष्ठते ऽस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठत्यथो गार्.हपत्यायैव नि ह्नुते

गायत्रीभिरुप तिष्ठते तेजो वै गायत्री तेज एवात्मन् धत्ते ऽथो यदेतं

तृचमन्वाह सन्तत्यै गार्.हपत्यꣳ वा अनु द्विपादो वीराः प्र जायन्ते

य एवꣳ विद्वान् द्विपदाभिर् गार्.हपत्य–मुपतिष्ठत – [ ] **33**

TS 1.5.8.4

आ ऽस्य वीरो जायत ऊर्जा वः पश्याम्यूर्जा मा पश्यतेत्याहा

ऽऽशिषमेवैतामा शास्ते तथ्सवितुर्वरेण्यमित्याह प्रसूत्यै सोमानꣳ

स्वरणमित्याह सोमपीथमेवाव रुन्धे कृणुहि ब्रह्मणस्पत इत्याह

ब्रह्मवर्चसमेवाव रुन्धेकदा चन स्तरीरसीत्याह न स्तरीꣳ

रात्रिं ँवसति – [ ] **34**

TS 1.5.8.5

य एवं ँविद्वानग्नि–मुपतिष्ठते परि त्वा ऽग्ने पुरं ँवयमित्याह

परिधिमेवैतं परि दधात्यस्कन्दायाग्ने गृहपत इत्याह

यथायजुरेवैतच्छतꣳ हिमा इत्याह शतं त्वा हेमन्तानिन्धिषीयेति

वावैतदाह पुत्रस्य नाम गृह्णात्यन्नादमेवैनं करोति तामाशिषमा शासे

तन्तवे ज्योतिष्मतीमिति ब्रूयाद्–यस्य पुत्रो ऽजातः स्यात्

तेजस्व्येवास्य ब्रह्मवर्चसी पुत्रो जायते तामाशिषमा शासे ऽमुष्मै

ज्योतिष्मती ( ) मिति ब्रूयाद्–यस्य पुत्रो जातः स्यात् तेज एवास्मिन्

ब्रह्मवर्चसं दधाति ॥ **35**

(ऊर्जं ँवो भक्षीयेति–प्र–गार्.हपत्यमुपतिष्ठते–वसति–ज्योतिष्मती–

मेकान्नत्रिꣳशच्च) *(A8)*

TS 1.5.9.1

अग्निहोत्रं जुहोति यदेव किं च यजमानस्य स्वं तस्यैव तद्-रेतः सिञ्चति प्रजनने प्रजनन७ँ हि वा अग्निरथौषधीरन्तगता दहति तास्ततो भूयसीः प्र जायन्ते यथ्सायं जुहोति रेत एव तथ्सिञ्चति प्रैव प्रातस्तनेन जनयति तद्-रेतः सिक्तं न त्वष्ट्रा ऽविकृतं प्र जायते यावच्छो वै रेतसः सिक्तस्य - [ ] **36**

TS 1.5.9.2

त्वष्टा रूपाणि विकरोति तावच्छो वै तत् प्र जायत एष वै दैव्यस्त्वष्टा यो यजते बह्वीभिरुप तिष्ठते रेतस एव सिक्तस्य बहुशो रूपाणि वि करोति स प्रैव जायते श्वःश्वो भूयान् भवति य एवं ँविद्वानग्निमुपतिष्ठते ऽहर्देवानामासीद्-रात्रिरसुराणां ते ऽसुरा यद्-देवानां ँवित्तं ँवेद्यमासीत् तेन सह- [ ] **37**

TS 1.5.9.3

रात्रिं प्राविशन्ते देवा हीना अमन्यन्त ते ऽपश्यन्नाग्नेयी रात्रिराग्नेयाः पशव इममेवाग्नि७ँ स्तवाम स नः स्तुतः पशून् पुनर्दास्यतीति ते ऽग्निमस्तुवन्थ्स एभ्यः स्तुतो रात्रिया अध्यहरभि पशून्निरार्जत् ते

दे॒वाः प॒शून्. वि॒त्त्वा कामा॑ꣳ अकुर्व॒त य ए॒वं ँवि॒द्वान॒ग्निमु॑प॒तिष्ठ॑ते पश॒ुमान् भ॑व– [ ] **38**

TS 1.5.9.4

त्यादि॒त्यो वा अ॒स्माल्लो॒का॒दमुं ँलो॒कमै॒थ्सो॑ ऽमुँलो॒कं ग॒त्वा पुन॑रि॒मं ँलो॒क॒मभ्य॑द्ध्याय॒थ् स इ॒मं ँलो॒क॒मागत्य॑ मृत्यो॒रबिभे॒न्मृत्युसँ॑युत इ॒व ह्य॑यं ँलो॒कः सो ऽमन्य॒तेम–मे॒वाग्निꣳ स्तवा॒नि स मा॑ स्तु॒तः सु॒व॑र्गं ँलो॒कं ग॑मयिष्य॒तीति॒ सो॑ ऽग्निमस्तौ॒थ् स ए॑नꣳ स्तु॒तः सु॒व॑र्गं ँलो॒क॑मगमय॒द् य – [ ] **39**

TS 1.5.9.5

ए॒वं ँवि॒द्वान॒ग्निमु॑प॒तिष्ठ॑ते सु॒व॒र्गमे॒व लो॒कमे॑ति॒ सर्व॒मायु॑रेत्य॒भि वा ए॒षो॑ ऽग्नी आ रो॑हति॒ य ए॑नावु॒पति॒ष्ठ॑ते॒ यथा॒ खलु॒ वै श्रेया॒नभ्या॑रूढः का॒मय॑ते॒ तथा॑ करो॒ति नक्त॒मुप॑ तिष्ठ॒ते न प्रा॒तः सꣳ हि नक्तं॑ ँव्र॒ताि सृ॒ज्यन्ते॑ स॒ह श्रेया॑ꣳश्च॒ पापीयाꣳ श्चासा॒ते ज्योति॒र्वा अ॒ग्निस्तमो॒ रात्रि॒र्य – [ ] **40**

TS 1.5.9.6

न्नक्तमुपतिष्ठते ज्योतिषैव तमस्तरत्युपस्थेयो ऽग्नी(3)र् नोपस्थेया(3)
इत्याहुर्मनुष्यायेन् न्वै यो ऽहरहराहृत्या ऽथैनं ँयाचति स इन् न्वै
तमुपार्च्छत्यथ को देवानहरहर् याचिष्यतीति तस्मान्नोपस्थेयो ऽथो
खल्वाहुराशिषे वै कं ँयजमानो यजत इत्येषा खलु वा – [ ] 41

TS 1.5.9.7

आहिताग्नेराशीर् यदग्निमुपतिष्ठते तस्मादुपस्थेयः प्रजापतिः
पशूनसृजत ते सृष्टा अहोरात्रे प्राविशन् ताञ्छन्दोभिरन्वविन्दद्–
यच्छन्दोभि–रुपतिष्ठते स्वमेव तदन्विच्छति न तत्र जाम्यस्ती–
त्याहुर्यो ऽहरहरुप तिष्ठत इति यो वा अग्निं प्रत्यङ्ङुप तिष्ठते
प्रत्येनमोषति यः पराङ् विष्वङ् प्रजया पशुभि ( ) रेति
कवातिर्यङ्ङिवोप तिष्ठेत नैनं प्रत्योषति न विष्वङ् प्रजया
पशुभिरेति ॥ 42 **(सिक्तस्य–सह–भवति–यो–यत्–खलु वै–पशुभि–
स्त्रयोदश च)** *(A9)*

TS 1.5.10.1

मम नाम प्रथमं जातवेदः पिता माता च दधतुर्यदग्रे ।
तत्त्वं बिभृहि पुनरा मदैतोस्तवाहं नाम बिभराण्यग्ने ॥
मम नाम तव च जातवेदो वाससी इव विवसानौ ये चरावः ।
आयुषे त्वं जीवसे वयं यथायथं वि परि दधावहै पुनस्ते ॥
नमो ऽग्नये ऽप्रतिविद्धाय नमो ऽनाधृष्टाय नमः सम्राजे ।
अषाढो – [ ] **43**

TS 1.5.10.2

अग्निर्बृहद्वया विश्वजित्सहन्त्यः श्रेष्ठो गन्धर्वः ॥
त्वत्पितारो अग्ने देवा–स्त्वामाहुतय–स्त्वद्विवाचनाः ।
सं मामायुषा सं गौपत्येन सुहिते मा धाः ॥
अयमग्निः श्रेष्ठतमो ऽयं भगवत्तमो ऽयꣳ सहस्रसातमः ।
अस्मा अस्तु सुवीर्यं ॥
मनो ज्योतिर् जुषतामाज्यं विच्छिन्नं यज्ञꣳ समिमं दधातु ।

या इ॒ष्टा उ॒षसो॒ निम्रु॑चश्च॒ ताः सं द॑धामि ह॒विषा॑ घृ॒तेन॑ ॥

पय॑स्वती॒रोष॑ध॒यः – [ ] **44**

TS 1.5.10.3

पय॑स्वद्–वी॒रुधां॒ पयः॑ ।

अ॒पां पय॑सो॒ यत्पय॒स्ते॒न मामि॑न्द्र॒ सꣳ सृ॑ज ॥

अग्ने᳚ व्रतपते व्र॒तं च॑रिष्यामि॒ तच्छ॑केय॒ं तन्मे॑ राद्ध्यतां ॥

अ॒ग्निꣳ होता॑रमि॒ह तꣳ हु॑वे दे॒वान्. य॒ज्ञिया॑नि॒ह यान्. हवा॑महे ॥

आ य॑न्तु दे॒वाः सु॑मन॒स्यमा॑ना वि॒यन्तु॑ दे॒वा ह॒विषो॑ मे अ॒स्य ॥

कस्त्वा॑ युनक्ति॒ स त्वा॑ युन॒क्तु यानि॑ घ॒र्मे

क॒पाला᳚न्युपचि॒न्वन्ति॑–[ ] **45**

TS 1.5.10.4

वे॒धसः॑ ।

पू॒ष्णस्ता॒न्यपि॑ व्र॒त इ॑न्द्रवा॒यू वि मु॑ञ्चतां ॥

अभि॑न्नो घ॒र्मो जी॒रदा॑नु॒र्यत॒ आत्त॒स्तदग॒न् पुनः॑ ।

इ॒द्ध्मो वेदिः॑ परि॒धय॑श्च॒ सर्वे॑ य॒ज्ञस्या॑ऽऽयु॒रनु॒ सं च॑रन्ति ॥

त्रयस्त्रि॑ꣳशत्तन्त॑वो॒ ये वि॑तत्नि॒रे य इ॒मं ँय॒ज्ञꣳ स्व॒धया॒ दद॑न्ते॒

तेषां᳚ छि॒न्नं प्रत्ये॒तद्द॑धामि॒ स्वाहा॑ घ॒र्मो दे॒वाꣳ अप्ये॑तु ॥ **46**

(अषा॒ढ–ओष॑धय–उपचि॒न्वन्ति॒–पञ्च॑चत्वारिꣳशच्च) *(A10)*

TS 1.5.11.1

वै॒श्वा॒न॒रो न॑ ऊ॒त्या ऽऽ प्र या॑तु प॒राव॑तः ।

अ॒ग्नि॒रु॒क्थेन॒ वाह॑सा ॥

ऋ॒तावा॑नं ँवैश्वान॒र॒मृ॒तस्य॒ ज्योति॑षस्पतिं᳚ ।

अज॑स्रं घ॒र्ममी॑महे ॥

वै॒श्वा॒न॒रस्य॑ द॒ꣳ॒सना᳚भ्यो बृ॒हदरि॑णा॒देक॑ः स्वप॒स्यया॑ क॒विः ।

उ॒भा पि॒तरा॑ म॒हय॑न्नजायता॒ग्नि द्यावा॑पृथि॒वी भूरि॑रेतसा ॥

पृ॒ष्टो दि॒वि पृ॒ष्टो अ॒ग्निः पृ॑थि॒व्यां पृ॒ष्टो विश्वा॒ ओष॑धी॒रा वि॑वेश ।

वै॒श्वा॒न॒रः सह॑सा पृ॒ष्टो अ॒ग्निः स नो॒ दिवा॒ स – [ ] **47**

TS 1.5.11.2

रि॒षः पा॑तु॒ नक्तं᳚ ॥

जा॒तो यद॑ग्ने॒ भुव॑ना॒ व्यख्य॑ः प॒शुं न गो॒पा इर्य॒ः परि॑ज्मा ।

वैश्वानर ब्रह्मणे विन्द गातुं ँयूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥

त्वमग्ने शोचिषा शोशुचान आ रोदसी अपृणा जायमानः ।

त्वं देवा॑ अभिशस्तेरमुञ्चो वैश्वानर जातवेदो महित्वा ॥

अस्माकमग्ने मघवथ्सु धारयानामि क्षत्रमजर॑ सुवीर्यं ।

वयं जयेम शतिन॑ सहस्रिणं ँवैश्वानर – [ ] 48

TS 1.5.11.3

वाजमग्ने तवोतिभिः ॥

वैश्वानरस्य सुमतौ स्याम राजा हिकं भुवनाना–मभिश्रीः ।

इतो जातो विश्वमिदं ँवि चष्टे वैश्वानरो यतते सूर्येण ॥

अव ते हेडो वरुण नमोभिरव यज्ञेभिरीमहे हविर्भिः ।

क्षयन्नस्मभ्यमसुर प्रचेतो राजन्नेना॑सि शिश्रथः कृतानि ॥

उदुत्तमं ँवरुण पाशमस्मदवाधमं ँवि मद्ध्यम॑ श्रथाय ।

अथा वयमादित्य – [ ] 49

TS 1.5.11.4

व्रते तवानागसो अदितये स्याम ॥

दधिक्राव्.ण्णो अकारिषं जिष्णोरश्वस्य वाजिनः ॥

सुरभिनो मुखा करत् प्र ण आयू॑ꣳषि तारिषत् ॥

आ दधिक्राः शवसा पञ्च कृष्टीः सूर्य इव ज्योतिषा ऽपस्ततान ।

सहस्रसाः शतसा वाज्यर्वा पृणक्तु मद्ध्वा समिमा वचा॑ꣳसि ॥

अग्निमूर्द्धा>1, भुवः>2 ।

मरुतो यद्धवो दिवः सुम्नायन्तो हवामहे ।

आ तू न – [ ] **50**

TS 1.5.11.5

उप गन्तन ॥

या वः शर्म शशमानाय सन्ति त्रिधातूनि दाशुषे यच्छताधि ।

अस्मभ्यं तानि मरुतो वि यन्त रयिं नो धत्त वृषणः सुवीरं ॥

अदितिर्न उरुष्यत्वदितिः शर्म यच्छतु ।

अदितिः पात्व॑ꣳहसः ॥

महीमू षु मातर॑ꣳ सुव्रतानामृतस्य पत्नीमवसे हुवेम ।

तुविक्षत्रा–मजरन्ती–मुरूची॑ꣳ सुशर्माणमदिति॑ꣳ सुप्रणीतिं ॥

सुत्रामाणं पृथिवीं द्यामनेहस॑ꣳ सुशर्माण( ) मदिति॑ꣳ सुप्रणीतिं ।

दैवीं नावꣳ स्वरित्रा–मनागस–मस्रवन्तीमा रुहेमा स्वस्तये ॥

इमाꣳ सु नावमा ऽरुहꣳ शतारित्राꣳ शतस्फ्यां ।

अच्छिद्रां पारयिष्णुं ॥ **51**

(दिवा स–सहस्रिणं वैँश्वानरा–दित्य–तू नो–ऽनेहसꣳ सुशर्माण–मेकान्नविꣳशतिश्च)*(A11)*

========================

Prasna Korvai with starting Padams of 1 to 11 Anuvaakams :-

(दे॒वा॒सु॒राः–प॒रा–भूमि॒र्–भूमि॒–रुपप्र॒यन्त॒ः–सं प॒श्या॒–म्यय॒ज्ञ॒ः–सं प॒श्या–म्यग्निहो॒त्रं–मम॒ नाम–वैश्वा॒नर–एकादश) ।

Korvai with starting Padams of 1, 11, 21 Series of Panchaatis :-

(दे॒वा॒सु॒राः–क्रु॒द्धः–सं प॒श्यामि॒–सं प॒श्यामि॒–न॒क्त–मुपग॒न्त–नैक॒पञ्चा॒शत्)

First and Last Padam of Fifth Prasnam :-

(दे॒वा॒सु॒राः–पा॒रयि॒ष्णुं)

॥ हरिः ओं ॥

॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय संहितायां प्रथमकाण्डे

पञ्चमः प्रश्नः समाप्तः ॥

1.5.1 Annexure for 1.5

1.5.11.4 अ॒ग्निमू॒र्द्धा >[1]

अ॒ग्निमू॒र्द्धा दि॒वः क॒कुत् पति॑ः पृथि॒व्या अ॒यं ।

अ॒पाꣳ रे॑ताꣳसि जिन्वति । **(TS 4-4-4-1)**

1.5.11.4 भुव॑ः >[2]

भुवो॑ य॒ज्ञस्य॒ रज॑सश्च ने॒ता यत्रा॑ नि॒युद्भि॒ः सच॑से शि॒वाभि॑ः ।

दि॒वि मू॒र्धानं॑ दधिषे सु॒वर्.षा जि॒ह्वाम॑ग्ने चकृषे हव्य॒वाहं᳚ ।

(TS 4-4-4-4)

======================

ओं नमः परमात्मने, श्री महागणपतये नमः,

श्री गुरुभ्यो नमः ॥ हरिः ओं

1.6 प्रथमकाण्डे षष्ठः प्रश्नः याजमानकाण्डं

TS 1.6.1.1

सं त्वा सिञ्चामि यजुषा प्रजामायुर्द्धनं च ।

बृहस्पतिप्रसूतो यजमान इह मा रिषत् ॥

आज्यमसि सत्यमसि सत्यस्याद्ध्यक्षमसि हविरसि वैश्वानरं

वैँश्वदेव–मुत्पूतशुष्मꣳ सत्यौजाः सहो ऽसि

सहमानमसि सहस्वारातीः सहस्वारातीयतः सहस्व पृतनाः

सहस्व पृतन्यतः ।

सहस्रवीर्यमसि तन्मा जिन्वाज्यस्याज्यमसि सत्यस्य

सत्यमसि सत्यायु –[ ] 1

TS 1.6.1.2

रसि सत्यशुष्ममसि सत्येन त्वा ऽभि घारयामि तस्य ते भक्षीय

पञ्चानां त्वा वातानां ँयन्त्राय धर्त्राय गृह्णामिपञ्चानां त्वर्तूनां ँयन्त्राय

धर्त्राय गृह्णामिपञ्चानां त्वा दिशां यन्त्राय धर्त्राय गृह्णामि पञ्चानां त्वा पञ्चजनानां यन्त्राय धर्त्राय गृह्णामिचरोस्त्वा पञ्चबिलस्य यन्त्राय धर्त्राय गृह्णामिब्रह्मणस्त्वा तेजसे यन्त्राय धर्त्राय गृह्णामि क्षत्रस्य त्वौजसे यन्त्राय – [ ] 2

TS 1.6.1.3

धर्त्राय गृह्णामि विशे त्वा यन्त्राय धर्त्राय गृह्णामिसुवीर्याय त्वा गृह्णामि सुप्रजास्त्वाय त्वा गृह्णामिरायस्पोषाय त्वा गृह्णामि ब्रह्मवर्चसाय त्वा गृह्णामि भूरस्माकꣳ हविर्देवाना–माशिषो यजमानस्य देवानां त्वा देवताभ्यो गृह्णामि कामाय त्वा गृह्णामि ॥ 3

(सत्यायु–रोजसे यन्त्राय–त्रयस्त्रिꣳशच्च) *(A1)*

TS 1.6.2.1

ध्रुवो ऽसि ध्रुवो ऽहꣳ सजातेषु भूयासं धीरश्चेत्ता वसुविदुग्रो ऽस्युग्रो ऽहꣳ सजातेषु भूयासमुग्रश्चेत्ता वसुवि–दभिभूरस्यभिभूरहꣳ सजातेषु भूयास–मभिभूश्चेत्ता वसुविद् युनज्मि त्वा ब्रह्मणा दैव्येन हव्यायास्मै वोढवे जातवेदः ॥

इन्धानास्त्वा सुप्रजसः सुवीरा ज्योग् जीवेम बलिहृतो वयं ते ॥

यन्मे अग्ने अस्य यज्ञस्य रिष्याद् – [ ] 4

TS 1.6.2.2

यद्–वा स्कन्दादाज्यस्योत विष्णो ।

तेन हन्मि सपत्नं दुर्मरायुमैनं दधामि निर्.ऋत्या उपस्थे ।

भूर्भुवस्सुवरुच्छुष्मो अग्ने यजमानायैधि निशुष्मो अभिदासते ।

अग्ने देवेद्ध मन्विद्ध मन्द्रजिह्वा–मर्त्यस्य ते

होतर्मूर्द्धन्ना जिघर्मि रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वाय सुवीर्यायमनो ऽसि

प्राजापत्यं मनसा मा भूतेनाऽऽ विश वागस्यैन्द्री सपत्नक्षयणी–[ ] 5

TS 1.6.2.3

वाचा मेन्द्रियेणाऽऽ विश वसन्तमृतूनां प्रीणामि स मा प्रीतः प्रीणातु

ग्रीष्ममृतूनां प्रीणामि स मा प्रीतः प्रीणातु वर्.षा ऋतूनां प्रीणामि ता

मा प्रीताः प्रीणन्तु शरदमृतूनां प्रीणामि सा मा प्रीता प्रीणातु

हेमन्तशिशिरावृतूनां प्रीणामि तौ मा प्रीतौ प्रीणीता–मग्नीषोमयोरहं

देवयज्यया चक्षुष्मान् भूयासमग्नेरहं देवयज्यया ऽन्नादो

भूयासं – [ ] 6

TS 1.6.2.4

दब्धिरस्यदब्धो भूयासममुं दभेय–मग्नीषोमयोरहं

देवयज्यया वृत्रहा भूयासमिन्द्राग्नियोरहं

देवयज्ययेन्द्रियाव्यन्नादो भूयासमिन्द्रस्याहं

देवयज्ययेन्द्रियावी भूयासं महेन्द्रस्याहं

देवयज्यया जेमानं महिमानं गमेयमग्नेः स्विष्टकृतो ऽहं

देवयज्यया ऽऽयुष्मान्. यज्ञेन प्रतिष्ठां गमेयं ॥ 7

(रिष्याथ्–सपत्नक्षयण्य–न्नादो भूयास॒ꣳ–षट्त्रिꣳशच्च) *(A2)*

TS 1.6.3.1

अग्निर्मा दुरिष्टात् पातु सविता ऽघशꣳसाद्–यो मे ऽन्ति दूरे

ऽरातीयति तमेतेन जेषꣳ सुरूपवर्.षवर्ण एहीमान् भद्रान् दुर्याꣳ

अभ्येहि मामनुव्रता न्यु शीर्.षाणि मृढ्वमिड एह्यदित एहि

सरस्वत्येहि रन्तिरसि रमतिरसि सूनर्यसि जुष्टे जुष्टिं ते ऽशीयोपहूत

उपहवं–[ ] 8

TS 1.6.3.2

ते ऽशीय सा मे सत्या ऽऽशीरस्य यज्ञस्य भूयादरेडता मनसा

तच्छकेयं यज्ञो दिव ँ रोहतु यज्ञो दिवं गच्छतु यो देवयानः

पन्थास्तेन यज्ञो देवा ँ अप्येत्वस्मास्विन्द्र इन्द्रियं दधात्वस्मान् राय

उत यज्ञाः सचन्तामस्मासु सन्त्वाशिषः सा नः प्रिया सुप्रतूर्तिर्मघोनी

जुष्टिरसि जुषस्व नो जुष्टा नो – [ ] **9**

TS 1.6.3.3

ऽसि जुष्टिं ते गमेयं मनो ज्योतिर् जुषतामाज्यं विच्छिन्नं यज्ञ ँ

समिमं दधातु ।

बृहस्पति–स्तनुतामिमं नो विश्वे देवा इह मादयन्तां ।

ब्रद्ध्न पिन्वस्व ददतो मे मा क्षायि कुर्वतो मे मोप

दसत् प्रजापतेर्भागो ऽस्यूर्जस्वान् पयस्वान् प्राणापानौ मे पाहि

समानव्यानौ मे पाह्युदानव्यानौ मे पाह्यक्षितो ऽस्यक्षित्यै

त्वा ( ) मा मे क्षेष्ठा अमुत्रामुष्मिन् लोके ॥ **10**

(उपहवं–जुष्टान–स्त्वा षट्च) *(A3)*

TS 1.6.4.1

बर्.हिषो ऽहं देवयज्यया प्रजावान् भूयासं नराश॰सस्याहं

देवयज्यया पशुमान् भूयासमग्नेः स्विष्टकृतो ऽहं देवयज्यया

ऽऽयुष्मान्. यज्ञेन प्रतिष्ठां गमेयमग्नेरह–मुज्जिति–मनूज्जेष॰

सोमस्याह–मुज्जिति–मनूज्जेषमग्नेरह–मुज्जिति–

मनूज्जेषमग्नीषोमयोरह–मुज्जिति–मनूज्जेष–मिन्द्राग्नियोरह–

मुज्जिति–मनूज्जेष–मिन्द्रस्याह– [ ] **11**

TS 1.6.4.2

मुज्जितिमनूज्जेषं महेन्द्रस्याह–मुज्जिति–मनूज्जेषमग्नेः स्विष्टकृतो ऽह

मुज्जिति–मनूज्जेषं ँवाजस्य मा प्रसवेनोद्ग्राभेणोदग्रभीत् ।

अथा सपत्ना॰ इन्द्रो मे निग्राभेणाधरा॰ अकः ॥

उद्ग्राभं च निग्राभं च ब्रह्म देवा अवीवृधन् ।

अथा सपत्ना–निन्द्राग्नी मे विषूचीनान् व्यस्यतां ॥

एमा अग्मन्नाशिषो दोहकामा इन्द्रवन्तो – [ ] **12**

TS 1.6.4.3

वनामहे धुक्षीमहि प्रजामिषं ॥

रोहितेन त्वा ऽग्निर्देवतां गमयतु हरिभ्यां त्वेन्द्रो देवतां गमयत्वेतशेन त्वा सूर्यो देवतां गमयतु वि ते मुञ्चामि रशना वि रश्मीन्. वि योक्त्रा यानि परिचर्तनानि धत्तादस्मासु द्रविणं यच्च भद्रं प्र णो ब्रूताद्–भागधान् देवतासु ॥

विष्णोः शम्ँयोरहं देवयज्यया यज्ञेन प्रतिष्ठां गमेयꣳ सोमस्याहं देवयज्यया – [ ] **13**

TS 1.6.4.4

सुरेता रेतो धिषीय त्वष्टुरहं देवयज्यया पशूनाꣳ रूपं पुषेयं देवानां पत्नीरग्निर् गृहपतिर् यज्ञस्य मिथुनं तयोरहं देवयज्यया मिथुनेन प्र भूयासं वेदो ऽसि वित्तिरसि विदेय कर्मासि करुणमसि क्रियासꣳ सनिरसि सनिता ऽसि सनेयं घृतवन्तं कुलायिनꣳ रायस्पोषꣳ सहस्रिणं वेदो ददातु वाजिनं ॥ **14 (इन्द्रस्याह–मिन्द्रवन्तः–सोमस्याहं देवयज्यया–चतुश्चत्वारिꣳशच्च)** *(A4)*

TS 1.6.5.1

आ प्यायतां ध्रुवा घृतेन यज्ञँयज्ञं प्रति देवयद्भ्यः ।

सूर्याया ऊधो ऽदित्या उपस्थ उरुधारा पृथिवी यज्ञे अस्मिन्न् ॥

प्रजापतेर्विभान् नाम लोकस्तस्मिꣳस्त्वा दधामि सह यजमानेन

सदसि सन्मे भूयाः सर्वमसि सर्वं मे भूयाः पूर्णमसि पूर्णं मे

भूया अक्षितमसि मा मे क्षेष्ठाः प्राच्यां दिशि देवा ऋत्विजो

मार्जयन्तां दक्षिणायां – [ ] **15**

TS 1.6.5.2

दिशि मासाः पितरो मार्जयन्तां प्रतीच्यां दिशि गृहाः पशवो

मार्जयन्तामुदीच्यां दिश्याप ओषधयो वनस्पतयो मार्जयन्तामूर्द्ध्वायां

दिशि यज्ञः सँवथ्सरो यज्ञपतिर् मार्जयन्तां ँविष्णोः

क्रमो ऽस्यभिमातिहा गायत्रेण छन्दसा पृथिवीमनु वि क्रमे निर्भक्तः

स यं द्विष्मो विष्णोः क्रमो ऽस्यभिशस्तिहा त्रैष्टुभेन छन्दसा

ऽन्तरिक्षमनु वि क्रमे निर्भक्तः स यं द्विष्मो विष्णोः क्रमो ऽस्यरातीयतो

हन्ता जागतेन छन्दसा दिवमनु वि क्रमे निर्भक्तः स यं द्विष्मो

विष्णोः क्रमो ऽसि शत्रूयतो हन्ता ऽऽनुष्टुभेन छन्दसा दिशो ऽनु वि क्रमे निर्भक्तः स यं द्विष्मः ॥ 16

(दक्षिणाया – मन्तरिक्षमनु वि क्रमे निर्भक्तः स यं द्विष्मो विष्णो– रेकान्नत्रि॒ꣳशच्च) *(A5)*

<u>TS 1.6.6.1</u>

अगन्म सुवः सुवरगन्म सन्दृशस्ते मा छित्सि यत्ते तपस्तस्मै ते मा ऽऽ वृक्षि सुभूरसि श्रेष्ठो रश्मीनामायुर्द्धा अस्यायुर्मे धेहि वर्चोधा असि वर्चो मयि धेहीदमहममुं भ्रातृव्यमाभ्यो दिग्भ्यो ऽस्यै दिवो ऽस्मादन्तरिक्षादस्यै पृथिव्या अस्मादन्नाद्यान्निर्भजामि निर्भक्तः स यं द्विष्मः ॥ 17

<u>TS 1.6.6.2</u>

सं ज्योतिषा ऽभूवमैन्द्री–मावृत–मन्वावर्ते समहं प्रजया सं मया प्रजा समहꣳ रायस्पोषेण सं मया रायस्पोषः समिद्धो अग्ने मे दीदिहि समेद्धा ते अग्ने दीद्यासं ँवसुमान्. यज्ञो वसीयान् भूयासमग्न आयूꣳषि पवस आ सुवोर्जमिषं च नः ।

आरे बाधस्व दुच्छुनां ॥

अग्ने पवस्व स्वपा अस्मे वर्चः सुवीर्यं । 18

TS 1.6.6.3

दधत्पोषꣳ रयिं मयि ।

अग्ने गृहपते सुगृहपतिरहं त्वया गृहपतिना भूयासꣳ सुगृहपतिर्मया त्वं गृहपतिना भूयाः शतꣳ हिमास्तामाशिषमा शासे तन्तवे ज्योतिष्मतीं तामाशिषमा शासे ऽमुष्मै ज्योतिष्मतीं कस्त्वा युनक्ति स त्वा वि मुञ्चत्वग्ने व्रतपते व्रतमचारिषं तदशकं तन्मे ऽराधि यज्ञो बभूव स आ –[ ] 19

TS 1.6.6.4

बभूव स प्र जज्ञे स वावृधे ।

स देवानामधिपति र्बभूव सो अस्माꣳ अधिपतीन् करोतु वयꣳ स्याम पतयो रयीणां ॥

गोमाꣳ अग्ने ऽविमाꣳ अश्वी यज्ञो नृवथ्सखा सदमिदप्रमृष्यः ।

इडावाꣳ एषो असुर प्रजावान् दीर्घो रयिः पृथुबुद्ध्नः सभावान् ॥ 20

(द्विष्मः–सुवीर्यꣳ–स आ–पञ्चत्रिꣳशच्च) *(A6)*

TS 1.6.7.1

यथा वै समृतसोमा एवं ँवा एते समृतयज्ञा यद्–दर्.शपूर्णमासौ कस्य वा ऽह देवा यज्ञमागच्छन्ति कस्य वा न बहूनां ँयजमानानां ँयो वै देवताः पूर्वः परिगृह्णाति स एनाः श्वो भूते यजत एतद्–वै देवानामायतनं ँयदाहवनीयो ऽन्तरा ऽग्नी पशूनां गार्.हपत्यो मनुष्याणा–मन्वाहार्यपचनः पितृणामग्निं गृह्णाति स्व एवायतने देवताः परि – [ ] **21**

TS 1.6.7.2

गृह्णाति ताः श्वो भूते यजते व्रतेन वै मेद्ध्यो ऽग्निर् व्रतपतिर् ब्राह्मणो व्रतभृद्–व्रतमुपैष्यन् ब्रूयादग्ने व्रतपते व्रतं चरिष्यामीत्यग्निर्वै देवानां ँव्रतपति–स्तस्मा एव प्रतिप्रोच्य व्रतमा लभते बर्.हिषा पूर्णमासे व्रतमुपैति वथ्सै–रमावास्या–यामेतद्ध्येतयो–रायतनमुपस्तीर्यः पूर्वश्चाग्निरपरश्चेत्याहु र्मनुष्या – [ ] **22**

TS 1.6.7.3

इन् न्वा उपस्तीर्ण–मिच्छन्ति किमु देवा येषां नवावसान–मुपास्मिञ्छ्वो यक्ष्यमाणे देवता वसन्ति य एवं ँविद्वानग्नि–

मुपस्तृणाति यजमानेन ग्राम्याश्च पशवो ऽवरुद्ध्या

आरण्याश्चेत्याहुर्यद् ग्राम्यानुपवसति तेन ग्राम्यानव रुन्धे

यदारण्यस्याश्ञाति तेनारण्यान्. यदनाश्वानुपवसेत् पितृदेवत्यः

स्यादारण्यस्या-श्ञातीन्द्रियं-[ ] 23

TS 1.6.7.4

वाँ आरण्यमिन्द्रियमेवाऽऽत्मन् धत्ते यदनाश्वानुपवसेत् क्षोधुकः

स्याद्-यदश्ञीयाद्-रुद्रो ऽस्य पशूनभि मन्येतापो ऽश्ञाति

तन्नेवाशितं नेवा ऽनशितं न क्षोधुको भवति नास्य रुद्रः पशूनभि

मन्यते वज्रो वै यज्ञः क्षुत्खलु वै मनुष्यस्य भ्रातृव्यो

यदनाश्वानुपवसति वज्रेणैव साक्षात् ( ) क्षुधं भ्रातृव्यꣳ हन्ति ॥ 24

(परि-मनुष्या-इन्द्रियꣳ-साक्षात्-त्रीणि च) *(A7)*

TS 1.6.8.1

यो वै श्रद्धामनारभ्य यज्ञेन यजते नास्येष्टाय श्रद्-दधते ऽपः प्र णयति

श्रद्धा वा आपः श्रद्धामेवाऽऽरभ्य यज्ञेन यजत उभये ऽस्य देवमनुष्या

इष्टाय श्रद्दधते तदाहुरति वा एता वर्त्रं नेदन्त्यति वाचं मनो वावैता

नाति नेदन्तीति मनसा प्र णयतीयं वैँ मनो - [ ] 25

TS 1.6.8.2

ऽनयैवैनाः प्र णयत्यस्कन्नहविर् भवति य एवं ँवेद
यज्ञायुधानि सं भरति यज्ञो वै यज्ञायुधानि यज्ञमेव तथ्सं भरति
यदेकमेक७ं संभरेत् पितृदेवत्यानि स्युर्यथ् सह सर्वाणि मानुषाणि
द्वेद्वे सं भरति याज्यानुवाक्ययोरेव रूपं करोत्यथो मिथुनमेव यो वै
दश यज्ञायुधानि वेद मुखतो ऽस्य यज्ञः कल्पते स्फ्यः – [ ] 26

TS 1.6.8.3

च कपालानि चाग्निहोत्रहवणी च शूर्पं च कृष्णाजिनं च शम्या
चोलूखलं च मुसलं च दृषच्चोपला चैतानि वै दश
यज्ञायुधानि य एवं ँवेद मुखतो ऽस्य यज्ञः कल्पते यो वै देवेभ्यः
प्रतिप्रोच्य यज्ञेन यजते जुषन्ते ऽस्य देवा हव्य७ं हवि
र्निरुप्यमाणमभि मन्त्रयेताग्नि७ं होतारमिह त७ं हुव इति–[ ] 27

TS 1.6.8.4

देवेभ्य एव प्रतिप्रोच्य यज्ञेन यजते जुषन्ते ऽस्य देवा हव्यमेष
वै यज्ञस्य ग्रहो गृहीत्वैव यज्ञेन यजते तदुदित्वा वाचं ँयच्छति
यज्ञस्य धृत्या अथो मनसा वै प्रजापतिर् यज्ञमतनुत मनसैव

तद् यज्ञं तनुते रक्षसा-मनन्ववचाराय यो वै यज्ञं ँयोग आगते

युनक्ति युङ्क्ते युञ्जानेषु कस्त्वा युनक्ति स त्वा युनक्त्वि-( )-

त्याह प्रजापतिर्वै कः प्रजापतिनैवैनं ँयुनक्ति युङ्क्ते युञ्जानेषु ॥ 28

(वैमनः-स्फ्य-इति-युनक्त्वे-कादश च) *(A8)*

TS 1.6.9.1

प्रजापतिर्यज्ञा-नसृजताग्निहोत्रं चाग्निष्टोमं च पौर्णमासीं चोक्थ्यं

चामावास्यां चातिरात्रं च तानुदमिमीत यावदग्निहोत्र-मासीत्

तावानग्निष्टोमो यावती पौर्णमासी तावानुक्थ्यो यावत्यमावास्या

तावानतिरात्रो य एवं ँविद्वानग्निहोत्रं जुहोति यावदग्निष्टोमेनोपाप्नोति

तावदुपाऽऽप्नोति य एवं ँविद्वान् पौर्णमासीं ँयजते

यावदुक्थ्येनोपाऽऽप्नोति - [ ] 29

TS 1.6.9.2

तावदुपाऽऽप्नोति य एवं ँविद्वानमावास्यां ँयजते

यावदतिरात्रेणोपाऽऽप्नोति तावदुपाऽऽप्नोति परमेष्ठिनो वा एष यज्ञो

ऽग्र आसीत् तेन स परमां काष्ठामगच्छत् तेन प्रजापतिं निरवासाययत्

तेन प्रजापतिः परमां काष्ठामगच्छत् तेनेन्द्रं निरवासाययत् तेनेन्द्रः

परमां काष्ठामगच्छत् तेनाग्नीषोमौ निरवासाययत् तेनाग्नीषोमौ परमां काष्ठामगच्छतां ँय – [ ] **30**

TS 1.6.9.3

एवं ँविद्वान् दर्.शपूर्णमासौ यजते परमामेव काष्ठां गच्छति यो वै प्रजातेन यज्ञेन यजते प्रप्रजया पशुभिर् मिथुनैर् जायते द्वादश मासाः सँवथ्सरो द्वादश द्वन्द्वानि दर्.शपूर्णमासयोस्तानि संपाद्यानीत्याहुर्वथ्सं चोपावसृजत्युखां चाधि श्रयत्यव च हन्ति दृषदौ च समाहन्त्यधि च वपते कपालानि चोप दधाति पुरोडाशं– [ ] **31**

TS 1.6.9.4

चाधिश्रयत्याज्यं च स्तंबयजुश्च हरत्यभि च गृह्णाति वेदिं च परिगृह्णाति पत्नीं च संनह्यति प्रोक्षणीश्चाऽऽसादयत्याज्यं चैतानि वै द्वादश द्वन्द्वानि दर्.शपूर्णमासयोस्तानि य एवꣳ संपाद्य यजते प्रजातेनैव यज्ञेन यजते प्र प्रजया पशुभिर् मिथुनैर् जायते ॥ **32**

(उक्थ्येनोपाप्नोत्य–गच्छतां ँयः–पुरोडाशं–चत्वारिꣳशच्च) *(A9)*

TS 1.6.10.1

ध्रुवो ऽसि ध्रुवो ऽहꣳ सजातेषु भूयासमित्याह ध्रुवानेवैनान् कुरुत

उग्रो ऽस्युग्रो ऽहꣳ सजातेषु भूयास–मित्याहाप्रतिवादिन एवैनान्

कुरुते ऽभिभूरस्यभिभूरहꣳ सजातेषु भूयासमित्याह य एवैनं

प्रत्युत्पिपीते तमुपास्यते युनज्मि त्वा ब्रह्मणा दैव्येनेत्याहैष वा

अग्नेर्योगस्तेनै – [ ] **33**

TS 1.6.10.2

वैनं ँयुनक्ति यज्ञस्य वै समृद्धेन देवाः सुवर्गं ँलोकमायन्. यज्ञस्य

व्यृद्धेनासुरान् परा ऽभावयन्. यन्मे अग्ने अस्य यज्ञस्य रिष्यादित्याह

यज्ञस्यैव तथ्समृद्धेन यजमानः सुवर्गं ँलोकमेति यज्ञस्य व्यृद्धेन

भ्रातृव्यान् परा भावयत्यग्निहोत्र–मेताभिर् व्याहृतीभिरुप सादयेद्

यज्ञमुखं ँवा अग्निहोत्रं ब्रह्मैता व्याहृतयो यज्ञमुख एव ब्रह्म– [ ] **34**

TS 1.6.10.3

कुरुते सँवथ्सरे पर्यागत एताभिरेवोप सादयेद्–ब्रह्मणैवोभयतः

सँवथ्सरं परि गृह्णाति दर्.शपूर्णमासौ चातुर्मास्यान्यालभमान

एताभिर्व्याहृतीभिर्हवीꣳष्याऽऽ सादयेद् यज्ञमुखं ँवै दर्.शपूर्णमासौ

चातुर्मास्यानि ब्रह्मैता व्याहृतयो यज्ञमुख एव ब्रह्म कुरुते सँवथ्सरे पर्यागत एताभिरेवाऽऽ सादयेद् ब्रह्मणैवोभयतः सँवथ्सरं परिगृह्णाति यद्–वै यज्ञस्य साम्ना क्रियते राष्ट्रं – [ ] 35

TS 1.6.10.4

यँज्ञस्याऽऽशीर्गच्छति यदृचा विशं यँज्ञस्याऽऽशीर्गच्छत्यथ ब्राह्मणो ऽनाशीर्केण यज्ञेन यजते सामिधेनी–रनुवक्ष्यन्नेता व्याहृतीः पुरस्ताद्–दद्ध्याद् ब्रह्मैव प्रतिपदं कुरुते तथा ब्राह्मणः साशीर्केण यज्ञेन यजते यं कामयेत यजमानं भ्रातृव्यमस्य यज्ञस्याऽऽशीर्गच्छेदिति तस्यै ता व्याहृतीः पुरोनुवाक्यायां दद्ध्याद् भ्रातृव्यदेवत्या वै पुरोनुवाक्या भ्रातृव्यमेवास्य यज्ञस्या – [ ] 36

TS 1.6.10.5

ऽऽशीर्गच्छति यान् कामयेत यजमानान्थ् समावत्येनान्. यज्ञस्या ऽऽशीर्गच्छेदिति तेषामेता व्याहृतीः पुरोनुवाक्याया अर्द्धर्च एकां दद्ध्याद्याज्यायै पुरस्तादेकां याँज्याया अर्द्धर्च एकां तथैनान्थ् समावती यज्ञस्याऽऽशीर्गच्छति यथा वै पर्जन्यः सुवृष्टं वँर्.षत्येवं

ँयज्ञो यजमानाय वर्.षति स्थलयोदकं परिगृह्णन्त्याशिषा यज्ञं

ँयजमानः परि गृह्णाति मनो ऽसि प्राजापत्यं - [ ] 37

TS 1.6.10.6

मनसा मा भूतेनाऽऽ विशेत्याह मनो वै प्राजापत्यं प्राजापत्यो

यज्ञो मन एव यज्ञमात्मन् धत्ते वागस्यैन्द्री सपत्नक्षयणी वाचा

मेन्द्रियेणाऽऽ विशेत्याहैन्द्री वै वाग्वाच-मेवैन्द्री-मात्मन् धत्ते ॥ 38

(तेनै-व ब्रह्म- राष्ट्र-मेवास्य यज्ञस्य-प्राजापत्यꣳ-षट्त्रिꣳशच्च)

(A10)

TS 1.6.11.1

यो वै सप्तदशं प्रजापतिं ँयज्ञमन्वायत्तं ँवेद प्रति यज्ञेन तिष्ठति

न यज्ञाद् भ्रꣳशत आ श्रावयेति चतुरक्षरमस्तु श्रौषडिति चतुरक्षरं

ँयजेति द्व्यक्षरं ँये यजामह इति पञ्चाक्षरं द्व्यक्षरो वषट्कार

एष वै सप्तदशः प्रजापतिर् यज्ञमन्वायत्तो य एवं ँवेद प्रति यज्ञेन

तिष्ठति न यज्ञाद् भ्रꣳशते यो वै यज्ञस्य प्रायणं प्रतिष्ठा- [ ] 39

TS 1.6.11.2

-मुदयनं ँवेद प्रतिष्ठितेनारिष्टेन यज्ञेन सꣳस्थां गच्छत्याश्रावयास्तु

श्रौषड् यज यै यजामहे वषट्कार एतद्-वै यज्ञस्य प्रायणमेषा

प्रतिष्ठैतदुदयनं ँय एवं ँवेद प्रतिष्ठितेनारिष्टेन यज्ञेन
स৺स्थां गच्छति यो वै सूनृतायै दोहं ँवेद दुह एवैनां ँयज्ञो
वै सूनृताऽऽ श्रावयेत्यैवैना–मह्वदस्तु – [ ] **40**

TS 1.6.11.3

श्रौषडित्युपावास्राग्–यजेत्युदनैषीद्–ये यजामह इत्युपा ऽसदद्–
वषट्कारेण दोग्ध्येष वै सूनृतायै दोहो य एवं ँवेद दुह एवैनां देवा
वै सत्रमासत तेषां दिशो ऽदस्यन् त एतामार्द्रां पङ्क्तिमपश्यन्
नाऽऽ श्रावयेति पुरोवात–मजनयन्नस्तु श्रौषडित्यभ्र৺ समप्लावयन्.
यजेति विद्युत – [ ] **41**

TS 1.6.11.4

–मजनयन्. ये यजामह इति प्रावर्.षय–न्नभ्यस्तनयन् वषट्कारेण
ततो वै तेभ्यो दिशः प्राप्यायन्त य एवं ँवेद प्रास्मै दिशः प्यायन्ते
प्रजापतिं त्वोवेद प्रजापति–स्त्वँवेद यं प्रजापतिर्वेद स पुण्यो
भवत्येष वै छन्दस्यः प्रजापतिरा श्रावयास्तु श्रौषड् यज ये यजामहे
वषट्कारो य एवं ँवेद पुण्यो भवति वसन्त – [ ] **42**

TS 1.6.11.5

–मृतूनां प्रीणामीत्याहर्तवो वै प्रयाजा ऋतूनेव प्रीणाति ते ऽस्मै प्रीता

यथापूर्वं कल्पन्ते कल्पन्ते ऽस्मा ऋतवो य एवं वेदाग्नीषोमयोरहं

देवयज्यया चक्षुष्मान् भूयासमित्याहाग्नीषोमाभ्यां वै यज्ञश्चक्षुष्मान्

ताभ्यामेव चक्षुरात्मन् धत्ते ऽग्नेरहं देवयज्यया ऽन्नादो

भूयासमित्याहाग्निर् वै देवानामन्नादस्ते नै वा – [ ] **43**

TS 1.6.11.6

ऽन्नाद्य–मात्मन् धत्ते दब्धिरस्यदब्धो भूयासममुं दभेय–मित्याहैतया

वै दब्ध्या देवा असुरानदभ्नुवन् तयैव भ्रातृव्यं दभ्नोत्यग्नीषोमयोरहं

देवयज्यया वृत्रहा भूयासमित्याहा ऽग्नीषोमाभ्यां वा इन्द्रो

वृत्रमहन् ताभ्यामेव भ्रातृव्य७ स्तृणुत इन्द्राग्नियोरहं

देवयज्ययेन्द्रियाव्यन्नादो भूयासमित्याहेन्द्रियाव्येवान्नादो

भवतीन्द्रस्या – [ ] **44**

TS 1.6.11.7

ऽहं देवयज्ययेन्द्रियावी भूयासमित्याहेन्द्रियाव्येव भवति

महेन्द्रस्याहं देवयज्यया जेमानं महिमानं गमेयमित्याह

जेमानमेव महिमानं गच्छत्यग्नेः स्विष्टकृतो ऽहं देवयज्यया

ऽऽयुष्मान्. यज्ञेन प्रतिष्ठां गमेयमित्याहायुरेवात्मन् धत्ते प्रति

यज्ञेन तिष्ठति ॥ **45**

(प्रतिष्ठा–मह्वदस्तु–विद्युतं–ँवसन्तं–तेनैवे–न्द्रस्या–ष्टात्रिँ॑शच्च)

(A11)

TS 1.6.12.1

इन्द्रं ँवो विश्वतस्परि हवामहे जनेभ्यः ।

अस्माकमस्तु केवलः ॥

इन्द्रं नरो नेमधिता हवन्ते यत्पार्या युनजते धियस्ताः ।

शूरो नृषाता शवसश्चकान आ गोमति व्रजे **भजा** त्वं नः ॥

इन्द्रियाणि शतक्रतो या ते जनेषु पञ्चसु ।

इन्द्र तानि त आ वृणे ॥

अनु ते दायि मह इन्द्रियाय सत्रा ते विश्वमनु वृत्रहत्ये ।

अनु–[ ] **46**

TS 1.6.12.2

क्षत्रमनु सहो यजत्रेन्द्र देवेभिरनु ते नृषह्ये ॥

आयस्मिन् थ्सप्त वासवा स्तिष्ठन्ति स्वारुहो यथा ।

ऋषिर्. ह दीर्घश्रुत्तम इन्द्रस्य घर्मो अतिथिः ॥

आमासु पक्वमैरय आ सूर्य॑ रोहयो दिवि ।

घर्मं न सामन् तपता सुवृक्तिभिर्जुष्टं गिर्वणसे गिरः ॥

इन्द्रमिद् गाथिनो बृहदिन्द्र–मर्केभि–रर्किणः ।

इन्द्रं ँवाणीरनूषत ॥

गायन्ति त्वा गायत्रिणो – [ ] **47**

TS 1.6.12.3

ऽर्चन्त्यर्क–मर्किणः ।

ब्रह्माणस्त्वा शतक्रतवुद् व॑श–मिव येमिरे ॥

अ॑होमुचे प्र भरेमा मनीषा–मोषिष्ठदाव्.न्ने सुमतिं गृणानाः ।

इदमिन्द्र प्रति हव्यं गृभाय सत्याः सन्तु यजमानस्य कामाः ॥

विवेष यन्मा धिषणा जजान स्तवै पुरा पार्यादिन्द्र–मह्नः ।

अ॒ꣳहसो॒ यत्र॑ पीप॒र॒द्–यथा॑ नो ना॒वे॒व यान्त॑मु॒भये॑ हवन्ते ॥
प्र स॒म्राजं॑ प्रथ॒म–मद्ध्व॒रा॒णा – [ ] 48

TS 1.6.12.4

–म॒ꣳहो॒मुचं॑ ँवृष॒भं ँय॒ज्ञिया॑नां ।
अ॒पां नपा॑तमश्वि॒ना हय॑न्त–म॒स्मिन् नर॑ इन्द्रि॒यं ध॑त्त॒मोजः॑ ॥
वि न॑ इन्द्र॒ मृधो॑ जहि नी॒चा य॑च्छ पृत॒न्य॒तः ।
अ॒ध॒स्प॒दं तमीं॑ कृधि॒ यो अ॒स्माꣳ अ॑भि॒दास॑ति ॥
इन्द्र॑ क्ष॒त्र॒म॒भि वा॒ममोजो ऽजा॑यथा वृषभ चर्.षणी॒नां ।
अपा॑नु॒दो जन॑–ममित्र॒यन्त॑–मु॒रुं दे॒वेभ्यो॑ अकृणो–रु लो॒कं ॥
मृ॒गो न भी॒मः कु॑च॒रो गि॑रि॒ष्ठाः प॑रा॒व॒त – [ ] 49

TS 1.6.12.5

आ जगा॑मा प॒रस्याः॑ ।
सृ॒कꣳ स॒ꣳ॒शाय॑ प॒विमि॑न्द्र ति॒ग्मं ँवि शत्रू॑न् ता॒ढि विमृधो॑ नुदस्व ॥
वि शत्रू॒न्॒. वि मृधो॑ नु॒द वि॒वृ॒त्रस्य॒ हनू॑ रुज ।
वि म॒न्युमि॑न्द्र भामि॒तो॑ ऽमित्रस्या॑भि॒दास॑तः ॥

त्रातार–मिन्द्र–मवितार–मिन्द्र॒ᳯ हवेहवे सुहव॒ᳯ शूरमिन्द्रं ।
हुवे नु शक्रं पुरुहूतमिन्द्र᳚ स्वस्ति नो मघवा धात्विन्द्रः ॥
मा ते अस्याᳯ – [ ] 50

TS 1.6.12.6

सहसावन् परिष्टावघाय भूम हरिवः परादै ।
त्रायस्व नो ऽवृकेभिर् वरूथैस्तव प्रियासः सूरिषु स्याम ॥
अनवस्ते रथमश्वाय तक्षन्–त्वष्टा वज्रं पुरुहूत द्युमन्तं ।
ब्रह्माण इन्द्रं महयन्तो अर्कैरवर्द्धयन्नहये हन्तवा उ ॥
वृष्णे यत् ते वृषणो अर्कमर्चानिन्द्र ग्रावाणो अदितिः सजोषाः ।
अनश्वासो ये पवयो ऽरथा इन्द्रेषिता अभ्यवर्त्तन्त दस्यून् ॥ 51

(वृत्रहत्येऽनु–गायत्रिणो–ऽद्ध्वराणां–परावतो–ऽस्या–मष्टाचत्वारिᳯशच्च) *(A12)*

==============================

Prasna Korvai with starting Padams of 1 to 12 Anuvaakams :-

(सन्त्वा सिञ्चामि–ध्रुवो–ऽस्यग्निर्मा–बर्.हिषोऽह–मा प्यायता–मगन्म–यथा वै–यो वै श्रद्धां– प्रजापतिर्यज्ञान्–ध्रुवोऽसीत्याह–यो वै सप्तदश–मिन्द्रं ँवो–द्वादश ।)

Korvai with starting Padams of 1, 11, 21 Series of Panchaatis :-

(सन्त्वा–बर्.हिषोऽहं–ँयथा वा–एवं ँविद्वा–ञ्छ्रौषट्थ्–साहसाव–न्नेकपञ्चाशत् ।)

First and Last Padam of Sixth Prasnam:-

(सन्त्वा सिञ्चामि–दस्यून् ।)

॥ हरिः ओं ॥

॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय संहितायां प्रथमकाण्डे

षष्ठः प्रश्नः समाप्तः ॥

ओं नमः परमात्मने, श्री महागणपतये नमः,

श्री गुरुभ्यो नमः ॥ हरिः ओं

1.7 प्रथमकाण्डे सप्तमः प्रश्नः याजमान–ब्राह्मणं

TS 1.7.1.1

पाकयज्ञं ँवा अन्वाहिताग्नेः पशव उप तिष्ठन्त इडा खलु वै

पाकयज्ञः सैषा ऽन्तरा प्रयाजानूयाजान्. यजमानस्य लोके ऽवहिता

तामाह्रियमाणामभि मन्त्रयेत सुरूपवर्.षवर्ण एहीति पशवो वा इडा

पशूनेवोप ह्वयते यज्ञं ँवै देवा अदुह्रन्. यज्ञो ऽसुरा० अदुहत् ते

ऽसुरा यज्ञदुग्धाः परा ऽभवन्. यो वै यज्ञस्य दोहं ँविद्वान्. – [ ] 1

TS 1.7.1.2

यजते ऽप्यन्यं ँयजमानं दुहे सा मे सत्या ऽऽशीरस्य यज्ञस्य

भूयादित्याहैष वै यज्ञस्य दोहस्तेनैवैनं दुहे प्रत्ता वै गौर्दुहे प्रत्तेडा

यजमानाय दुह एते वा इडायै स्तना इडोपहूतेति वायुर्वथ्सो यर्.हि

होतेडामुपह्वयेत तर्.हि यजमानो होतारमीक्षमाणो वायुं

मनसाद्ध्यायेन् – [ ] 2

TS 1.7.1.3

मात्रे वथ्स–मुपावसृजति सर्वेण वै यज्ञेन देवाः सुवर्गं ँलोकमायन्

पाकयज्ञेन मनुरश्राम्यथ्सेडा मनुमुपावर्तत तां देवासुरा व्यह्वयन्त

प्रतीचीं देवाः पराचीमसुराः सा देवानुपावर्तत पशवो वै तद्

देवानवृणत पशवो ऽसुरानजहुर्यं कामयेतापशुः स्यादिति पराचीं

तस्येडामुप ह्वयेतापशुरेव भवति यं – [ ] 3

TS 1.7.1.4

कामयेत पशुमान्थ् स्यादिति प्रतीचीं तस्येडा–मुप ह्वयेत पशुमानेव

भवति ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वा इडामुप ह्वयेत य इडामुप–

हूयात्मान–मिडायामुपह्वयेतेति सा नः प्रिया

सुप्रतूर्तिर् मघोनीत्याहेडा–मेवोपहूयाऽऽत्मान–मिडायामुपह्वयते

व्यस्तमिव वा एतद्यज्ञस्य यदिडा सामि प्राश्ञन्ति – [ ] 4

TS 1.7.1.5

सामि मार्जयन्त एतत् प्रति वा असुराणां ँयज्ञो व्यच्छिद्यत

ब्रह्मणा देवाः समदधुर् बृहस्पति–स्तनुतामिमं न इत्याह

ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिर् ब्रह्मणैव यज्ञ॒ँ सं दधाति विच्छिन्नं

यज्ञꣳ समिमं दधात्वित्याह सन्तत्यै विश्वे देवा इह मादयन्तामित्याह

सन्तत्यैव यज्ञं देवेभ्यो ऽनु दिशति यां वै - [ ] 5

TS 1.7.1.6

यज्ञे दक्षिणां ददाति तामस्य पशवो ऽनु सं क्रामन्ति स एष

ईजानो ऽपशुर्भावुको यजमानेन खलु वै तत्कार्य-मित्याहुर्यथा

देवत्रा दत्तं कुर्वीतात्मन् पशून् रमयेतेति ब्रद्ध्न पिन्वस्वेत्याह

यज्ञो वै ब्रद्ध्नो यज्ञमेव तन्महयत्यथो देवत्रैव दत्तं कुरुत

आत्मन् पशून् रमयते ददतो मे ( ) मा क्षायीत्याहाक्षिति-मेवोपैति

कुर्वतो मे मोप दसदित्याह भूमानमेवोपैति ॥ 6

(विद्वान्-ध्यायेद्-भवति यं-प्राऽऽन्ति-यां वै-म-

एकान्नविꣳशतिश्च)*(A1)*

TS 1.7.2.1

सꣳश्रवा ह सौवर्चनस स्तुमिञ्जमौपोदिति-मुवाच

यथ्सत्रिणाꣳ होता ऽभूः कामिडामुपाह्वथा इति

तामुपाह्व इति होवाच या प्राणेन देवान् दाधार व्यानेन मनुष्यानपानेन

पितृनिति छिनत्ति सा न छिनत्ती(३) इति छिनत्तीति होवाच शरीरं ँवा

अस्यै तदुपाह्वथा इति होवाच गौर्वा – [ ] 7

TS 1.7.2.2

अस्यै शरीरं गां ँवाव तौ तत् पर्यवदतां ँया यज्ञे दीयते सा

प्राणेन देवान् दाधार यया मनुष्या जीवन्ति सा व्यानेन

मनुष्यान्. यां पितृभ्यो घ्नन्ति सा ऽपानेन पितृन्. य एवं ँवेद

पशुमान् भवत्यथ वै तामुपाह्व इति होवाच या प्रजाः प्रभवन्तीः

प्रत्याभवतीत्यन्नं ँवा अस्यै तदु – [ ] 8

TS 1.7.2.3

पाह्वथा इति होवाचौषधयो वा अस्या अन्नमोषधयो वै प्रजाः

प्रभवन्तीः प्रत्या भवन्ति य एवं ँवेदान्नादो भवत्यथ वै तामुपाह्व इति

होवाच या प्रजाः पराभवन्ती–रनुगृह्णाति प्रत्याभवन्तीर् गृह्णातीति प्रतिष्ठां

ँवा अस्यै तदुपाह्वथा इति होवाचेयं ँवा अस्यै प्रतिष्ठे– [ ] 9

TS 1.7.2.4

यं ँवै प्रजाः पराभवन्तीरनु गृह्णाति प्रत्याभवन्तीर्गृह्णाति

य एवं ँवेद प्रत्येव तिष्ठत्यथ वै तामुपाह्व इति होवाच यस्यै

निक्रमणे घृतं प्रजाः सञ्जीवन्तीः पिबन्तीति छिनत्ति सा न छिनत्ती(3) इति न छिनत्तीति होवाच प्र तु जनयतीत्येष वा इडामुपाह्वथा इति ( ) होवाच वृष्टिर्वा इडा वृष्ट्यै वै निक्रमणे घृतं प्रजाः सञ्जीवन्तीः पिबन्ति य एवं वेद प्रैव जायते ऽन्नादो भवति ॥ 10

(गौर्वा-अस्यै-तत्-प्रतिष्ठा-ऽह्वथा-इति-विꣳशतिश्च) *(A2)*

TS 1.7.3.1

परोक्षं वा अन्ये देवा इज्यन्ते प्रत्यक्षमन्ये यद्यजते य एव देवाः परोक्षमिज्यन्ते तानेव तद्यजतियदन्वाहार्य-माहरत्येते वै देवाः प्रत्यक्षं यद् ब्राह्मणास्तानेव तेन प्रीणात्यथो दक्षिणैवास्यैषा ऽथो यज्ञस्यैव छिद्रमपि दधाति यद्-वै यज्ञस्य क्रूरं यद्-विलिष्टं तदन्वाहार्येणा- [ ] 11

TS 1.7.3.2

ऽन्वाहरति तदन्वाहार्यस्या-न्वाहार्यत्वं देवदूता वा एते यदृत्विजो यदन्वाहार्य-माहरति देवदूतानेव प्रीणातिप्रजापतिर्देवेभ्यो यज्ञान् व्यादिशथ् स रिरिचानो ऽमन्यत स एतमन्वाहार्य-मभक्त-मपश्यत्

तमात्मन्नधत्त स वा एष प्राजापत्यो यदन्वाहार्यो यस्यैवं

ँविदुषो ऽन्वाहार्य आह्रियते साक्षादेव प्रजापतिमृद्ध्नोत्य–

परिमितोनिरुप्यो ऽपरिमितः प्रजापतिः प्रजापते– [ ] 12

TS 1.7.3.3

राप्त्यै देवा वै यद्यज्ञे ऽकुर्वत तदसुरा अकुर्वत ते देवा एतं

प्राजापत्य–मन्वाहार्य–मपश्यन् तमन्वाहरन्त ततो देवा अभवन्

परा ऽसुरा यस्यैवं ँविदुषो ऽन्वाहार्य आह्रियते भवत्यात्मना परा ऽस्य

भ्रातृव्यो भवति यज्ञेन वा इष्टी पक्वेन पूर्ती यस्यैवं ँविदुषो ऽन्वाहार्य

आह्रियते स त्वेवेष्टापूर्ती प्रजापतेर्भागो ऽसी– [ ] 13

TS 1.7.3.4

त्याह प्रजापतिमेव भागधेयेन समर्द्धयत्यूर्जस्वान्

पयस्वानित्याहोर्ज–मेवास्मिन् पयो दधाति प्राणापानौ मे पाहि

समानव्यानौ मे पाहीत्याहाऽऽशिषमेवैतामा शास्ते ऽक्षितो

ऽस्यक्षित्यै त्वा मा मे क्षेष्ठा अमुत्रामुष्मिन् ँलोक इत्याह क्षीयते

वा अमुष्मिन् ँलोके ऽन्न–मितःप्रदान ँ ह्यमुष्मिन् ँलोके ( )

प्रजा उपजीवन्ति यदेव– मभिमृशत्यक्षिति–मेवैनद्गमयति

नास्यामुष्मिन् ँल्लोके ऽन्नं क्षीयते ॥ 14

(अन्वाहार्येण–प्रजापते–रसि–ह्यमुष्मिन् ँल्लोके–पञ्चदश च)*(A3)*

TS 1.7.4.1

बर्.हिषो ऽहं देवयज्यया प्रजावान् भूयासमित्याह बर्.हिषा वै

प्रजापतिः प्रजा असृजत तेनैव प्रजाः सृजते नराश ं्

सस्याहं देवयज्यया पशुमान् भूयासमित्याह नराश ं्सेन वै

प्रजापतिः पशूनसृजत तेनैव पशून्थ् सृजते ऽग्नेः स्विष्टकृतो ऽहं

देवयज्यया ऽऽयुष्मान्. यज्ञेन प्रतिष्ठां गमेयमित्याहाऽऽयुरेवात्मन्

धत्ते प्रति यज्ञेन तिष्ठति दर्.शपूर्णमासयोर् – [ ] 15

TS 1.7.4.2

वै देवा उज्जिति–मनूदजयन् दर्.शपूर्णमासाभ्या–मसुरानपा–

नुदन्ताग्ने–रहमुज्जिति–मनूज्जेष–मित्याह दर्.शपूर्णमासयोरेव

देवतानां ँयजमान उज्जितिमनूज्जयति दर्.शपूर्णमासाभ्यां भ्रातृव्यानप

नुदते वाजवतीभ्यां ँव्यूहत्यन्नं ँवै वाजो ऽन्नमेवाव रुन्धे द्वाभ्यां

प्रतिष्ठित्यैयो वै यज्ञस्य द्वौ दोहौ विद्वान्. यजत उभयत – [ ] 16

TS 1.7.4.3

एव यज्ञं दुहे पुरस्ताच्चोपरिष्टाच्चैष वा अन्यो यज्ञस्य दोह

इडायामन्यो यर्.हि होता यजमानस्य नाम गृह्णीयात् तर्.हि ब्रूयादेमा

अग्मन्नाशिषो दोहकामा इति स\~स्तुता एव देवता दुहे ऽथो उभयत

एव यज्ञं दुहे पुरस्ता–च्चोपरिष्टा–च्चरोहितेन त्वा ऽग्निर्देवतां

गमयत्वित्याहैते वै देवाश्वा – [ ] **17**

TS 1.7.4.4

यजमानः प्रस्तरो यदेतैः प्रस्तरं प्रहरति देवाश्वैरेव यजमान\~

सुवर्गं ँल्लोकं गमयति वि ते मुञ्चामि रशना वि रश्मीनित्याहैष वा

अग्नेर्विमोकस्ते–नैवैनं ँवि मुञ्चतिविष्णोः शँयोरहं देवयज्यया

यज्ञेन प्रतिष्ठां गमेयमित्याहयज्ञो वै विष्णुर्यज्ञ एवान्ततः प्रतितिष्ठति

सोमस्याहं देवयज्यया सुरेता – [ ] **18**

TS 1.7.4.5

रेतो धिषीयेत्याह सोमो वै रेतोधास्तेनैव रेत आत्मन् धत्तेत्वष्टुरहं

देवयज्यया पशूना\~ रूपं पुषेयमित्याहत्वष्टा वै पशूनां मिथुनाना\~

रूपकृत्तेनैव पशूना\~रूपमात्मन् धत्ते देवानां पत्नीरग्निर्गृहपतिर्

यज्ञस्य मिथुनं तयोरहं देवयज्यया मिथुनेन प्र भूयास–

मित्याहैतस्माद्वै मिथुनात् प्रजापतिर् मिथुनेन – [ ] 19

TS 1.7.4.6

प्राजायत तस्मादेव यजमानो मिथुनेन प्र जायतेवेदो ऽसि वित्तिरसि

विदेयेत्याह वेदेन वै देवा असुराणां ँवित्तं ँवेद्यमविन्दन्त तद्वेदस्य

वेदत्वं ँयद्यद् भ्रातृव्यस्याभिद्ध्यायेत् तस्य नाम गृह्णीयात् तदेवास्य

सर्वं ँवृङ्क्ते घृतवन्तं कुलायिन॑ꣳ रायस्पोष॑ꣳ सहस्रिणं ँवेदो ददातु

वाजिनमित्याह प्र सहस्रं पशूनाप्नोत्या ( ) स्य प्रजायां ँवाजी

जायते य एवं ँवेद ॥ 20

(दर्.शपूर्णमासयो–रुभयतो–देवाश्वाः–सुरेताः–प्रजापतिर्मिथुनेना–प्नोत्य–ष्टौ च) *(A4)*

TS 1.7.5.1

ध्रुवां ँवै रिच्यमानां ँयज्ञो ऽनु रिच्यते यज्ञं ँयजमानो यजमानं प्रजा

ध्रुवामाप्यायमानां ँयज्ञो ऽन्वा प्यायते यज्ञं ँयजमानो यजमानं प्रजा

आ प्यायतां ध्रुवा घृतेनेत्याह ध्रुवामेवाऽऽ प्याययति–तामाप्यायमानां

यँज्ञो ऽन्वा प्यायते यज्ञं यँजमानो यजमानं प्रजाः प्रजापतेर्विभान्नाम लोकस्तस्मि॑ᳲस्त्वा दधामि सह यजमानेनेत्या – [ ] 21

TS 1.7.5.2

हायं वैँ प्रजापतेर्विभान्नाम लोकस्तस्मिन्नेवैनं दधाति सह यजमानेन रिच्यत इव वा एतद्–यद्–यजते–यद्–यजमानभागं प्राश्ञात्यात्मानमेव प्रीणात्येतावान्. वै यज्ञो यावान्. यजमानभागो यज्ञो यजमानो यद्यजमानभागं प्राश्ञाति यज्ञ एव यज्ञं प्रति ष्ठापयत्येतद्–वै सूयवसᳲ सोदकं यँद् बर्.हिश्चाऽऽपश्चैतद् – [ ] 22

TS 1.7.5.3

यजमानस्याऽऽयतनं यँद्–वेदिर्यत् पूर्णपात्र–मन्तर्वेदि निनयति स्व एवाऽऽयतने सूयवसᳲ सोदकं कुरुते सदसि सन्मे भूया इत्याहाऽऽपो वै यज्ञ आपो ऽमृतं यँज्ञमेवामृत–मात्मन् धत्ते सर्वाणि वै भूतानि व्रत–मुपयन्त–मनूपयन्ति प्राच्यां दिशि देवा ऋत्विजो मार्जयन्तामित्याहैष वै दर्.शपूर्णमासयो–रवभृथो – [ ] 23

TS 1.7.5.4

यान्येवैनं भूतानि व्रतमुपयन्त–मनूपयन्ति तैरेव सहावभृथमवैति विष्णुमुखा वै देवा श्छन्दोभिरिमान् लोँका–ननपजय्यमभ्यजयन्.

यद्-विष्णुक्रमान् क्रमते विष्णुरेव भूत्वा यजमान श्छन्दोभिरिमान्-
ँल्लोका-ननपजय्यमभि जयति विष्णोः क्रमो ऽस्यभिमातिहेत्याह
गायत्री वै पृथिवी त्रैष्टुभमन्तरिक्षं जागतीद्यौरानुष्टुभीर्दिश
श्छन्दोभिरेवेमान्-ँल्लोकान्. यथापूर्वमभि जयति ॥ **24**

(यजमानेनेति-चै तद-वभृथो-दिशः-सप्त च) *(A5)*

TS 1.7.6.1

अगन्म सुवः सुवरगन्मेत्याह सुवर्गमेव लोकमेतिसन्दृशस्ते
मा छित्थ्सि यत्ते तपस्तस्मै ते मा ऽऽ वृक्षीत्याहयथा-यजुरेवैतथ्
सुभूरसि श्रेष्ठो रश्मीनामायुर्द्धा अस्यायुर्मे धेहीत्याहाऽऽशिषमेवैतामा
शास्ते प्र वा एषो ऽस्मान्ँ लोकाच्च्यवते यो - [ ] **25**

TS 1.7.6.2

विष्णुक्रमान् क्रमते सुवर्गाय हि लोकाय विष्णुक्रमाः क्रम्यन्ते
ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वै विष्णुक्रमान् क्रमेत य इमान् ँल्लोकान्
भ्रातृव्यस्य सँविद्य पुनरिमं ँल्लोकं प्रत्यवरोहेदित्येष वा अस्य लोकस्य
प्रत्यवरोहो यदाहेदमहममुं भ्रातृव्यमाभ्यो दिग्भ्यो ऽस्यै दिव इतीमानेव
लोकान् भ्रातृव्यस्य सँविद्य पुनरिमं ँल्लोकं प्रत्यवरोहति सं - [ ] **26**

TS 1.7.6.3

ज्योतिषा ऽभूवमित्याहास्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठत्यैन्द्रीमावृतमन्वावर्त इत्याहासौ वा आदित्य इन्द्रस्तस्यैवाऽऽवृतमनु पर्यावर्तते दक्षिणा पर्यावर्तते स्वमेव वीर्यमनु पर्यावर्तते तस्माद् दक्षिणो ऽर्द्ध आत्मनो वीर्यावत्तरो ऽथो आदित्यस्यैवाऽऽवृतमनु पर्यावर्तते समहं प्रजया सं मया प्रजेत्याहाऽऽशिष - [ ] 27

TS 1.7.6.4

मेवैतामा शास्ते समिद्धो अग्ने मे दीदिहि समेद्धा ते अग्ने दीद्यासमित्याह यथायजु-रेवैतद्-वसुमान्. यज्ञो वसीयान्-भूयास-मित्याहाऽऽशिषमेवैतामा शास्ते बहु वै गार्.हपत्यस्यान्ते मिश्रमिव चर्यत आग्निपावमानीभ्यां गार्.हपत्यमुप तिष्ठते पुनात्येवाग्निं पुनीत आत्मानं द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्या अग्ने गृहपत इत्याह - [ ] 28

TS 1.7.6.5

यथायजुरेवैतच्छतꣳ हिमा इत्याह शतं त्वा हेमन्तानिन्धिषीयेति वावैतदाह पुत्रस्य नाम गृह्णात्यन्नादमेवैनं करोति तामाशिषमा शासे तन्तवे ज्योतिष्मतीमिति ब्रूयाद्यस्य पुत्रो ऽजातः स्यात् तेजस्व्येवास्य

ब्रह्मवर्चसी पुत्रो जायते तामाशिषमा शासे ऽमुष्मै ज्योतिष्मतीमिति ब्रूयाद्यस्य पुत्रो – [ ] 29

TS 1.7.6.6

जातः स्यात्तेज एवास्मिन् ब्रह्मवर्चसं दधाति यो वै यज्ञं प्रयुज्य न विमुञ्चत्यप्रतिष्ठानो वै स भवति कस्त्वा युनक्ति स त्वा वि मुञ्चत्वित्याह प्रजापतिर्वै कः प्रजापतिनैवैनं युँनक्ति प्रजापतिना वि मुञ्चति प्रतिष्ठित्या ईश्वरं वैँ व्रतमविसृष्टं प्रदहो ऽग्ने व्रतपते व्रतमचारिषमित्याह व्रतमेव – [ ] 30

TS 1.7.6.7

वि सृजते शान्त्या अप्रदाहाय पराङ् वाव यज्ञ एति न नि वर्तते पुनर्यो वै यज्ञस्य पुनरालंभं विँद्वान्. यजते तमभि नि वर्तते यज्ञो बभूव स आ बभूवेत्याहैष वै यज्ञस्य पुनरालंभ–स्तेनैवैनं पुनरा लभते ऽनवरुद्धा वा एतस्य विराड् य आहिताग्निः सन्नसभः पशवः खलु वै ( ) ब्राह्मणस्य सभेष्ट्वा प्राङुत्क्रम्य ब्रूयाद् गोमाꣳ अग्ने ऽविमाꣳ अश्वी यज्ञ इत्यव सभाꣳ रुन्धे प्र सहस्रं पशूनाप्नोत्या ऽस्य प्रजायां वाँजी जायते ॥ 31

(यः–स–माशिषं–गृहपत–इत्याहा–मुष्मै ज्योतिष्मतीमिति ब्रूयाद्–यस्य पुत्रो–व्रतमेव–खलु–वै–चतुर्विꣳशतिश्च) *(A6)*

TS 1.7.7.1

देव सवितः प्र सुव यज्ञं प्र सुव यज्ञपतिं भगाय दिव्यो गन्धर्वः ।

केतपूः केतं नः पुनातु वाचस्पतिर् वाचमद्य स्वदाति नः ॥

इन्द्रस्य वज्रो ऽसि वार्त्रघ्नस्त्वया ऽयं ँवृत्रं ँवद्ध्यात् ॥

वाजस्य नु प्रसवे मातरं महीमदितिं नाम वचसा करामहे ।

यस्यामिदं ँविश्वं भुवन–माविवेश तस्यां नो देवः सविता धर्म साविषत् ॥

अफ्स्व – [ ] 32

TS 1.7.7.2

न्तरमृतमफ्सु भेषजमपामुत प्रशस्तिष्वश्वा भवथ वाजिनः ॥

वायुर्वा त्वा मनुर्वा त्वा गन्धर्वाः सप्तविꣳशतिः ।

ते अग्रे अश्वमायुञ्जन्ते अस्मिञ्जवमा ऽदधुः ॥

अपां नपादाशुहेमन्. य ऊर्मिः ककुद्मान् प्रतूर्तिर् वाजसातमस्तेनायं

ँवाजꣳ सेत् ॥

विष्णोः क्रमो ऽसि विष्णोः क्रान्तमसि विष्णोर् विक्रान्तमस्यङ्कौ न्यङ्का ( ) वभितो रथं ँयौ ध्वान्तं ँवाताग्रमनु सञ्चरन्तौ दूरेहेति– रिन्द्रियावान् पतत्री ते नो ऽग्नयः पप्रयः पारयन्तु ॥ 33

(अफ्सु–न्यङ्कौ–पञ्चदश च) *(A7)*

TS 1.7.8.1

देवस्याहꣳ सवितुः प्रसवे बृहस्पतिना वाजजिता वाजं जेषं देवस्याहꣳ सवितुः प्रसवे बृहस्पतिना वाजजिता वर्.षिष्ठं नाकꣳ रुहेयमिन्द्राय वाचं ँवदतेन्द्रं वाजं जापयतेन्द्रो वाजमजयित् ॥

अश्वाजनि वाजिनि वाजेषु वाजिनीवत्यश्वान् थ्समथ्सु वाजय ॥

अर्वा ऽसि सप्तिरसि वाज्यसि वाजिनो वाजं धावत मरुतां प्रसवे जयत वियोजना मिमीद्ध्वमद्ध्वनः स्कभ्नीत – [ ] 34

TS 1.7.8.2

काष्ठां गच्छत वाजेवाजे ऽवत वाजिनो नो धनेषु विप्रा अमृता ऋतज्ञाः ॥

अस्य मद्ध्वः पिबत मादयद्ध्वं तृप्ता यात पथिभिर् देवयानैः ॥

ते नो अर्वन्तो हवनश्रुतो हवं ँविश्वे शृण्वन्तु वाजिनः ॥

मितद्रवः सहस्रसा मेधसाता सनिष्यवः ।
महो ये रत्न॑ समिथेषु जभ्रिरे शन्नो भवन्तु वाजिनो हवेषु ॥
देवताता मितद्रवः स्वर्काः ।
जंभयन्तो ऽहिं वृक॑ रक्षा॑सि सनेम्यस्मद् युयव – [ ] 35

TS 1.7.8.3

न्नमीवाः ॥
एष स्य वाजी क्षिपणिं तुरण्यति ग्रीवायां बद्धो अपिकक्ष आसनि ।
क्रतुं दधिक्रा अनु सन्तवीत्वत् पथामङ्का॑स्यन्वापनीफणत् ॥
उत स्मास्य द्रवत–स्तुरण्यतः पर्णं न वे–रनु वाति प्रगर्द्धिनः ।
श्येनस्येव ध्रजतो अङ्कसं परि दधिक्राव्.ण्णः सहोर्जा तरित्रतः ॥
आ मा वाजस्य प्रसवो जगम्यादा द्यावापृथिवी विश्वशंभू ।
आ मा गन्तां पितरा – [ ] 36

TS 1.7.8.4

मातरा चाऽऽ मा सोमो अमृतत्वाय गम्यात् ॥
वाजिनो वाजजितो वाज॑ सरिष्यन्तो वाजं जेष्यन्तो बृहस्पते
र्भागमव जिघ्रत वाजिनो वाजजितो वाज॑ ससृवा॑सो वाजं

जिगिवाꣳसो बृहस्पतेर्भागे नि मृढ्वमियं ँवः सा सत्या

सन्धा ऽभूद् यामिन्द्रेण समधद्ध्वमजीजिपत वनस्पतय इन्द्रं ँवाजं

ँविमुच्यद्ध्वं ॥ 37

(स्कभ्नीत–युयवन्–पितरा–द्विचत्वारिꣳशच्च) *(A8)*

TS 1.7.9.1

क्षत्रस्योल्बमसि क्षत्रस्य योनिरसि जाय एहि सुवो रोहाव रोहाव

हि सुवरहं नावुभयोः सुवो रोक्ष्यामि वाजश्च प्रसवश्चापिजश्च क्रतुश्च

सुवश्च मूर्द्धा च व्यश्ञिश्चाऽऽन्त्यायन श्चान्त्यश्च भौवनश्च

भुवनश्चाधिपतिश्च ।

आयुर्यज्ञेन कल्पतां प्राणो यज्ञेन कल्पतामपानो – [ ] 38

TS 1.7.9.2

यज्ञेन कल्पतां ँव्यानो यज्ञेन कल्पतां चक्षुर्यज्ञेन कल्पताꣳ

श्रोत्रं ँयज्ञेन कल्पतां मनो यज्ञेन कल्पतां ँवाग्यज्ञेन कल्पता–मात्मा

यज्ञेन कल्पतां ँयज्ञो यज्ञेन कल्पताꣳ सुवर्देवाꣳ अगन्मामृता अभूम

प्रजापतेः प्रजा अभूमसमहं प्रजया सं मया प्रजा समहꣳ

रायस्पोषेण सं मया रायस्पोषो ऽन्नाय त्वा ऽन्नाद्याय त्वा वाजाय ( )

त्वा वाजजित्यायै त्वा ऽमृतमसि पुष्टिरसि प्रजननमसि ॥ 39

(अपानो–वाजाय–नव च) *(A9)*

TS 1.7.10.1

वाजस्येमं प्रसवः सुषुवे अग्रे सोमꣳ राजानमोषधीष्वप्सु ।

ता अस्मभ्यं मधुमतीर्भवन्तु वयꣳ राष्ट्रे जाग्रियाम पुरोहिताः ॥

वाजस्येदं प्रसव आ बभूवेमा च विश्वा भुवनानि सर्वतः ।

स विराजं पर्येति प्रजानन् प्रजां पुष्टिं ँवर्द्धयमानो अस्मे ॥

वाजस्येमां प्रसवः शिश्रिये दिवमिमा च विश्वा भुवनानि सम्राट् ।

अदित्सन्तं दापयतु प्रजानन् रयिं – [ ] 40

TS 1.7.10.2

च नः सर्ववीरां नि यच्छतु ॥

अग्ने **अच्छा** वदेह नः प्रति नः सुमना भव ।

प्र णो यच्छ भुवस्पते धनदा असि नस्त्वं ॥

प्र णो यच्छत्वर्यमा प्र भगः प्र बृहस्पतिः ।

प्र देवाः प्रोत सूनृता प्र वाग्देवी ददातु नः ॥

अर्यमणम् बृहस्पतिमिन्द्रं दानाय चोदय ।

वाचं ँविष्णु॒ꣳ॒ सरस्वतीꣳ॒सवितारं – [ ] 41

TS 1.7.10.3

च वाजिनं ॥

सोमꣳ॒ राजानं ँवरुणमग्नि–मन्वारभामहे ।

आदित्यान्. विष्णु॒ꣳ॒ सूर्यं ब्रह्माणं च बृहस्पतिं ॥

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे ऽश्विनोर् बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्याꣳ॒

सरस्वत्यै वाचो यन्तुर् यन्त्रेणाग्नेस्त्वा साम्राज्येनाभि षिञ्चामीन्द्रस्य

बृहस्पतेस्त्वा साम्राज्येनाभि षिञ्चामि ॥ 42

(रयिꣳ॒–सवितारꣳ॒–षट्त्रिꣳ॒शच्च) *(A10)*

TS 1.7.11.1

अग्निरेकाक्षरेण वाचमुदजयदश्विनौ द्व्यक्षरेण प्राणापानावुदजयतां

ँविष्णुस्त्र्यक्षरेण त्रीन् ँलोकानुदजयथ् सोमश्चतुरक्षरेण चतुष्पदः

पशूनुदजयत् पूषा पञ्चाक्षरेण पङ्क्तिमुदजयद् धाता षडक्षरेण

षड्–ऋतूनुदजयन् मरुतः सप्ताक्षरेण सप्तपदाꣳ॒ शक्वरीमुदजयन्

बृहस्पतिरष्टाक्षरेण गायत्रीमुदजयन् मित्रो नवाक्षरेण त्रिवृत॰

स्तोममुदजयद् – [ ] 43

TS 1.7.11.2

वरुणो दशाक्षरेण विराज–मुदजयदिन्द्र एकादशाक्षरेण

त्रिष्टुभ–मुदजयद् विश्वे देवा द्वादशाक्षरेण जगतीमुदजयन्

वसवस्त्रयोदशाक्षरेण त्रयोदश॰ स्तोममुदजयन् रुद्राश्चतुर्दशाक्षरेण

चतुर्दश॰ स्तोममुदजयन्नादित्याः पञ्चदशाक्षरेण पञ्चदश॰

स्तोममुदजयन्नदितिः षोडशाक्षरेण षोडश॰ स्तोममुदजयत्

प्रजापतिः सप्तदशाक्षरेण सप्तदश॰ स्तोममुदजयत् ॥ 44

(त्रिवृत॰ स्तोममुदजयथ्–षट्चत्वारि॰शच्च) *(A11)*

TS 1.7.12.1

उपयामगृहीतो ऽसि नृषदं त्वा द्रुषदं भुवनसदमिन्द्राय

जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिरिन्द्राय त्वोपयामगृहीतो ऽस्यप्सुषदं

त्वा घृतसदं ँव्योमसदमिन्द्राय जुष्टं गृह्णाम्येष ते

योनिरिन्द्राय त्वोपयामगृहीतो ऽसि पृथिविषदं त्वा ऽन्तरिक्षसदं

नाकसदमिन्द्राय जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिरिन्द्राय त्वा ॥

ये ग्रहाः पञ्चजनीना येषां तिस्रः परमजाः ।

दैव्यः कोशः – [ ] **45**

TS 1.7.12.2

समुब्जितः ।

तेषां ँविशिप्रियाणा–मिषमूर्ज७ं समग्रभीमेष ते योनिरिन्द्राय त्वा ॥

अपा७ं रसमुद्वयस७ं सूर्यरश्मि७ं समाभृतं ।

अपा७ं रसस्य यो रसस्तं ँवो गृह्णाम्युत्तममेष ते योनिरिन्द्राय त्वा ॥

अया विष्ठा जनयन् कर्वराणि स हि घृणिरुरुर्वराय गातुः ।

स प्रत्युदैद् धरुणो मद्ध्वो अग्र७ स्वायां ँयत् तनुवां ( ) तनूमैरयत ।

उपयामगृहीतो ऽसि प्रजापतये त्वा जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिः

प्रजापतये त्वा ॥ **46**

(कोश–स्तनुवां–त्रयोदश च)*(A12)*

TS 1.7.13.1

अन्वह मासा अन्विद्–वनान्यन्वोषधीरनु पर्वतासः ।

अन्विन्द्र७ं रोदसी वावशाने अन्वापो अजिहत जायमानं ॥

अनु ते दायि मह इन्द्रियाय सत्रा ते विश्वमनु वृत्रहत्ये ।
अनु क्षत्रमनु सहो यजत्रेन्द्र देवेभिरनु ते नृषह्ये ॥
इन्द्राणीमासु नारिषु सुपत्नी–महमश्रवं ।
न ह्यस्या अपरं चन जरसा – [ ] **47**

TS 1.7.13.2

मरते पतिः ॥
नाहमिन्द्राणि रारण सख्युर्वृषाकपेर्. ऋते ।
यस्येदमप्यꣳ हविः प्रियं देवेषु गच्छति ॥
यो जात एव प्रथमो मनस्वान् देवो देवान् क्रतुना पर्यभूषत् ।
यस्य शुष्माद्–रोदसी अभ्यसेतां नृम्णस्य मह्ना स जनास इन्द्रः ॥
आ ते मह इन्द्रोत्युग्र समन्यवो यथ् समरन्त सेनाः ।
पताति दिद्युन्नर्यस्य बाहुवोर्मा ते – [ ] **48**

TS 1.7.13.3

मनो विष्वद्रियग् वि चारीत् ॥
मा नो मर्द्धीरा भरा दद्धि तन्नः प्र दाशुषे दातवे भूरि यत् ते ।

नव्ये देष्णे शस्ते अस्मिन् त उक्थे प्र ब्रवाम वयमिन्द्र स्तुवन्तः ॥

आ तू भर माकिरेतत् परि ष्ठाद्–विद्मा हि त्वा वसुपतिं ँवसूनां ।

इन्द्र यत् ते माहिनं दत्रमस्त्यस्मभ्यं तद्धर्यश्व – [ ] 49

TS 1.7.13.4

प्र यन्धि ॥

प्रदातारꣳ हवामह इन्द्रमा हविषा वयं ।

उभा हि हस्ता वसुना पृणस्वाऽऽ प्र यच्छ दक्षिणादोत सव्यात् ॥

प्रदाता वज्री वृषभस्तुराषाट्छुष्मी राजा वृत्रहा सोमपावा ।

अस्मिन्. यज्ञे बर्.हिष्या निषद्याथा भव यजमानाय शं ँयोः ॥

इन्द्रः सुत्रामा स्ववाꣳ अवोभिः सुमृडीको भवतु विश्ववेदाः ।

बाधतां द्वेषो अभयं कृणोतु सुवीर्यस्य – [ ] 50

TS 1.7.13.5

पतयः स्याम ॥

तस्य वयꣳ सुमतौ यज्ञियस्यापि भद्रे सौमनसे स्याम ।

स सुत्रामा स्ववाꣳ इन्द्रो अस्मे आराच्चिद्द्वेषः सनुतर्युयोतु ॥

रेवतीर्नः सधमाद इन्द्रे सन्तु तुविवाजाः ।

क्षुमन्तो याभिर्मदेम ॥

प्रो ष्वस्मै पुरोरथमिन्द्राय शूषमर्चत ।

अभीके चिदु लोककृथ् सङ्गे समथ्सु वृत्रहा ।

अस्माकं बोधि चोदिता नभन्ता–मन्यकेषां ।

ज्याका अधि ( ) धन्वसु ॥ 51

(जरसा–मा ते–हर्यश्व–सुवीर्यस्या–द्ध्ये–कं च) *(A13)*

=====================

Prasna Korvai with starting Padams of 1 to 13 Anuvaakams :-

(पाकयज्ञ७्–स७श्रवाः–परोक्षं–बर्.हिषोऽहं–ध्रुवा–मगन्मेत्याह – देव सवितर्–देवस्याहं–क्षत्रस्योल्बं–ँवाजस्येम–मग्निरेकाक्षरेणो–पयामगृहीतोऽ–स्यन्वह मासा–स्त्रयोदश)

Korvai with starting Padams of 1, 11, 21 Series of Panchaatis :-

(पाकयज्ञं–परोक्षं–ध्रुवां–ँवि सृजते–च नः सर्ववीरां – पतयः स्या–मैकपञ्चाशत्)

First and Last Padam of Seventh Prasnam :-

(पाकयज्ञं–धन्वसु ।)

॥ हरिः ओं ॥

॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय संहितायां प्रथमकाण्डे

सप्तमः प्रश्नः समाप्तः ॥

ओं नमः परमात्मने, श्री महागणपतये नमः,

श्री गुरुभ्यो नमः ॥ हरिः ओं

1.8 प्रथमकाण्डे अष्टमः प्रश्नः राजसूयः

TS 1.8.1.1

अनुमत्यै पुरोडाश–मष्टाकपालं निर्वपति धेनुर्दक्षिणाये प्रत्यञ्चः

शम्याया अवशीयन्ते तं नैर्.ऋत–मेककपालं कृष्णं ँवासः कृष्णतूषं

दक्षिणा वीहि स्वाहा ऽऽहुतिं जुषाण एष ते निर्.ऋते भागो भूते

हविष्मत्यसि मुञ्चेम–म\`ँहसः स्वाहा नमो य इदं चकारा ऽऽदित्यं

चरुं निर्वपति वरो दक्षिणा ऽऽग्नावैष्णव–मेकादशकपालं

ँवामनो वही दक्षिणा ऽग्नीषोमीय – [ ] 1

TS 1.8.1.2

मेकादशकपाल\`ँ हिरण्यं दक्षिणैन्द्र–मेकादशकपाल–मृषभो वही

दक्षिणा ऽऽग्नेय–मष्टाकपालमैन्द्रं दद्ध्यृषभो वही दक्षिणैन्द्राग्नं

द्वादशकपालं ँवैश्वदेवं चरुं प्रथमजो वथ्सो दक्षिणा सौम्य\` श्यामाकं

चरुं ँवासो दक्षिणा सरस्वत्यै चरुꣳ सरस्वते चरुं मिथुनौ गावौ दक्षिणा ॥ 2

(अग्नीषोमीयं-चतुस्त्रिꣳशच्च) A1)

TS 1.8.2.1

आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपति सौम्यं चरुꣳ सावित्रं-द्वादशकपालꣳ सारस्वतं चरुं पौष्णं चरुं मारुतꣳ सप्तकपालं ँवैश्वदेवी-मामिक्षां द्यावापृथिव्य-मेककपालं ॥ 3

(आग्नेयꣳ सौम्यं मारुत-मष्टादश) (A2)

TS 1.8.3.1

ऐन्द्राग्न-मेकादशकपालं मारुती-मामिक्षां ँवारुणी-मामिक्षां कायमेककपालं प्रघास्यान्. हवामहे मरुतो यज्ञवाहसः करंभेण सजोषसः ॥

मो षू ण इन्द्र पृथ्सु देवास्तु स्म ते शुष्मिन्नवया ।
मही ह्यस्य मीढुषो यव्या ।
हविष्मतो मरुतो वन्दते गीः ॥
यद् ग्रामे यदरण्ये यथ् सभायां ँयदिन्द्रिये ।

यच्छूद्रे यदर्य एनश्चकृमा वयं ।

यदे ( ) कस्याधि धर्मणि तस्यावयजनमसि स्वाहा ॥

अक्रन् कर्म कर्मकृतः सह वाचा मयोभुवा ।

देवेभ्यः कर्म कृत्वा ऽस्तं प्रेत सुदानवः ॥ 4

(वयं यँद्–वि॒ꣳशतिश्च) (A3)

TS 1.8.4.1

अग्नये ऽनीकवते पुरोडाश–मष्टाकपालं निर्वपति साकꣳ सूर्येणोद्यता

मरुद्भ्यः सान्तपनेभ्यो मद्ध्यन्दिने चरुं मरुद्भ्यो गृहमेधिभ्यः

सर्वासां दुग्धे सायं चरुं पूर्णा दर्वि परा पत सुपूर्णा पुनरा पत ।

वस्नेव वि क्रीणावहा इषमूर्जꣳ शतक्रतो ॥

देहि मे ददामि ते नि मे धेहि नि ते दधे ।

निहारमिन्नि मे हरा निहारं– [ ] 5

TS 1.8.4.2

नि हरामि ते ॥

मरुद्भ्यः क्रीडिभ्यः पुरोडाशꣳ सप्तकपालं निर्वपति साकꣳ

सूर्येणोद्यता ऽऽग्नेय–मष्टाकपालं निर्वपति सौम्यं चरुꣳ

सावित्रं द्वादशकपालꣳ सारस्वतं चरुं पौष्णं चरुमैन्द्राग्न–

मेकादशकपाल–मैन्द्रं चरुँ वैश्वकर्मण–मेककपालं ॥ **6**

(हरा निहारं–त्रिꣳशच्च) (A4)

TS 1.8.5.1

सोमाय पितृमते पुरोडाशꣳ षट्कपालं निर्वपति पितृभ्यो

बर्.हिषद्भ्यो धानाः पितृभ्यो ऽग्निष्वात्तेभ्यो ऽभिवान्यायै दुग्धे

मन्थमेतत् ते तत ये च त्वा–मन्वेतत् ते पितामह प्रपितामह ये च

त्वामन्वत्र पितरो यथाभागं मन्दद्ध्वꣳसुसन्दृशं त्वा वयं मघवन्

मन्दिषीमहि ।

प्र नूनं पूर्णवन्धुरः स्तुतो यासि वशाꣳ अनु ।

योजा न्विन्द्र ते हरी ॥ **7**

TS 1.8.5.2

अक्षन्नमीमदन्त ह्यव प्रिया अधूषत ।

अस्तोषत स्वभानवो विप्रा नविष्ठया मती ।

योजा न्विन्द्र ते हरी ॥

अक्षन् पितरो ऽमीमदन्त पितरो ऽतीतृपन्त पितरो ऽमीमृजन्त पितरः ॥

परेत पितरः सोम्या गम्भीरैः पथिभिः पूर्व्यैः ।

अथा पितृन्थ् सुविदत्रा॑ँ अपीत यमेन ये सधमादं मदन्ति ॥

मनो न्वा हुवामहे नाराश॑ँसेन स्तोमेन पितृणां च मन्मभिः ॥

आ – [ ] **8**

TS 1.8.5.3

न एतु मनः पुनः क्रत्वे दक्षाय जीवसे ।

ज्योक् च सूर्यं दृशे ॥

पुनर्नः पितरो मनो ददातु दैव्यो जनः ।

जीवं ँव्रात॑ँ सचेमहि ॥

यदन्तरिक्षं पृथिवीमुत द्यां ँयन्मातरं पितरं ँवा जिहि॑ँसिम ।

अग्निर्मा तस्मादेनसो गार्.हपत्यः प्र मुञ्चतु दुरिता यानि चकृम

करोतु मा–मनेनसं ॥ **9**

(हरी–मन्मभिरा–चतुश्चत्वारि॑ँशच्च) (A5)

TS 1.8.6.1

प्रतिपूरुषमेककपालान्निर्वपत्येक–मतिरिक्तं ँयावन्तो गृह्याः

स्मस्तेभ्यः कमकरं पशूना७् शर्मासि शर्म यजमानस्य शर्म मे

यच्छैक एव रुद्रो न द्वितीयाय तस्थ आखुस्ते रुद्र पशुस्तं जुषस्वैष

ते रुद्र भागः सह स्वस्रा ऽम्बिकया तं जुषस्व भेषजं गवे ऽश्वाय

पुरुषाय भेषजमथो अस्मभ्यं भेषज७् सुभेषजं – [ ] **10**

TS 1.8.6.2

ँयथा ऽसति ।

सुगं मेषाय मेष्या अवांब रुद्र–मदिमह्यव देवं त्र्यंबकं ।

यथा नः श्रेयसः करद्यथा नो वस्यसः करद्यथा नः पशुमतः

करद्यथा नो व्यवसाययात् ॥

त्र्यंबकं ँयजामहे सुगन्धिं पुष्टिवर्द्धनं ।

उर्वारुकमिव बन्धनान् मृत्योर् मुक्षीय मा ऽमृतात् ॥

एष ते रुद्र भागस्तं जुषस्व तेनावसेन परो मूजवतो ऽतीह्य ( )

वततधन्वा पिनाकहस्तः कृत्तिवासाः ॥ **11**

(सुभेषज–मिहि त्रीणि च) (A6)

TS 1.8.7.1

ऐन्द्राग्नं द्वादशकपालं वैँश्वदेवं चरुमिन्द्राय शुनासीराय पुरोडाशं द्वादशकपालं वाँयव्यं पयः सौर्यमेककपालं द्वादशगवꣳ सीरं दक्षिणाऽऽग्नेय–मष्टाकपालं निर्वपति रौद्रं गावीधुकं चरुमैन्द्रं दधि वारुणं यँवमयं चरुं वँहिनी धेनुर्दक्षिणा ये देवाः पुरस्सदोऽग्निनेत्रा दक्षिणसदो यमनेत्राः पश्चाथ्सदः सवितृनेत्रा उत्तरसदो वरुणनेत्रा उपरिषदो बृहस्पतिनेत्रा रक्षोहणस्ते नः पान्तु ते नोऽवन्तु तेभ्यो – [ ] **12**

TS 1.8.7.2

नमस्तेभ्यः स्वाहा समूढꣳ रक्षः सन्दग्धꣳरक्ष इदमहꣳ रक्षोऽभि सं दहाम्यग्नये रक्षोघ्ने स्वाहा यमाय सवित्रे वरुणाय बृहस्पतये दुवस्वते रक्षोघ्ने स्वाहा प्रष्टिवाही रथो दक्षिणा देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्याꣳ रक्षसो वधं जुहोमि हतꣳ रक्षोऽवधिष्म रक्षो यद्वस्ते तद्दक्षिणा ॥ **13**

(तेभ्यः–पञ्चचत्वारिꣳशच्च) (A7)

TS 1.8.8.1

धात्रे पुरोडाशं द्वादशकपालं निर्वपत्यनुमत्यै चरुं राकायै चरुं
सिनीवाल्यै चरुं कुह्वै चरुं मिथुनौ गावौ दक्षिणा
ऽऽग्नावैष्णव–मेकादशकपालं निर्वपत्यैन्द्रावैष्णव–मेकादशकपालं
वैष्णवं त्रिकपालं वामनो वही दक्षिणा ऽग्नीषोमीय–मेकादशकपालं
निर्वपतीन्द्रासोमीय–मेकादशकपालं सौम्यं चरुं बभ्रुर्दक्षिणा
सोमापौष्णं चरुं निर्वपत्यैन्द्रापौष्णं चरुं पौष्णं चरुं श्यामो दक्षिणा
वैश्वानरं द्वादशकपालं निर् ( ) वपति हिरण्यं दक्षिणा वारुणं यवमयं
चरुमश्वोदक्षिणा । **14** ***(वैश्वानरं द्वादशकपालं नि–रष्टौ च) (A8)***

TS 1.8.9.1

बार्.हस्पत्यं चरुं निर्वपति ब्रह्मणो गृहे शितिपृष्ठो दक्षिणैन्द्र–
मेकादशकपालं राजन्यस्य गृह ऋषभो दक्षिणा ऽऽदित्यं चरुं महिष्यै
गृहे धेनुर्दक्षिणानैर्.ऋतं चरुं परिवृक्त्यै गृहे कृष्णानां व्रीहीणां
नखनिर्भिन्नं कृष्णा कूटा दक्षिणा ऽऽग्नेयमष्टाकपालं सेनान्यो गृहे
हिरण्यं दक्षिणा वारुणं दशकपालं सूतस्य गृहे महानिरष्टो दक्षिणा

मारुत॑ꣳ सप्तक॑पालं ग्राम॒ण्यो॑ गृ॒हे पृश्नि॒र्दक्षि॑णा

सावि॒त्रं॑ द्वादशकपालं – [ ] **15**

TS 1.8.9.2

क्ष॒त्तुर्गृ॒ह उ॑पद्ध्व॒स्तो दक्षि॑णा ऽऽश्वि॒नं द्वि॑कपा॒लꣳ॑ सङ्ग्रही॒तुर्गृ॒हे

स॑वा॒त्यौ॑ दक्षि॑णा पौ॒ष्णं च॒रुं भा॑गदु॒घस्य॑ गृ॒हे श्या॒मो दक्षि॑णा रौ॒द्रं

गा॑वीधु॒कं च॒रु॑मक्षावा॒प॑स्य गृ॒हे श॒ब॒ल उ॑द्वा॒रो॑ दक्षि॒णेन्द्रा॑य सु॒त्राम्णे॑

पु॒रो॒डाश॒–मेका॑दशकपा॒लं प्र॒ति॑ नि॒र्व॑प॒तीन्द्रा॑याꣳ॒हो॒मु॒चे॑ ऽयं नो॒ राजा॑

वृ॒त्रहा॑ राजा॑ भू॒त्वा वृ॒त्रं॑ वँद्ध्यान् मैत्राबार्.हस्प॒त्यं॑ भवति श्वे॒तायै॑

श्वे॒त॑वथ्सायै दु॒ग्धे स्व॑यंमू॒र्ते स्व॑यंमथि॒त आज्य॒ आश्व॑त्थे॒ – [ ] **16**

TS 1.8.9.3

पा॒त्रे॑ चतुस्स्रक्तौ स्वयमव॒पन्ना॒यै॑ शाखा॑यै क॒र्णाꣳश्चाकर्णाꣳश्च

तण्डु॒लान्. वि चि॑नुया॒द् ये क॒र्णाः स प॑यसि बार्.हस्प॒त्यो ये ऽक॒र्णाः

स आज्ये॑ मै॒त्रः स्व॑यंकृ॒ता वे॑दिर्भवति स्वय॒न्दिनं ब॒र्.हिः

स्व॑यंकृ॒त इ॒द्ध्मः सैव श्वे॒ता श्वे॒तव॑थ्सा॒ दक्षि॑णा ॥ **17**

(सा॒वि॒त्रं द्वा॑दशकपा॒ल–माश्व॑त्थे॒ त्रय॑स्त्रिꣳशच्च) (A9)

TS 1.8.10.1

अग्नये गृहपतये पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपति कृष्णानां व्रीहीणा॒ꣳ

सोमाय वनस्पतये श्यामाकं चरु॒ꣳ सवित्रे सत्यप्रसवाय पुरोडाशं

द्वादशकपाल–माशूनां ँव्रीहीणा॒ꣳ रुद्राय पशुपतये गावीधुकं चरुं

बृहस्पतये वाचस्पतये नैवारं चरुमिन्द्राय ज्येष्ठाय पुरोडाश–

मेकादशकपालं महाव्रीहीणां मित्राय सत्याया ऽऽम्बानां चरुं

ँवरुणाय धर्मपतये यवमयं चरु॒ꣳ सविता त्वा प्रसवाना॒ꣳ

सुवतामग्निर् गृहपतीना॒ꣳ सोमो वनस्पतीना॒ꣳ रुद्रः पशूनां–[ ] **18**

TS 1.8.10.2

बृहस्पतिर् वाचामिन्द्रो ज्येष्ठानां मित्रः सत्यानां ँवरुणो

धर्मपतीनां ँये देवा देवसुवः स्थ त इम–मामुष्यायण–मनमित्राय

सुवद्ध्वं महते क्षत्राय महत आधिपत्याय महते जानराज्यायैष वो

भरता राजा सोमो ऽस्माकं ब्राह्मणाना॒ꣳ राजा प्रति त्यन्नाम

राज्य–मधायि स्वां तनुवं ँवरुणो अशिश्रेच्छुचेर्मित्रस्य

व्रत्या अभूमामन्महि महत ऋतस्य नाम सर्वे व्राता ( )

वरुणस्याभूवन् वि मित्र एवै–रराति–मतारीदसूषुदन्त यज्ञिया ऋतेन

व्यु॑ त्रि॒तो ज॑रि॒माणं॑ न आन॒ड् विष्णो॒ः क्रमो॑ ऽसि॒ विष्णो॑ः
क्रा॒न्तम॑सि॒ विष्णो॒र्वि॑क्रान्त–मसि ॥ 19

(प॒शू॒नां–व्रा॒ताः–पञ्च॑विꣳशतिश्च) (A10)

TS 1.8.11.1

अ॒र्थेत॑ः स्था॒पां पति॑रसि॒ वृषा॑ ऽस्यू॒र्मिर् वृ॑षसे॒नो॑ ऽसि व्रज॒क्षित॑ः स्थ
म॒रु॒तामोज॑ः स्थ॒ सूर्य॑वर्चसः स्थ॒ सूर्य॑त्वचसः स्थ॒ मान्दा॑ः स्थ॒
वाशा॑ः स्थ॒ शक्व॑रीः स्थ विश्व॒भृत॑ः स्थ जन॒भृत॑ः
स्था॒ग्नेस्ते॒जस्या॑ः स्था॒पामोष॑धीना॒ꣳ॒ रस॑ः स्था॒पो
दे॒वीर्म॑धुमती॒–रगृ॑ह्णन्नूर्जस्वती राज॒सूया॒य चिता॑नाः ।
याभि॑र्मि॒त्रा॑वरु॒णाव॑–भ्यषि॒ञ्च॒न्. याभि॒–रिन्द्र॒–मन॑य॒न्नत्य ( ) राती॑ः ॥
रा॒ष्ट्र॒दाः स्थ॑ रा॒ष्ट्रं द॑त्त॒ स्वाहा॑ रा॒ष्ट्र॒दाः स्थ॑ रा॒ष्ट्र॒म॒मुष्मै॑ दत्त ॥ 20

(अत्ये॒–का॑दश च) (A11)

TS 1.8.12.1

दे॒वीरा॒पः सं॑ मधु॒मती॒र्म॑धुमतीभिः सृज्यद॒ध्वं॑ मह॒ि वर्च॑ः क्ष॒त्रि॒याय
वन्वा॒ना अना॑धृष्टाः सीद॒तोर्ज॑स्वती॒र्मह॒ि वर्च॑ः क्ष॒त्रि॒या॒य

दधतीरनिभृष्टमसि वाचो बन्धुस्तपोजाः सोमस्य दात्रमसिशुक्रा वः शुक्रेणोत्पुनामि चन्द्राश्चन्द्रेणामृता अमृतेन स्वाहा राजसूयाय चितानाः ॥

सधमादो द्युम्निनीरूर्ज एता अनिभृष्टा अपस्युवो वसानः । पस्त्यासु चक्रे वरुणः सधस्थमपाꣳ शिशुर् – [ ] 21

TS 1.8.12.2

मातृतमास्वन्तः ॥

क्षत्रस्योल्बमसि क्षत्रस्य योनिरस्याविन्नो अग्निर् गृहपतिराविन्न इन्द्रो वृद्धश्रवा आविन्नः पूषा विश्ववेदा आविन्नौ मित्रावरुणा वृतावृधावाविन्ने द्यावापृथिवी धृतव्रते आविन्ना देव्यदितिर् विश्वरूप्याविन्नो ऽयमसावामुष्यायणो ऽस्यां ँविश्यस्मिन् राष्ट्रे महते क्षत्राय महत आधिपत्याय महते जानराज्यायैष वो भरता राजा सोमो ऽस्माकं ब्राह्मणानाꣳ राजेन्द्रस्य – [ ] 22

TS 1.8.12.3

वज्रो ऽसि वार्त्रघ्नस्त्वया ऽयं ँवृत्रं ँवद्ध्याच्छत्रुबाधनाः स्थपात मा प्रत्यञ्चं पात मा तिर्यञ्चमन्वञ्चं मा पात दिग्भ्यो मा पात विश्वाभ्यो

मा नाष्ट्राभ्यः पात हिरण्यवर्णा-वुषसां ँविरोके ऽयःस्थूणा-वुदितौ
सूर्यस्याऽऽ रोहतं ँवरुण मित्र गर्तं ततश्चक्षाथामदितिं दितिं च ॥ 23

(शिशु-रिन्द्रस्यै-कचत्वारि॑ꣳशच्च) (A12)

TS 1.8.13.1

समिधमा तिष्ठ गायत्री त्वा छन्दसामवतु त्रिवृथ्स्तोमो रथन्तरꣳ
सामाग्निर्देवता ब्रह्म द्रविणमुग्रामा तिष्ठ त्रिष्टुप् त्वा छन्दसामवतु
पञ्चदशस्स्तोमो बृहथ्सामेन्द्रो देवता क्षत्रं द्रविणं ँविराजमा तिष्ठ
जगती त्वा छन्दसामवतु सप्तदशस्स्तोमो वैरूपꣳ साम मरुतो
देवता विड् द्रविण-मुदीचीमा-तिष्ठानुष्टुप् त्वा - [ ] 24

TS 1.8.13.2

छन्दसा-मवत्वेकविꣳशः स्तोमो वैराजꣳ साम मित्रावरुणौ
देवता बलं द्रविण-मूर्द्ध्वामा तिष्ठ पङ्क्तिस्त्वा छन्दसामवतु
त्रिणवत्रयस्त्रिꣳशौ स्तोमौ शाक्वररैवते सामनी बृहस्पतिर्देवता वर्चो
द्रविण-मीदृङ् चान्यादृङ् चैतादृङ् च प्रतिदृङ् च मितश्च सम्मितश्च
सभराः ।

शुक्रज्यो॑तिश्च चि॒त्रज्यो॑तिश्च स॒त्यज्यो॑तिश्च॒ ज्योति॑ष्मा॒ॅश्च

स॒त्यश्च॑र्त॒पाश्चा – [ ] 25

TS 1.8.13.3

ऽत्य॑ॅ्हाः ।

अ॒ग्नये॒ स्वाहा॒ सोमा॑य॒ स्वाहा॑ सवि॒त्रे स्वाहा॒ सर॑स्वत्यै॒ स्वाहा॑ पू॒ष्णे

स्वाहा॒ बृ॒ह॒स्पत॑ये॒ स्वाहेन्द्रा॑य॒ स्वाहा॒ घोषा॑य॒ स्वाहा॒ श्लोका॑य॒ स्वाहा

ऽॅ॑शाय॒ स्वाहा॒ भगा॑य॒ स्वाहा॒ क्षेत्र॑स्य॒ पत॑ये॒ स्वाहा

पृ॒थि॒व्यै स्वाहा॒ ऽन्तरि॑क्षाय॒ स्वाहा॑ दि॒वे स्वाहा॒ सूर्या॑य॒ स्वाहा

च॒न्द्रम॑से॒ स्वाहा॒ नक्ष॑त्रेभ्यः॒ स्वाहा॒ ऽद्भ्यः स्वाहौष॑धीभ्यः॒ स्वाहा॒

व॒नस्पति॑भ्यः॒ स्वाहा॑ चरा॒चरे॑भ्यः॒ स्वाहा॑ परि॒प्ल॒वेभ्यः॒ स्वाहा

सरी॒सृ॒पेभ्यः॒ स्वाहा᳚ ॥ 26

(अ॒नु॒ष्टुप्त्व॑–र्त॒पाश्च॑ – सरी॒सृ॒पेभ्यः॒ स्वाहा᳚) (A13)

TS 1.8.14.1

सोम॑स्य॒ त्विषि॑रसि॒ तवे॑व॒ मे॒ त्विषि॑र्भूया–द॒मृत॑मसि मृ॒त्योर्मा॑ पाहि

दि॒द्योन्मा॑ पा॒ह्यवे᳚ष्टा दन्द॒शूका॒ निर॑स्तं॒ नमु॑चेः॒ शिरः ॥

सोमो॒ राजा॒ वरु॑णो दे॒वा ध॑र्म॒सुव॑श्च॒ ये ।

ते ते वाचꣳ सुवन्तां ते ते प्राणꣳ सुवन्तां ते ते चक्षुः सुवन्तां ते ते

श्रोत्रꣳ सुवन्ताꣳ सोमस्य त्वा द्युम्नेनाभि षिञ्चाम्यग्ने - [ ] 27

TS 1.8.14.2

स्तेजसा सूर्यस्य वर्चसेन्द्रस्येन्द्रियेण मित्रावरुणयोर्वीर्येण

मरुतामोजसा क्षत्राणां क्षत्रपतिरस्यति दिवस्पाहि

समाववृत्रन्न-धरागुदीची-रहिं बुद्धिनयमनु सञ्चरन्तीस्ताः

पर्वतस्य वृषभस्य पृष्ठे नावश्चरन्ति स्वसिच इयानाः ॥

रुद्र यत्ते क्रयी परं नाम तस्मै हुतमसि यमेष्टमसि ।

प्रजापते न त्वदेतान्यन्यो विश्वा जातानि परि ता ( ) बभूव ।

यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु वयꣳ स्याम पतयो रयीणाम् ॥ 28

(अग्ने-स्तौ-कादश च) (A14)

TS 1.8.15.1

इन्द्रस्य वज्रो ऽसि वार्त्रघ्नस्त्वया ऽयं वृत्रं वद्ध्यान्

मित्रावरुणयोस्त्वा प्रशास्त्रोः प्रशिषा युनज्मि यज्ञस्य योगेन

विष्णोः क्रमो ऽसि विष्णोः क्रान्तमसि विष्णोर्विक्रान्तमसि मरुतां

प्रसवे जेषमाप्तं मनः समहमिन्द्रियेण वीर्येण पशूनां मन्युरसि तवेव मे मन्युर्भूयान्नमो मात्रे पृथिव्यै मा ऽहं मातरं पृथिवी॑ हि॑सिषं मा – [ ] **29**

TS 1.8.15.2

मां माता पृथिवी हि॑सीदियदस्यायु–रस्यायुर्मे धेह्यूर्गस्यूर्जं मे धेहि युङ्ङसि वर्चो ऽसि वर्चो मयि धेह्यग्नये गृहपतये स्वाहा सोमाय वनस्पतये स्वाहेन्द्रस्य बलाय स्वाहा मरुतामोजसे स्वाहा ह॑सः शुचिषद् वसुरन्तरिक्ष–सद्धोता वेदिषदतिथिर्दुरोणसत् । नृषद् वरसदृतसद् व्योमसदब्जा गोजा ऋतजा ( ) अद्रिजा ऋतं बृहत् ॥ **30**

(हि॑सिषं म–र्तजा–स्त्रीणि च) (A15)

TS 1.8.16.1

मित्रो ऽसि वरुणो ऽसि समहं ँविश्वैर्देवैः क्षत्रस्य नाभिरसि क्षत्रस्य योनिरसि स्योनामा सीद सुषदामा सीद मा त्वा हि॑सीन्मा मा हि॑सीन्नि षसाद धृतव्रतो वरुणः पस्त्यास्वा साम्राज्याय सुक्रतुर्

ब्रह्मा(३)न् त्वꣳ राजन् ब्रह्मा ऽसि सविता ऽसि सत्यसवो ब्रह्मा(३)न् त्वꣳ राजन् ब्रह्मा ऽसीन्द्रो ऽसि सत्यौजा – [ ] 31

TS 1.8.16.2

ब्रह्मा(3)न् त्वꣳ राजन् ब्रह्मा ऽसि मित्रो ऽसि सुशेवो ब्रह्मा(3)न् त्वꣳ राजन् ब्रह्मा ऽसि वरुणो ऽसि सत्यधर्मेन्द्रस्य वज्रो ऽसि वार्त्रघ्नस्तेन मे रद्ध्य दिशो ऽभ्ययꣳ राजा ऽभूत् सुश्लोकाँ(4) सुमङ्गलाँ(4) सत्यराजा(3)न् ।

अपां नप्त्रे स्वाहोर्जो नप्त्रे स्वाहा ऽग्नये गृहपतये स्वाहा ॥ 32

(सत्यौजा–श्चत्वारिꣳशच्च)(A16)

TS 1.8.17.1

आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपति हिरण्यं दक्षिणा सारस्वतं चरुं ँवथ्सतरी दक्षिणा सावित्रं द्वादशकपाल–मुपद्ध्वस्तो दक्षिणा पौष्णं चरुꣳ श्यामो दक्षिणा बार्.हस्पत्यं चरुꣳ शितिपृष्ठो दक्षिणैन्द्र–मेकादशकपाल–मृषभो दक्षिणा वारुणं दशकपालं महानिरष्टो दक्षिणा सौम्यं चरुं बभ्रुर्दक्षिणा त्वाष्ट्रमष्टाकपालꣳ

शुण्ठो दक्षिणा वैष्णवं त्रिकपालं वामनो दक्षिणा ॥ 33

(आग्नेयꣳ हिरण्यꣳ सारस्वतं–द्विचत्वारिꣳशत्) (A17)

TS 1.8.18.1

सद्यो दीक्षयन्ति सद्यः सोमं क्रीणन्ति पुण्डरिस्रजां प्र यच्छति

दशभिर्वथ्सतरैः सोमं क्रीणाति दशपेयो भवति शतं ब्राह्मणाः

पिबन्ति सप्तदशꣳ स्तोत्रं भवति प्राकाशावद्ध्वर्यवे ददाति

स्रज–मुद्गात्रे रुक्मꣳ होत्रे ऽश्वं प्रस्तोतृप्रतिहर्तृभ्यांद्वादश पष्ठौहीर्

ब्रह्मणे वशां मैत्रावरुणायर्.षभं ब्राह्मणाच्छꣳसिने वाससी

नेष्टापोतृभ्याꣳ स्थूरि यवाचित–मच्छावाकायानड्वाह–मग्नीधे भार्गवो

होता भवति श्रायन्तीयं ब्रह्मसामं भवति वारवन्तीय– ( )

–मग्निष्टोमसामꣳ सारस्वती–रपो गृह्णाति ॥ 34

(वारवन्तीयं चत्वारि च) (A18)

TS 1.8.19.1

आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपति हिरण्यं दक्षिणैन्द्र–मेकादशकपालमृषभो

दक्षिणा वैश्वदेवं चरुं पिशङ्गी पष्ठौही दक्षिणा मैत्रावरुणी–मामिक्षां

ँवशा दक्षिणा बार्.हस्पत्यं चरुꣳ शितिपृष्ठो दक्षिणा ऽऽदित्यां मल्.हां

गर्भिणीमा लभते मारुतीं पृश्निं पष्ठौही–मश्विभ्यां पूष्णे पुरोडाशं

द्वादशकपालं निर्वपति सरस्वते सत्यवाचे चरु॒ँ सवित्रे

सत्यप्रसवाय पुरोडाशं द्वादशकपालं तिसृधन्व॒ँ

शुष्कदृतिर् दक्षिणा ॥ **35**

(आग्नेय॒ँ हिरण्यमैन्द्रमृषभो वैश्वदेवं पिशङ्गी

बार्.हस्पत्य॒ँ–सप्तचत्वारि॒ँशत्) (A19)

TS 1.8.20.1

आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपति सौम्यं चरु॒ँ सावित्रं द्वादशकपालं

बार्.हस्पत्यं चरुं त्वाष्ट्रमष्टाकपालं ँवैश्वानरं द्वादशकपालं दक्षिणो

रथवाहनवाहो दक्षिणा सारस्वतं चरुं निर्वपति पौष्णं चरुं मैत्रं चरुं

ँवारुणं चरुं क्षैत्रपत्यं चरुमादित्यं चरुमुत्तरो रथवाहनवाहो

दक्षिणा ॥ **36**

(आग्नेय॒ँ सौम्यं बार्.हस्पत्यं–चतुस्त्रि॒ँशत्) (A20)

TS 1.8.21.1

स्वाद्वीं त्वा स्वादुना तीव्रां तीव्रेणामृताममृतेन सृजामि सꣳसोमेन

सोमो ऽस्यश्विभ्यां पच्यस्व सरस्वत्यै पच्यस्वेन्द्राय सुत्राम्णे पच्यस्व

पुनातु ते परिस्रुतꣳ सोमꣳ सूर्यस्य दुहिता ।

वारेण शश्वता तना ॥

वायुः पूतः पवित्रेण प्रत्यङ् ख्सोमो अतिद्रुतः ।

इन्द्रस्य युज्यः सखा ॥

कुविदङ्ग यवमन्तो यवं चिद्यथा दान्त्यनुपूर्वं ँवियूय ।

इहेहैषां कृणुत भोजनानि ( ) ये बर्.हिषो नमोवृक्तिं न जग्मुः ॥

आश्विनं धूम्रमा लभते सारस्वतं मेषमैन्द्रमृषभ–मैन्द्र–

मेकादशकपालं निर्वपति सावित्रं द्वादशकपालं ँवारुणं दश कपालꣳ

सोमप्रतीकाः पितरस्तृप्णुत वडबा दक्षिणा ॥ **37**

(भोजनानि–षड्विꣳशतिश्च) (A21)

TS 1.8.22.1

अग्नाविष्णू महि तद्वां महित्वं ँवीतं घृतस्य गुह्यानि नाम ।

दमेदमे सप्त रत्ना दधाना प्रति वां जिह्वा घृतमा चरण्येत् ॥

अग्नाविष्णू महि धाम प्रियं वां वीथो घृतस्य गुह्या जुषाणा ।
दमेदमे सुष्टुतीर्वावृधाना प्रति वां जिह्वा घृतमुच्चरण्येत् ॥
प्र णो देवी सरस्वती वाजेभिर्वाजिनीवती ।
धीना–मवित्र्यवतु ।
आ नो दिवो बृहतः – [ ] **38**

TS 1.8.22.2

पर्वतादा सरस्वती यजता गन्तु यज्ञं ।
हवं देवी जुजुषाणा घृताची शग्मां नो वाचमुशती शृणोतु ॥
बृहस्पते जुषस्व नो हव्यानि विश्वदेव्य ।
रास्व रत्नानि दाशुषे ॥
एवा पित्रे विश्वदेवाय वृष्णे यज्ञैर्विधेम नमसा हविर्भिः ।
बृहस्पते सुप्रजा वीरवन्तो वय७ स्याम पतयो रयीणां ॥
बृहस्पते अति यदर्यो अर्.हाद् द्युमद्विभाति क्रतुमज्जनेषु ।
यद् दीदयच्छवस– [ ] **39**

TS 1.8.22.3

र्तप्रजात तदस्मासु द्रविणं धेहि चित्रं ।

आ नो मित्रावरुणा घृतैर्गव्यूति–मुक्षतं ।

मद्ध्वा रजाꣳसि सुक्रतू ॥

प्र बाहवा सिसृतं जीवसे न आ नो गव्यूति–मुक्षतं घृतेन ।

आ नो जने श्रवयतं ँयुवाना श्रुतं मे मित्रावरुणा हवेमा ॥

अग्निं ँवः पूर्व्यं गिरा देवमीडे वसूनां ।

सपर्यन्तः पुरुप्रियं मित्रं न क्षेत्रसाधसं ॥

मक्षू देववतो रथः – [ ] 40

TS 1.8.22.4

शूरो वा पृथ्सु कासु चित् ।

देवानां ँय इन्मनो यजमान इयक्षत्यभीदयज्वनो भुवत् ॥

न यजमान रिष्यसि न सुन्वान न देवयो ॥

असदत्र सुवीर्यमुत त्यदाश्वश्वियं ॥

नकिष्टं कर्मणा नशन्न प्र योषन्न योषति ॥

उप क्षरन्ति सिन्धवो मयोभुव ईजानं च यक्ष्यमाणं च धेनवः ।
पृणन्तं च पपुरिं च – [ ] **41**

TS 1.8.22.5

श्रवस्यवो घृतस्य धारा उप यन्ति विश्वतः ॥
सोमारुद्रा वि वृहतं ँविषूचीममीवा या नो गय–माविवेश ।
आरे बाधेथां निर्.ऋतिं पराचैः कृतं चिदेनः प्र मुमुक्त–मस्मत् ॥
सोमारुद्रा युव–मेतान्यस्मे विश्वा तनूषु भेषजानि धत्तं ।
अव स्यतं मुञ्चतं ँयन्नो अस्ति तनूषु बद्धं कृतमेनो अस्मत् ॥
सोमापूषणा जनना रयीणां जनना दिवो जनना ( ) पृथिव्याः ।
जातौ विश्वस्य भुवनस्य गोपौ देवा अकृण्वन्नमृतस्य नाभिं ॥
इमौ देवौ जायमानौ जुषन्तेमौ तमाꣳसि गूहता–मजुष्टा ।
आभ्यामिन्द्रः पक्वमामास्वन्तः सोमापूषभ्यां जनदुस्रियासु ॥ **42**

(बृहतः–शवसा–रथः–पपुरिं च–दिवो जनना–पञ्चविꣳशतिश्च)

(A22)

==================================

Prasna Korvai with starting Padams of 1 to 22 Anuvaakams :-

अनुमत्या–आग्नेय–मैन्द्राग्नमग्नये–सोमाय–प्रतिपूरुष–मैन्द्राग्नं–धात्रेबार्.हस्पत्य–मग्नये–ऽर्थेतो–देवीः–समिध७्–सोमस्ये–न्द्रस्य –मित्र–आग्नेय७्–सद्य–आग्नेय७्–माग्नेय७–स्वाद्वीं त्वा–ऽग्नाविष्णू–द्वावि७्शतिः ।)

Korvai with starting Padams of 1, 11, 21 Series of Panchaatis :-

(अनुमत्यै–यथाऽसति–देवीरापो–मित्रोऽसि–शूरो वा–द्विचत्वारि७्शत् ।)

First and Last Padam of Eighth Prasnam :-

(अनुमत्या–उस्रियासु ।)

Kanda Korvai with starting Padams of Eight Prasnas of Kandam 1 :-

(इष–आपो–देवस्या–ऽऽददे–देवासुराः–सं त्वा–पाकयज्ञ–मनुमत्यै ।)

॥ हरिः ओं ॥

॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय संहितायां प्रथमकाण्डे

अष्टमः प्रश्नः समाप्तः ॥

॥ इति प्रथमं काण्डं ॥

Summary break up of padam – In Kaandam1, Prasnam 1 to 8

Particulars		Example (in Pada PaaTam)	No. of Padams as per Pada PaaTam
सामान्य पदानि	Ord	इषे । त्वा । ऊर्जे ।	12862
उपसर्ग पदानि	PRE	एति = (आ+इति) । उपेति = (उप+इति) । प्रेति = (प्र+इति) ।	1042
वेष्टन पदानि	PS	उपायवः = उपायव इत्युप - आयवः । बाहुभ्याम् = बाहुभ्यामिति बाहु - भ्याम्) ।	2534
प्रग्रह पदानि	PG	ते = (ते इति) । त्वे = (त्वे इति) । चक्षुषी = (चक्षुषी इति) । विष्णो = विष्णो इति ।	96
प्रग्रह वेष्टन पदानि	PGS	अधिषवणे = अधिषवणे इत्यधि - सवने । इन्द्राग्नी = इन्द्राग्नी इतीन्द्र - अग्नी	38
		Total Padams in entire Kaandam 1	**16572**

=

Details of Anuvakam, Panchati and Padam for Kandam 1

	Anuvakam	Panchati	Padams
Prasna 1	14	28	1530
Prasna 2	14	34	1690
Prasna 3	14	31	1567
Prasna 4	46	54	1810
Prasna 5	11	51	2717
Prasna 6	12	51	2509
Prasna 7	13	51	2655
Prasna 8	22	42	2094
`	146	342	16572